ข่าวดีของพระเจ้าเรื่องพระเยซูคริสต์
เขียนโดย
ลูก๋า

เถิงแม้ว่าหนังสือข่าวดีเล่มนี้บ่ได้บอกจื้อของผู้เขียนไว้ แต่คริสตจักรสมัยยุคแรกก็ยอมฮับว่า ผู้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้คือ ลูก๋า ลูก๋าบ่ใจ้อัครทูตคนนึ่งในหมู่อัครทูตสิบสองคนนั้นของพระเยซู แต่ต้านเป๋นเปื้อนฮ่วมเตียวตางในก๋านบอกข่าวดีของเปาโล ลูก๋าเป๋นหมอตี้ได้ฮับก๋านศึกษาสูง เขาได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นประมาณปี๋ ค□ศ□ 60-65 ลูก๋าได้ตั้งเก๊าเขียนบอกผู้อ่านว่า ต้านบ่ได้หันพระเยซูกับต๋าของต้าน แต่ต้านได้เป็กษากับผู้ตี้ได้หันพระเยซูกับต๋าตั๋วเก่า

ลูก๋าเป๋นจาวกรีก ต้านได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้หื้อหมู่จาวกรีก ต้านได้ตั้งเก๊าในหนังสือเล่มนี้ โดยบอกว่าเขียนเถิงเปื้อนของต้านตี้จื้อ เธโอฟีลัส แต่หนังสือข่าวดีเล่มนี้ก็มีประโยชน์สำหรับกู้คนตวย บ่ใจ้ก้าจาวกรีกเต้าอั้น ลูก๋าเป๋นจาวกรีกคนเดียวตี้ได้เขียนบันทึกในพระคัมภีร์ ต้านคงจะเขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นต๋อนตี้อยู่ในกรุงโรมกับเปาโล เซิ่งต๋อนนั้นเปาโลได้ถูกกุมตั๋วอยู่ในบ้าน

ต๋อนตั้งเก๊าของหนังสือข่าวดีเล่มนี้ ลูก๋าได้เขียนบอกเถิงเป้าหมายตี้หื้อผู้อ่านได้เข้าใจ๋เกี่ยวกับความจริงของพระเยซูคริสต์ดีขึ้น ต้านต้องก๋านหื้อผู้อ่านฮู้เถิงสิ่งตี้พระเยซูสอนกับสิ่งตี้พระเยซูเยียะ ต้านได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับ จีวิตก๋านต๋าย กับก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋ายของพระเยซูคริสต์

โดยได้เน้นเถิงพระเยซูคริสต์เป๋นพระผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของคนตึงโลก ต้านได้อู้เถิงหมู่แม่ญิงตี้ได้ติดต๋ามพระเยซูอย่างละเอียดนัก เหลือหนังสือข่าวดีเล่มอื่นๆ สิ่งนึ่งตี้ต้านเขียนหื้อความสนใจ๋นักขนาดคือ เรื่องก๋านอธิษฐานของพระเยซู กับตี้พระเยซูออกไปอธิษฐานคนเดียวเป๋นประจ๋ำ

เรื่องจีวิตของพระเยซูเขียนโดยหมอลูก๋า

1 สวัสดีครับ ต้านเธโอฟีลัส ตี้นับถือ มีหลายคนลงมือเขียนเรื่องราวต่างๆ เซิ่งสำเร็จแล้วต้ามก๋างหมู่เฮา 2 ต๋ามตี้หมู่เขาได้หันกับต๋าตั้งแต่เก๊า และได้เป๋นผู้บอกถ้อยกำนั้นหื้อเฮาฮู้ 3 ย้อนจาอี้ หลังจากตี้ข้าพเจ้าสืบเซาะอย่างละเอียดตั้งแต่เก๊า ก็หันว่าดีตี้จะเขียนเรื่องราวต๋ามลำดับฝากมาหื้อต้าน 4 เปื้อต้านจะได้ฮู้แน่นอนว่ากำสอนตี้ต้านได้ฮู้มานั้นเป๋นเรื่องแต๊

5 ในยุคตี้เฮโรดเป๋นกษัตริย์แคว้นยูเดีย มีปุโรหิตคนนึ่งจื้อเศคาริยาห์อยู่ในหมู่อาบียาห์ เมียของเศคาริยาห์จื้อเอลีซาเบธ ตึงสองเป๋นคนในผะกุ๋นอาโรน 6 เขาตึงสองคนเยียะต๋ามบทบัญญัติกับกฎเก๋ณฑ์ของพระเจ้าตึงหมดได้อย่างบ่มีตี้ติเลย กับเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม 7 แต่ตึงสองคนบ่มีลูก ย้อนว่านางเอลีซาเบธเป๋นหมัน กับตึงสองก็เฒ่าแล้ว

8 ต๋อนตี้หมู่ของเศคาริยาห์อยู่เวร เปื้อเยียะหน้าตี้ของปุโรหิตเข้าเฝ้าพระเจ้า 9 ต้านจกเบอร์ต๋ามธรรมเนียมของปุโรหิตได้ จึงต้องเข้าไปเผาเครื่องหอมปู่จาในพระวิหาร 10 ส่วนคนตังหลายก็อธิษฐานอยู่ตังนอกต๋อนตี้เผาเครื่องหอมนั้น 11 ทูตสวรรค์องค์นึ่งของพระเจ้ามาป๋ากฏหื้อเศ

คาริยาห์หัน โดยยืนอยู่ตังเผิกขวาของแต้นเผาเครื่องหอม
นั้น 12 เศคาริยาห์หันใส่ทูตสวรรค์องค์นั้นก็สะดุ้งกั๋วตั๋วสั่น
13 ทูตสวรรค์จึงอู้กับต้านว่า เศคาริยาห์เหย บ่ถ้ากั๋วเน่อ
พระเจ้าฟังกำอธิษฐานของต้านแล้ว เอลีซาเบธเมียของ
ต้านจะเกิดลูกป้อจาย หื้อตั้งจื้อลูกว่ายอห์น 14 ต้านจะมี
ความจื้นจมยินดีย้อนหละอ่อนคนนี้นักขนาด กับคนอื่นจ๋ำ
นวนนักก็จะมีความยินดี ตี้เขาเกิดมา 15 เขาจะเป๋นใหญ่ต่อ
หน้าพระเจ้า เขาจะบ่กิ๋นเหล้าองุ่นกับเหล้าอื่นๆ เลย กับพระ
วิญญาณบริสุทธิ์จะอยู่กับเขาตั้งแต่อยู่ในต๊อง 16 เขาจะนำ
จาวอิสราเอลหลายคนปึ๊กมาหาองค์พระผู้เป๋นเจ้าพระเจ้า
ของหมู่เขา 17 เขาจะนำหน้าพระองค์โดยอำนาจตี้มาจาก
พระวิญญาณเหมือนตี้เอลียาห์เกยมี เยียะหื้อป้อคืนดีกับ
ลูก กับคนหลึ่งเปี่ยนเป๋นคนมีปั๋ญญาของคนตี้ถูกต้องต๋ำม
ธรรม เปื้อเกียมคนในจ้าดนึ่ง๑ไว้หื้อพร้อมสำหรับก๋านมา
ขององค์พระผู้เป๋นเจ้า

18 เศคาริยาห์จึงถามทูตสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะแน่ใจ๋ได้
จาใด ย้อนข้าพเจ้ากับเมียก็เฒ่าแล้ว 19 ฝ่ายทูตสวรรค์
ก็ตอบว่า เฮาคือกาเบรียล เซิ่งยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า
พระองค์ใจ๊เฮามาอู้กับต้านกับบอกข่าวดีนี้แก่ต้าน 20 แต่
ย้อนต้านบ่เจื้อกำของเฮาว่าเรื่องนี้จะเป๋นแต๊ต๋ำมตี้ก๋ำหนด
ต้านก็จะเป๋นใบ้จ๋นเถิงวันตี้เรื่องนี้จะเกิดขึ้นในเวลาตี้ก๋ำ
หนด

21 คนตังหลายตี้ถ้าเศคาริยาห์ก็งืดตี้ต้านอยู่ในพระวิหาร
เมินล้ำไป 22 เมื่อต้านออกมาแล้วก็อู้กับหมู่เขาบ่ได้ คนหมู่
นั้นก็กึ๊ดได้ว่าต้านหันนิมิตในพระวิหาร ย้อนหันต้านเต๊ะท่า

๑ **1:17** 1:17 หมายเถิง อิสราเอล

ใบ้ใส่หมู่เขาแต่ยังอู้บ่ได้ 23 เมื่อหมดเวรของต้านแล้วต้านก็
ปี๊กบ้าน
24 เมื่อลูนมา เอลีซาเบธเมียของเศคาริยาห์ก็มาน แล้ว
ก็เก็บตั๋วอยู่ในบ้านห้าเดือน 25 นางอู้ว่า พระเจ้าได้จ้วยข้า
เจ้าจาอี้ ในเวลานี้พระองค์เมตต๋าข้าเจ้า เปื้อจะบ่หื้อข้าเจ้า
ได้อายคนตังหลายย้อนบ่มีลูก

กำตวายตั๊กเรื่องก๋านเกิดของพระเยซู

26 เมื่อเอลีซาเบธต๊องได้หกเดือนแล้ว ทูตสวรรค์กาเบรี
ยลก็ฮับกำสั่งจากพระเจ้าหื้อไปเมืองนึ่งในแคว้นกาลิลีจื้อ
นาซาเร็ธ 27 ไปหาแม่ญิงสาวบริสุทธิ์คนนึ่งจื้อมารีย์ นาง
หมั้นกับป้อจายตี้จื้อโยเซฟ เซิ่งเป๋นเจื๊อสายของกษัตริย์
ดาวิด 28 ทูตสวรรค์เข้ามาในบ้านมารีย์ แล้วอู้กับนางว่า
มารีย์เหย พระเจ้าโผดเจ้า พระองค์อยู่กับเจ้าเน่อ 29 มา
รีย์ก็บ่ม่วนใจ๋ในกำอู้ของทูตสวรรค์นั้นว่า กำตวายตั๊กนั้น
หมายความว่าจาใด 30 ทูตสวรรค์ก็อู้กับนางแหมว่า บ่ถ้า
กั๋วย้อนพระเจ้าโผดเจ้าแล้ว 31 ผ่อเน่อ เจ้าจะต๊องแล้วเกิด
ลูกป้อจาย หื้อตั้งจื้อว่าเยซู 32 ลูกคนนั้นจะเป๋นใหญ่ กับจะ
ได้จื้อว่าเป๋นพระบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด พระเจ้าจะตั้งหื้อ
พระองค์เป๋นกษัตริย์อย่างเดียวกั๋นกับกษัตริย์ดาวิดป้ออุ๊ย
แม่หม่อนของต้าน 33 ต้านจะปกครองจาวอิสราเอลตลอด
ไป แผ่นดินของต้านจะบ่เสี้ยงสุดเลย

34 มารีย์ก็ถามทูตสวรรค์ว่า เหตุก๋ารณ์นี้จะเป๋นไปได้
จาใด ข้าเจ้ายังบ่เกยนอนกับป้อจายกำเตื้อ 35 ทูตสวรรค์
ตอบว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะอยู่กับเจ้า ฤทธิ์เดชของ
พระเจ้าผู้สูงสุดจะปกคุมเจ้าไว้ ย้อนจาอี้ผู้บริสุทธิ์ตี้จะเกิด
มานั้นจะได้จื้อว่า พระบุตรของพระเจ้า 36 ฟังเน่อ เอลีซา

เบธญาติของเจ้าเถิงแม้นางเฒ่าแล้ว ก็ยังจะมีลูกป้อจาย
คนตังหลายถือว่านางเป๋นหมัน แต่ก็ยังต๊องได้หกเดือนแล้ว
37 ย้อนบ่มีอะหยังตี้พระเจ้าเยียะบ่ได้ 38 มารีย์จึงว่า ข้า
เจ้าเป๋นคนฮับใจ๊ของพระเจ้า ขอหื้อเป๋นไปต๋ามตี้ต้านว่านั้น
เต๊อะ แล้วทูตสวรรค์นั้นก็จากนางไป

มารีย์ไปแอ่วหาเอลีซาเบธ

39 เมื่อลูนมา มารีย์ก็ฟั่งไปเมืองนึ่งต๋ำหมู่ดอยในแคว้นยู
เดีย 40 แล้วเข้าไปในเฮือนของเศคาริยาห์ กับตั๊กตวายเอลี
ซาเบธ 41 เมื่อเอลีซาเบธได้ยินกำตั๊กตวายของมารีย์ ลูกใน
ต๊องของเอลีซาเบธก็ดิ้น แล้วเอลีซาเบธก็ได้ฮับก๋านดลใจ๋
จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ 42 จึงอู้เสียงดังว่า ในหมู่แม่ญิง
ตังหลาย หลานได้ฮับปอนนักเหลือเปิ้น ตึงลูกในต๊องของ
หลานก็ได้ฮับปอนตวย 43 เป๋นจาใดพระเจ้าโผดป้านักขนาด
จาอี้ ตี้แม่ขององค์พระผู้เป๋นเจ้าของป้ามาแอ่วหา 44 ผ่อ
ลอ บ่ากองป้าได้ยินเสียงอู้ของหลาน ลูกในต๊องของป้าก็ดิ้น
อย่างจื้นจมยินดี 45 หลานก็เป๋นสุข ย้อนเจื้อกำตี้พระเจ้าอู้
กับหลานว่าจะเป๋นไปต๋ามนั้น

46 มารีย์จึงว่า
จิตใจ๋ของข้าเจ้าก็สรรเสริญพระเจ้า
47 จิตใจ๋ข้าเจ้าจื้นจมยินดีในพระเจ้า ผู้จ้วยหื้อรอดป๊น
บาปโต้ษของข้าเจ้า
48 ย้อนพระองค์ผ่อหันกับห่วงใยคนฮับใจ๊ของพระองค์ ตี้มี
ฐานะอันต่ำต้อย แล้วตั้งแต่บ่าเดี๋ยวนี้เป๋นต้นไป คน
กู้เจ้นจะฮ้องข้าเจ้าว่าผู้มีความสุข
49 ย้อนว่าผู้มีฤทธิ์อำนาจได้เยียะก๋านใหญ่แก่ข้าเจ้า
กับพระองค์ก็บริสุทธิ์
50 พระองค์มีเมตต๋าต่อคนตี้เก๋งกั๋วพระองค์ตลอดไปกู้เจ้น
คน

51 พระองค์ได้ใจ๊อำนาจเยียะสิ่งตี้ยิ่งใหญ่ พระองค์ได้
เยียะหื้อคนตี้มีใจ๋จ๋องหองแตกหนี
52 พระองค์ได้ยึดอำนาจจากผู้ปกครอง แล้วยกคนต่ำต้อย
ขึ้น
53 พระองค์โผดหื้อสิ่งดีๆ แก่คนอดอยาก แต่คนร่ำรวย
พระเจ้าหื้อปึ๊กไปมือบ่ดาย
54-55 พระองค์ได้จ้วยจาวอิสราเอลคนฮับใจ๊ของพระองค์
คือพระองค์บ่ได้ลืมความเมตต๋าตี้ได้สัญญาต่ออับรา
ฮัมกับลูกหลานของต้านตลอดไป
ต๋ามตี้พระองค์ได้อู้ไว้กับป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮา
56 มารีย์ก็อยู่ตวยเอลีซาเบธประมาณสามเดือน แล้วก็ปึ๊ก
บ้านของนาง

ยอห์นผู้หื้อบัพติศมาเกิด

57 เมื่อเอลีซาเบธเถิงก๋ำหนดเกิดแล้ว ก็เกิดลูกเป๋นป้อ
จาย 58 ญาติปี้น้องกับหมู่จาวบ้านของนางได้ยินว่าพระเจ้า
ได้แสดงความเมตต๋าอย่างยิ่งใหญ่ต่อนาง ก็ปากั๋นจื้นจม
ยินดีตวย 59 เมื่อหละอ่อนเกิดได้แปดวัน หมู่เขาก็ปากั๋นมา
ฮ่วมในพิธีสุหนัตของหละอ่อนหน้อย แล้วจะใส่จื้อหละอ่อน
นั้นว่าเศคาริยาห์เหมือนจื้อของป้อ 60 แต่แม่ของหละอ่อน
หน้อยบอกว่า บ่ใจ้เน่อ ต้องใส่จื้อว่า ยอห์น 61 หมู่เขาก็
ปากั๋นอู้ว่า บ่มีปี้น้องของต้านจื้อว่ายอห์นลอ 62 แล้วหมู่
เขาเต๊ะท่าใบ้ถามเศคาริยาห์ว่า ต้านใค่ใส่จื้อลูกว่าจาใด
63 ต้านก็ขอกระดานชนวนมา แล้วเขียนจื้อลูกว่า ยอห์น คน
ตังหลายก็ปากั๋นงืด 64 แล้วต้านก็อู้ได้เหมือนเก่าบ่าเดี่ยวนั้น
เลย กับสรรเสริญพระเจ้า 65 จาวบ้านก็ปากั๋นกั๋ว และเหตุก๋า
รณ์หมู่นั้นก็เล่าลือกั๋นไปจ๋นใคว่ดอยในแคว้นยูเดีย 66 หมู่

คนตี้ได้ยินเรื่องนี้ก็จ๋ำไว้ในใจ๋ตึงสงสัยว่า หละอ่อนหน้อย
คนนี้จะเป๋นจาใดต่อไปตังหน้า ย้อนอำนาจของพระเจ้าอยู่
กับเขา
67 เศ คา ริ ยาห์ ป้อ ของ ยอห์น ก็ ฮับ ก๋าน ดล ใจ๋ จาก พระ
วิญญาณบริสุทธิ์แล้วตวายตั๊กว่า
68 จงสรรเสริญพระเจ้าของหมู่จาวอิสราเอล
ย้อนว่าพระองค์ได้มาหาคนของพระองค์แล้ว เปื้อจ้วย
หมู่เขาหื้อมีอิสระ
69 พระองค์ได้หื้อผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษตี้มีฤทธิ์เกิดมา
ในเจื๊อสายของกษัตริย์ดาวิดผู้ฮับใจ๊ของพระองค์
70 ก็เป๋นไปต๋ามตี้พระองค์ได้อู้ไว้ตั้งแต่โบราณมาแล้วผ่าน
ตางผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตี้บริสุทธิ์
71 คือพระองค์จะจ้วยเฮาหื้อรอดป๊นจากหมู่ศัตรู๋ของ
เฮา
กับป๊นจากอำนาจของคนตังหลายตี้จังเฮา
72 ย้อนพระเจ้าได้เมตต๋าป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮา
กับกึ๊ดเถิงพันธสัญญาอันบริสุทธิ์ของพระองค์
73 คือพันธสัญญาตี้พระเจ้าปฏิญาณไว้กับอับราฮัมก
ป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮา
74 ตี้จะจ้วยหมู่เฮาป๊นจากอำนาจของศัตรู๋ตังหลายของหมู่
เฮา
แล้วจะโผดหื้อเฮาฮับใจ๊พระองค์โดยบ่มีความกั๋ว
75 ด้วยความบริสุทธิ์กับความถูกต้องต๋ามธรรมไปตลอดจี
วิตของหมู่เฮา
76 ส่วนยอห์นลูกของเฮาเหย คนอื่นๆ จะว่าลูกเป๋นผู้
เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าผู้สูงสุด

ก **1:73** 1:73 ปฐก 22:16-18

ย้อนว่าลูกจะนำหน้าองค์พระผู้เป๋นเจ้า เปื้อเกียมก๋านมา
ขององค์พระผู้เป๋นเจ้าไว้
77-79 เปื้อจะเยียะหื้อคนของพระองค์ฮู้เถิงความรอด
ป๊นบาปโต้ษ
คือโต้ษบาปของหมู่เขาจะได้ฮับก๋านยกโต้ษโดยความเม
ตต๋าของพระเจ้า
แสงจากสวรรค์ก็ใก้จะส่องลงมาเถิงหมู่เฮา เปื้อส่อง
หื้อกับคนตังหลายตี้อยู่ในความมืด
กับคนตี้ตกอยู่ใต้เงาแห่งความต๋าย
กับเปื้อนำหมู่เฮามาสู่ตางแห่งสันติสุข
80 หละอ่อนหน้อยคนนั้นก็ใหญ่ขึ้น กับเข้มแข็งตางจิต
วิญญาณนักขึ้น ต้านก็ไปอยู่ในดินแดนทุรกั๋นดารจ๋นเถิงวัน
ตี้ต้านเผยตั๋วต่อหน้าจาวอิสราเอล

2

ก๋านเกิดของพระเยซู

1 ต๋อนนั้นจักรพรรดิออกัสตัส๒ มีกำสั่งหื้อมีก๋านจด
ทะเบียนสำมะโนครัวใคว่อาณาจักรโรม 2 ก๋านจดทะเบียน
สำมะโนครัวนี้เป๋นเตื้อตี้นึ่งตี้เกิดขึ้นต๋อนคีรินิอัสเป๋นเจ้า
เมืองแคว้นซีเรีย 3 คนตังหลายก็ปากั๋นไปจดทะเบียนตี้เมือง
ของต๋น 4 โยเซฟก็ออกจากเมืองนาซาเร็ธแคว้นกาลิลี ขึ้น
ไปเมืองเบธเลเฮมตี้เป๋นบ้านเกิดของกษัตริย์ดาวิดในแคว้น
ยูเดีย ย้อนว่าโยเซฟเป๋นเจื๊อสายของกษัตริย์ดาวิด 5 เขา
ปามารีย์ตี้หมั้นไว้กับต๊องแก่ใก้จะเกิดไปตวย เปื้อจะขึ้น
ทะเบียนสำมะโนครัว 6 เมื่อเขาตึงสองอยู่ในเมืองเบธเลเฮม
นั้น ก็เถิงเวลาตี้มารีย์จะเกิดลูก 7 นางก็เกิดลูกป้อจายคน

---

๒ **2:1** 2:1 จักรพรรดิออกัสตัส ปกครองอาณาจักรโรม ปี๋ พ.ศ. 516-557

เก๊า นางเอาผ้าอ้อมปันตั๋วหละอ่อน แล้ววางไว้ในฮางหญ้า
ย้อนบ่มีตี้พักไหนว่างเลย
8 ใก้ๆ เมืองนั้นมีคนเลี้ยงแกะ เฝ้าฝูงแกะของหมู่เขาต๋อน
เมื่อคืน 9 มีทูตสวรรค์องค์นึ่งขององค์พระผู้เป๋นเจ้าป๋ากฏ
กับหมู่เขา รัศมีของพระเจ้าส่องล้อมรอบหมู่เขา หมู่เขาก็
ตกใจ๋กั๋วขนาด 10 ทูตสวรรค์องค์นั้นอู้กับหมู่เขาว่า บ่ถ้า
กั๋วเน่อ ย้อนเฮานำข่าวมาบอกต้านตังหลาย เป๋นข่าวตี้จะ
เยียะหื้อคนตังหลายดีอกดีใจ๋ 11 คือว่าวันนี้ พระผู้จ้วยหื้อ
รอดป๊นบาปโต้ษของต้านตังหลาย คือพระคริสต์ องค์พระ
ผู้เป๋นเจ้ามาเกิดตี้เมืองเบธเลเฮม บ้านเกิดของกษัตริย์ดา
วิด 12 จะมีอย่างนึ่งตี้เยียะหื้อฮู้ว่าเป๋นแต๊ คือหมู่ต้านจะหัน
หละอ่อนหน้อยปันผ้าอ้อมนอนอยู่ในฮางหญ้า 13 จู่ๆ ก็มี
หมู่ทูตสวรรค์จ๋ำนวนนักมาฮ่วมกับทูตสวรรค์องค์นั้นแล้ว
ปากั๋นสรรเสริญพระเจ้าว่า

14 ขอหื้อพระเจ้าฮับเกียรติในสวรรค์สูงสุด
ขอหื้อพระเจ้าหื้อสันติสุขแก่คนตี้พระองค์เปิงใจ๋ใน
โลกนี้เต๊อะ

15 เมื่อหมู่ทูตสวรรค์จากหมู่เขาปึ๊กไปสวรรค์แล้ว หมู่คน
เลี้ยงแกะก็จวนกั๋นว่า หื้อเฮาไปเมืองเบธเลเฮม ผ่อเหตุก๋า
รณ์ตี้เกิดขึ้นต๋ามตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าได้บอกหมู่เฮา 16 หมู่
เขาก็ฟั่งปากั๋นไป เมื่อไปแผวก็ปะโยเซฟกับมารีย์ แล้วหัน
หละอ่อนเกิดใหม่นอนอยู่ในฮางหญ้า 17 เมื่อหมู่เขาหันจา
อั้นแล้ว ก็เล่าเรื่องตี้ทูตสวรรค์บอกนั้นหื้อโยเซฟกับมารีย์
ตึงคนอื่นๆ ฟัง 18 คนตังหลายตี้ได้ยินก็ปากั๋นงึดในเรื่องตี้
คนเลี้ยงแกะเล่าหื้อฟังนั้น 19 ส่วนมารีย์ก็จ๋ำเรื่องหมู่นี้ไว้
ในใจ๋ กับกึ๊ดเถิงเรื่องนี้อยู่ตลอด 20 หมู่คนเลี้ยงแกะก็ปากั๋น

ปึ๊กกับสรรเสริญพระเจ้าไปตวย ในเหตุก๋ารณ์ตึงหมดตี้เขา
ได้ยินได้หันต๋ามตี้ทูตสวรรค์บอกไว้กู้อย่าง
21 เมื่อหละอ่อนคนนั้นเกิดได้แปดวันแล้ว ก็เถิงวันตี้จะ
เข้าพิธีสุหนัต ป้อแม่จึงตั้งจื้อว่าเยซู ต๋ามตี้ทูตสวรรค์บอกไว้
ตั้งแต่มารีย์ยังบ่ต๊องเตื้อ

พิธีถวายลูกป้อจายคนเก๊าหื้อพระเจ้า

22 เมื่อเถิงเวลาเยียะพิธีล้างตั๋วหื้อบริสุทธิ์ต๋ามบทบัญญัติ
ของโมเสสแล้ว โยเซฟตึงมารีย์ก็ปาลูกไปกรุงเยรูซาเล็ม
เปื้อถวายพระเจ้า 23 (ต๋ามตี้เขียนไว้ในบทบัญญัติของ
โมเสสว่า “ลูกคนเก๊าตี้เป๋นป้อจายกู้คนต้องมอบถวายหื้อ
องค์พระผู้เป๋นเจ้า”) 24 แล้วเขาก็ถวายเครื่องปู่จาสำหรับ
พิธีนี้ ต๋ามตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าสั่งไว้ในบทบัญญัติข ของ
พระองค์ คือนกเขาหนุ่มกู้นึ่งกาว่านกก๋าแก๋หนุ่มกู้นึ่ง 25 มี
ป้อจายคนนึ่งจื้อสิเมโอนอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม เป๋นคนถูก
ต้องต๋ามธรรมกับเจื้อฟังพระเจ้า ต้านรอถ้าเวลาตี้พระเจ้า
จะมาจ้วยจาวอิสราเอลหื้อรอดป๊นจากความตุ๊ก กับพระ
วิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับต้าน 26 พระวิญญาณบริสุทธิ์เกย
เปิดเผยแก่ต้านว่า ต้านจะบ่ต๋ายเตื้อจ๋นกว่าต้านจะได้หัน
พระคริสต์ขององค์พระผู้เป๋นเจ้า 27 ในวันนั้นสิเมโอน
เข้าไปในพระวิหารโดยก๋านนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์
เมื่อป้อแม่ปาพระเยซูเข้าไปในพระวิหาร เปื้อจะเยียะ
ต๋ามธรรมเนียมบทบัญญัติ 28 สิเมโอนก็อุ้มพระเยซู แล้ว
สรรเสริญพระเจ้าว่า
29 “ข้าแต่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด บ่าเดี่ยวนี้ขอหื้อส่งผู้ฮับ
ใจ๊ของพระองค์ไปเป๋นสุข

ข **2:24** 2:24 อพย. 13:2,12; ลนต. 12:8

ต๋ามกำสัญญาของพระองค์เต๊อะ

30 ย้อนว่า ต๋าของข้าพเจ้าได้หันพระผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาป
โต้ษตี้พระเจ้าส่งมาแล้ว
31 ผู้ตี้พระองค์เกียมไว้สำหรับคนกู้จ้าด

32 ผู้ตี้เป๋นแสงส่องแจ้งหื้อคนต่างจ้าดฮู้จักพระเจ้า
กับเป๋นผู้นำเกียรติอันยิ่งใหญ่มาหื้อจาวอิสราเอลคน
ของพระจ้า

33 ส่วนโยเซฟกับมารีย์ได้ยินสิเมโอนอู้จาอั้นก็งืดในกำตี้ต้านได้อู้เถิงพระเยซู 34 สิเมโอนก็ปั๋นปอนหมู่เขา แล้วอู้กับมารีย์แม่พระเยซูว่า ถ้าผ่อไปเต๊อะ หละอ่อนหน้อยคนนี้ตี้พระเจ้าเลือกไว้จะเยียะหื้อจาวอิสราเอลหลายคนล้มลง กาว่าลุกขึ้น กับจะเป๋นเครื่องหมายตี้แสดงเถิงความต้องก๋านของพระเจ้า แต่คนจะต่อต้าน 35 เปื้อจะเปิดเผยกำกึ๊ดในใจ๋ของคนจ๋ำนวนนัก กับหัวใจ๋ของแม่ก็จะเจ็บปวดทรมานเหมือนถูกดาบแตงในใจ๋

36 มีแม่ญิงคนนึ่งจื้ออันนา เป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า เป๋นลูกสาวของฟานูเอลคนในผะกุ๋นอาเชอร์ นางเฒ่านักแล้ว แต่งงานเมื่อยังสาว อยู่กิ๋นกั๋นได้เจ็ดปี๋ผัวก็ต๋ายละ 37 นางเป๋นหม้ายจ๋นอายุได้แปดสิบสี่ปี๋ นางบ่ได้ออกจากพระวิหารเลย แต่นมัสก๋านตึงเมื่อวันเมื่อคืนโดยถือศีลอดอาหารกับอธิษฐาน 38 นางเข้ามาตั๊ดต๋อนตี้สิเมโอนยังอยู่กับโยเซฟกับมารีย์ นางตั้งเก๊าขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพระเยซู แล้วอู้เรื่องพระเยซูหื้อคนตังหลายตี้ถ้าเวลาตี้กรุงเยรูซาเล็มจะหลุดป๊นเป๋นอิสระฟัง

ปี๊กไปเมืองนาซาเร็ธ

39 เมื่อโยเซฟกับมารีย์ได้เยียะต๋ามบทบัญญัติขององค์
พระผู้เป๋นเจ้ากู้อย่างแล้ว ก็ปึ๊กไปเมืองนาซาเร็ธบ้านของ
เขาในแคว้นกาลิลี 40 หละอ่อนหน้อยคนนั้นก็ใหญ่ขึ้น แข็ง
แฮง มีสติปั๋ญญานัก กับพระเจ้าก็ปั๋นปอนต้าน

ต๋อนพระเยซูไปพระวิหารกับป้อแม่

41 กู้ปี๋ป้อแม่ของพระเยซูเกยขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็มเปื้อ
ฮ่วมงานปัสกา 42 ต๋อนตี้พระเยซูอายุสิบสองปี๋ หมู่เขาก็
ขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็มเปื้อฮ่วมงานปัสกาเหมือนกู้ปี๋ 43 เมื่อเสี้
ยงงานแล้ว หมู่เขาก็ปึ๊กเมือบ้าน ส่วนพระเยซูยังอยู่ในกรุง
เยรูซาเล็ม โยเซฟกับมารีย์ก็บ่ฮู้ 44 เขาสองคนกี๊ดว่าพระเยซู
อยู่ในหมู่คนตี้มาตวยกั๋น เมื่อเตียวตางมาได้วันนึ่ง ก็เซาะหา
พระเยซูในหมู่ปี้น้องกับหมู่คนตี้ฮู้จักกั๋น 45 เมื่อเซาะหาบ่ปะ
ก็ปึ๊กไปเซาะในกรุงเยรูซาเล็ม 46 เซาะได้สามวัน ก็ปะพระ
เยซูนั่งอยู่บริเวณพระวิหารกับหมู่อาจ๋ารย์ ก่ำลังฟังกับถาม
อาจ๋ารย์หมู่นั้น 47 คนตังหลายตี้ได้ยินพระองค์อู้ ก็ปากั๋นงึด
ในสติปั๋ญญากับกำตอบของพระองค์ 48 เมื่อป้อแม่หันก็งึด
ขนาด แม่ก็ถามว่า ลูกเหย เยียะหยังจาอี้ ป้อกับแม่เซาะ
หาลูกตุ๊กอกตุ๊กใจ๋ขนาดเน่อ 49 พระเยซูก็ตอบไปว่า เซาะ
หาเฮาเยียะหยัง บ่ฮู้กา ว่าเฮาต้องอยู่ในบ้านของพระบิดา
ของเฮา 50 ป้อแม่ก็บ่เข้าใจ๋กำอู้ของพระเยซู 51 แล้วพระ
เยซูก็ปึ๊กไปเมืองนาซาเร็ธตวยหมู่เขา กับยอมเจื้อฟังป้อแม่
แม่ก็จ๋ำเรื่องตึงหมดนี้ไว้ในใจ๋

52 พระเยซูก็ใหญ่ขึ้นตึงตั๋วกับสติปั๋ญญา พระเจ้ากับคน
ตังหลายก็ปอใจ๋พระองค์นักขึ้นติกๆ

3

ยอห์นบอกคนตังหลายหื้อกลับใจ๋จากบาป

1 ในปี๋ตี้สิบห้าในราชก๋านทิเบริอัสซีซาร์ ต๋อนนั้นปอนทิ
อัสปีลาตเป๋นเจ้าเมืองแคว้นยูเดีย เฮโรด อันติบัสปกครอง
แคว้นกาลิลี ฟีลิปน้องบ่าวของเฮโรดปกครองแคว้นอิทูเรีย
กับแคว้นตราโคนิติส ส่วนลีซาเนียสปกครองแคว้นอาบีเลน
2 อันนาสกับคายาฟาสเป๋นมหาปุโรหิต ต๋อนนั้นยอห์นลูก
เศคาริยาห์ได้ฮับถ้อยกำของพระเจ้าในดินแดนทุรกั๋นดาร
3 แล้วยอห์นก็ไปตังลุ่มแม่น้ำจอร์แดนจ๋นใคว่ บอกหื้อคน
กลับใจ๋จากบาปกับหื้อฮับบัพติศมาเปื้อพระเจ้าจะยกโต้ษ
บาปหื้อ 4 เรื่องนี้ก็เป๋นไปต๋ามตี้เขียนไว้ในหนังสืออิสยาห์ผู้
เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าว่า
มีเสียงฮ้องเอิ้นของคนนึ่งในดินแดนทุรกั๋นดารว่า
เกียมใจ๋หื้อพร้อมสำหรับก๋านเข้ามาขององค์พระผู้เป๋นเจ้า
จงแป๋งหนตางซื่อๆ หื้อพระองค์
5 ห้วยกู้ตี้ก็ถมหื้อเต๋ม
ดอยต่างๆ ก็ตัดหื้อต่ำลง
ตางก๊ดก็แป๋งหื้อซื่อ
ตางตี้สูงต่ำบ่เต้ากั๋นก็แป๋งหื้อเปียง
6 คนตังหลายจะหันความรอดป๊นบาปโต้ษของพระเจ้า[ค]
7 ยอห์นจึงว่าหมู่คนตี้ออกมาฮับบัพติศมาว่า หมู่จ้าดงู
ปี๊ด ใผเตื๋อนหื้อหมู่สูหลบหนีจากก๋านลงโต้ษของพระเจ้าตี้
ก่ำลังจะมาเถิง 8 เยียะหื้อผ่อกำลุว่าจีวิตหมู่สูเกิดผลจาก
ก๋านกลับใจ๋จากบาปแล้วแต๊ๆ บ่ดีกี๊ดเอาคนเดียวว่า หมู่
เฮาบ่ต้องถูกลงโต้ษ ย้อนว่าหมู่เฮาเป๋นลูกหลานต๋านเต๊า

ค **3:6** 3:6 อสย 40:3-5

ของอับราฮัม เฮาจะบอกหื้อฮู้ว่า พระเจ้าจะเยียะหื้อบ่าหิน
หมู่นี้ก๋ายเป๋นลูกหลานของอับราฮัมก็ได้เน่อ 9 มุยได้เกียม
แนไว้ตี้ปึ๊นเก๊าไม้แล้ว เก๊าไม้กู้เก๊าตี้เกิดหน่วยบ่ดีจะถูกตัด
แล้วขว้างใส่ในก๋องไฟ

10 หมู่คนจึงถามต้านว่า เฮาจะต้องเยียะจาใดดี
11 ยอห์นตอบหมู่เขาว่า คนใดมีเสื้อสองผืนหื้อแบ่งคนตี้
บ่มี คนใดมีของกิ๋นก็หื้อปั๋นคนตี้บ่มีกิ๋น
12 หมู่คนเก็บภาษีก็มาขอฮับบัพติศมาตวย หมู่เขาถามว่า
อาจ๋ารย์ หมู่เฮาจะต้องเยียะจาใดพ่อง 13 ยอห์นตอบหมู่
เขาว่า หมู่เจ้าห้ามเก็บภาษีเกิ๋นตี้ก๋ำหนด 14 หมู่ทหารก็
ถามว่า หมู่เฮาลอจะต้องเยียะจาใดพ่อง ต้านตอบหมู่เขา
ว่า ห้ามบังคับคนอื่นกับห้ามใส่ฮ้ายเปื้อเอาสตางค์คนอื่น
แต่หื้อปอใจ๋ก้าจ้างของตั๋ว

15 คนตังหลายก๋ำลังถ้าพระคริสต์มาอย่างใจ๋จดใจ๋จ่อ ก็
สงสัยว่า ยอห์นเป๋นพระคริสต์แม่นก่อ 16 ยอห์นจึงตอบเขา
ตังหลายว่า เฮาหื้อเจ้าฮับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่จะมีแหม
ผู้นึ่งมีอำนาจนักเหลือเฮามาเมื่อลูน แม้แต่แก้สายมัดเกิบ
ของต้าน ตั๋วเฮายังบ่สมควรจะเยียะจาอั้นเลย ต้านจะหื้อ
เจ้าตังหลายฮับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์กับด้วย
ไฟ 17 ต้านเหมือนจาวนา มือของต้านก๋ำผากหะข้าวไว้ แล้ว
จะสะสางตะรางตี๋ข้าวจ๋นใคว่ จะเก็บข้าวเต้งไว้ในหลองข้าว
ส่วนข้าวลีบก็จะเอาไปเผาไฟตี้บ่ฮู้จักดับ 18 ยอห์นจั๊กจวน
เขาแหมหลายอย่าง กับบอกข่าวดีเรื่องพระคริสต์แก่คนตัง
หลาย

19 ยอห์นด่ากษัตริย์เฮโรดตี้ปกครองแคว้น เรื่องเอานาง
เฮโรเดียสเมียของน้องบ่าวมาเป๋นเมียของตั๋ว กับอู้เถิงก๋าน
บ่ดีตังหลายตี้เฮโรดได้เยียะ 20 เฮโรดซ้ำเยียะก๋านบ่ดีนักขึ้น
แหม เปาะกับตี้เยียะมาแล้ว คือยับยอห์นไปขังคอก

พระเยซูฮับบัพติศมาจากยอห์น

21 เมื่อคนตังหลายฮับบัพติศมา พระเยซูก็ฮับตวย ต๋อนตี้
พระเยซูก่ำลังอธิษฐานอยู่ ฟ้าสวรรค์ก็แหวกออกเป๋นฮ่อม
22 พระวิญญาณบริสุทธิ์มีฮูปฮ่างเหมือนนกก๋าแก๋ลงมาอยู่
บนพระองค์ แล้วมีเสียงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า “ต้านผู้นี้เป๋น
ลูกตี้เฮาฮัก เฮาเปิงใจ๋ต้านแต๊ๆ”

ลำดับเจื๊อสายของพระเยซู

23 เมื่อพระเยซูตั้งเก๊าสั่งสอน พระองค์อายุประมาณสาม
สิบปี๋ ต๋ามกำกึ๊ดของคนตังหลายเข้าใจ๋ว่า พระเยซูเป๋นลูก
ของโยเซฟ โยเซฟเป๋นลูกของเฮลี 24 เฮลีเป๋นลูกของมัทธัต
มัทธัตเป๋นลูกของเลวี เลวีเป๋นลูกของเมลคี เมลคีเป๋นลูก
ของยันนาย ยันนายเป๋นลูกของโยเซฟ 25 โยเซฟเป๋นลูก
ของมัทธาธีอัส มัทธาธีอัสเป๋นลูกของอาโมส อาโมสเป๋นลูก
ของนาฮูม นาฮูมเป๋นลูกของเอสลี เอสลีเป๋นลูกของนักกาย
26 นักกายเป๋นลูกของมาอาท มาอาทเป๋นลูกของมัทธาธี
อัส มัทธาธีอัสเป๋นลูกของเสเมอิน เสเมอินเป๋นลูกของโย
เสค โยเสคเป๋นลูกของโยดา 27 โยดาเป๋นลูกของโยอานัน
โยอานันเป๋นลูกของเรซา เรซาเป๋นลูกของเศรุบบาเบล เศ
รุบบาเบลเป๋นลูกของเชอัลทิเอล เชอัลทิเอลเป๋นลูกของเนรี
28 เนรีเป๋นลูกของเมลคี เมลคีเป๋นลูกของอัดดี อัดดีเป๋นลูก
ของโคสัม โคสัมเป๋นลูกของเอลมาดัม เอลมาดัมเป๋นลูก
ของเอร์ 29 เอร์เป๋นลูกของโยชูวา โยชูวาเป๋นลูกของเอลีเย
เซอร์ เอลีเยเซอร์เป๋นลูกของโยริม โยริมเป๋นลูกของมัทธัต
มัทธัตเป๋นลูกของเลวี 30 เลวีเป๋นลูกของสิเมโอน สิเมโอน
เป๋นลูกของยูดาห์ ยูดาห์เป๋นลูกของโยเซฟ โยเซฟเป๋นลูก

ของโยนาม โยนามเป็นลูกของเอลียาคิม 31 เอลียาคิมเป็น
ลูกของเมเลอา เมเลอาเป็นลูกของเมนนา เมนนาเป็นลูก
ของมัทตะธา มัทตะธาเป็นลูกของนาธัน นาธันเป็นลูกของ
ดาวิด 32 ดาวิดเป็นลูกของเจสซี เจสซีเป็นลูกของโอเบด โอ
เบดเป็นลูกของโบอาส โบอาสเป็นลูกของสัลโมน สัลโมน
เป็นลูกของนาโชน 33 นาโชนเป็นลูกของอัมมีนาดับ อัมมีนา
ดับเป็นลูกของอัดมิน อัดมินเป็นลูกของอารนี อารนีเป็นลูก
ของเฮสโรน เฮสโรนเป็นลูกของเปเรศ เปเรศเป็นลูกของยู
ดาห์ 34 ยูดาห์เป็นลูกของยาโคบ ยาโคบเป็นลูกของอิสอัค
อิสอัคเป็นลูกของอับราฮัม อับราฮัมเป็นลูกของเทราห์ เท
ราห์เป็นลูกของนาโฮร์ 35 นาโฮร์เป็นลูกของเสรุก เสรุกเป็น
ลูกของเรอู เรอูเป็นลูกของเปเลก เปเลกเป็นลูกของเอเบอร์
เอเบอร์เป็นลูกของเชลาห์ 36 เชลาห์เป็นลูกของไคนาน ไค
นานเป็นลูกของอารฟาซัด อารฟาซัดเป็นลูกของเชม เชม
เป็นลูกของโนอาห์ โนอาห์เป็นลูกของลาเมค 37 ลาเมคเป็น
ลูกของเมธูเสลาห์ เมธูเสลาห์เป็นลูกของเอโนค เอโนคเป็น
ลูกของยาเรด ยาเรดเป็นลูกของมาหะลาเลเอล มาหะลาเล
เอลเป็นลูกของไคนาน 38 ไคนานเป็นลูกของเอโนช เอโนช
เป็นลูกของเสท เสทเป็นลูกของอาดัม อาดัมเป็นลูกของ
พระเจ้า

4

มารลองใจ๋พระเยซู

1 พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับพระเยซู แล้วพระองค์ออก
ไปจากแม่น้ำจอร์แดนพระวิญญาณก็ปาพระองค์ไปในดิน
แดนทุรกั๋นดาร 2 ตี้หั้นมารก็ลองใจ๋พระองค์เป็นเวลาสี่สิบ
วัน ตลอดเวลานั้นพระองค์บ่ได้กิ๋นอะหยังเลย แล้วหลังจาก

นั้นพระองค์ก็ใค่อยากกิ๋นข้าว 3 มารจึงอู้กับพระองค์ว่า ถ้า
ต้านเป๋นพระบุตรของพระเจ้า ก็หื้อสั่งบ่าหินก้อนนี้เป๋นเข้า
หนมปังแล่ 4 พระเยซูก็ตอบมารว่า พระคัมภีร์มีเขียน
ไว้ว่า คนเฮาจะเลี้ยงจีวิตด้วยอาหารอย่างเดียวบ่ได้ ค
5 แล้วมารก็ปาพระเยซูไปตี้สูง หื้อพระองค์ผ่ออาณาจักร
ตึงหมดในโลกนี้ก้ามาบเดียว แล้วบอกพระองค์ว่า 6 สิทธิ
อำนาจกับความรุ่งเรืองของอาณาจักรตึงหมดนี้เฮาจะยก
หื้อต้าน ย้อนว่าตึงหมดนี้ได้มอบไว้เป๋นสิทธิ์ของเฮาแล้ว
เฮาใค่ยกหื้อใผก็ได้ต๋ามใจ๋เฮา 7 ถ้าต้านนมัสก๋านเฮา กู้สิ่ง
กู้อย่างนี้ก็จะเป๋นของต้าน 8 พระเยซูตอบมารว่า พระ
คัมภีร์มีเขียนไว้ว่า หื้อนมัสก๋านองค์พระผู้เป๋นเจ้าพระเจ้า
ของเจ้า กับฮับใจ๊พระองค์ผู้เดียวเต้าอั้น ฆ
9 แล้วมารก็ปาพระเยซูไปกรุงเยรูซาเล็ม ปาขึ้นไปอยู่บน
หลังคาพระวิหาร แล้วบอกพระองค์ว่า ถ้าต้านเป๋นพระ
บุตรของพระเจ้าแต๊ๆ ก็หื้อโดดลงไปแล่ 10 ย้อนพระคัมภีร์มี
เขียนไว้ว่า

พระเจ้าจะสั่งหื้อทูตสวรรค์มาปกปักฮักษาต้าน 11 เอามือ
ฮับต้านไว้บ่หื้อตี๋นไปตุ๊บใส่บ่าหิน ง

12 พระเยซูตอบมารว่า พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ห้ามลองดี
องค์พระผู้เป๋นเจ้าพระเจ้าของเจ้า จ 13 เมื่อมารลอง
ใจ๋พระองค์กู้อย่างแล้ว ก็ละพระองค์ไว้จ๋นกว่าจะมีโอกาส
เหมาะๆ แหม๋

14 พระเยซูปึ๊กไปแคว้นกาลิลีโดยอำนาจพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ กับมีคนเล่าเรื่องเกี่ยวกับพระองค์จ๋นใคว่ต๋ำหมู่หั้น

ค **4:4** 4:4 ฉธบ 8:3 ฆ **4:8** 4:8 ฉธบ 6:13 ง **4:11** 4:11 สดด 91:11-12 จ **4:12** 4:12 ฉธบ 6:16

15 พระองค์สั่งสอนในธรรมศาลาของจาวยิว คนตังหลายก็
ปากั๋นยกย่องพระองค์

จาวเมืองนาซาเร็ธบ่ยอมฮับพระเยซู

16 แล้ว พระองค์ ก็ มา แผว เมือง นา ซา เร็ธ เป๋น เมือง ตี้
พระองค์ใหญ่ ในวันสะบาโตพระองค์ไปธรรมศาลาของจาว
ยิว เหมือนกู้ เตื้อ แล้วยืนขึ้นจะอ่านพระคัมภีร์ 17 มีคนส่ง
ม้วนพระธรรมอิสยาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าหื้อ
พระองค์ เมื่อพระองค์ก๋างพระคัมภีร์นั้นออก ก็ปะข้อตี้เขียน
ไว้ว่า
18 พระวิญญาณขององค์พระผู้เป๋นเจ้าอยู่กับข้าพเจ้า
ย้อนว่าพระองค์ได้ตั้งข้าพเจ้าไว้
หื้อบอกข่าวดีแก่คนตุ๊ก
พระองค์ใจ๊ข้าพเจ้าหื้อบอกนักโต้ษว่าเขาจะมีอิสระ
หื้อบอกคนต๋าบอดว่าเขาจะหันแหม
หื้อบอกคนตี้โดนค่ำว่าจะป๊นตุ๊ก
19 กับ หื้อ บอก ว่า เถิง เวลา แล้ว ตี้ พระเจ้า จะ จ้วย คน ของ
พระองค์ ฉ
20 เมื่อ อ่าน หื้อ คน ตัง หลาย ฟัง แล้ว พระองค์ ก็ ม้วน พระ
คัมภีร์ นั้น ส่ง คืน เจ้า หน้า ตี้ แล้ว นั่ง ลง สาย ต๋า ของ คน ตัง
หลายในธรรมศาลาก็ผ่อมาตี้พระองค์ 21 พระองค์อู้ว่า วัน
นี้ พระ คัมภีร์ ต๋อน นี้ ตี้ ต้าน ได้ ยิน ก็ เป๋น แต๊ แล้ว 22 คน ตัง
หลายก็อู้ยกย่องพระองค์ และปากั๋นงึดในกำอู้ตี้น่าฟังของ
พระองค์ หมู่เขาอู้กั๋นว่า คนนี้เป๋นลูกบ่าวโยเซฟบ่ใจ้กา
23 พระองค์ก็อู้กับเขาตังหลายว่า ต้านตังหลายคงจะอ้าง
กำสุภาษิตใส่เฮาตี้ว่า หมอฮักษาตั๋วเก่าก่อนเต๊อะ กับ
จะว่า สิ่งตี้ได้ยินว่าต้านเยียะในเมืองคาเปอรนาอุม หื้อ
เยียะตี้นี่ในเมืองของตั๋วพ่อง 24 พระเยซูอู้กับหมู่เขาว่า

ฉ **4:19** 4:19 อสย 61:1,2

เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า บ่มีผู้เป๋นปากเป๋น
เสียงแตนพระเจ้าสักคนได้ฮับก๋านยอมฮับจากคนในบ้าน
เมืองของตั๋วเก่า 25 เฮาบอกความจริงแหมว่า เมื่อฝนบ่ตก
สามปี๋เกิ่งจ๋นเกิดก๋านกั้นอยากใคว่แผ่นดินในสมัยของเอ
ลียาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า ก็มีแม่หม้ายในหมู่
จาวอิสราเอลจ๋ำนวนนักช 26 แต่พระเจ้าก็บ่ใจ๊เอลียาห์ไปหา
แม่หม้ายจาวอิสราเอลคนใดเลย แต่หื้อไปหาแม่หม้ายคน
นึ่งเป๋นคนต่างจ้าดในหมู่บ้านศาเรฟัทเขตเมืองไซดอนเต้า
อั้น 27 กับในสมัยเอลีชาผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าก็
เหมือนกั๋น ในหมู่จาวอิสราเอลมีคนเป๋นขี้ตู้ดหลายคน แต่
บ่มีใผได้ฮับก๋านฮักษาหื้อหายเลย เว้นแต่นาอามานจาว
ซีเรียเต้าอั้นซ 28 เมื่อคนตังหลายในธรรมศาลาได้ยินจา
อั้นก็โขดขนาด 29 จึงลุกขึ้นลากพระองค์ออกจากเมือง ปาไป
บนหน้าผาตี้เมืองของหมู่เขาตั้งอยู่นั้น ตั้งใจ๋ว่าจะยู้พระองค์
หื้อตกลงไป 30 แต่พระองค์เตียวลัดก๋างหมู่เขาไปได้

พระเยซูไล่ผีฮ้ายออกจากจายคนนึ่ง

31 พระเยซูไปเมืองคาเปอรนาอุมในแคว้นกาลิลี แล้วเต
สนาสั่งสอนคนตังหลายในวันสะบาโต 32 คนตังหลายก็ปา
กั๋นงึดในกำสอนของพระองค์ ย้อนว่าพระองค์สอนอย่างผู้มี
สิทธิอำนาจ

33 ในธรรมศาลาของจาวยิวมีป้อจายคนนึ่งโดนผีฮ้าย๓
เข้าอยู่ เขาฮ้องเสียงดังว่า 34 พระเยซูจาวนาซาเร็ธ มายุ่ง
กับหมู่เฮาเยียะหยัง ต้านมาทำลายหมู่เฮากา เฮาฮู้ว่าต้าน
เป๋นใผ ต้านเป๋นผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้า 35 พระเยซูจึงสั่งมัน
ว่า จะไปปากนัก ออกมาจากเขาบ่าเดี่ยวนี้ ผีฮ้ายนั้นก็
เยียะหื้อคนนั้นโก้นลงต่อหน้าคนตังหลาย แล้วก็ออกจาก

ช **4:25** 4:25 1 พกษ 17:1-24 ซ **4:27** 4:27 2 พกษ 5:1-14 ๓ **4:33** 4:33 ในภาษากรีก เป๋นกำว่า บ่สะอาด

ป้อจายคนนั้นไป โดยคนนั้นบ่ได้ฮับบาดเจ็บ 36 คนตังหลาย
ก็ปากั่นงืด อู้กั่นว่า “กำอู้ของต้านเป๋นจาใดหา หยังมีสิทธิ
อำนาจสั่งหื้อผีฮ้ายออก มันก็ยอมออก” 37 คนก็เล่าเรื่อง
ของพระองค์ไปใคว่ต๋ำหมู่หั้น

พระเยซูฮักษาแม่เมียของซีโมน

38 พระเยซูออกจากธรรมศาลาเข้าไปในเฮือนซีโมน แม่
เมียของซีโมนเป๋นไข้หนักขนาด เขาตังหลายจึงอ้อนวอน
พระองค์หื้อจ้วยนาง 39 พระเยซูก็ไปยืนอยู่ตังข้างตี้นอน
ของนาง อู้ว่า “ขอหื้อหายไข้บ่าเดี๋ยวนี้” แล้วนางก็หายจาก
ไข้ สักกำเดียวนางก็ลุกขึ้นฮับใจ๊ผ่อกอยพระเยซูกับหมู่ของ
พระองค์
40 เมื่อแลงใก้ตะวันตกดิน ก็มีคนปาคนเจ็บป่วยเป๋น
พยาธิพะยำต่างๆ มาหาพระเยซู พระองค์ก็วางมือบนตั๋วคน
ป่วยหมู่นั้นกู้คน ฮักษาหมู่เขาหื้อหาย 41 หมู่ผีฮ้ายก็ออกจาก
คนตี้โดนเข้าตวย มันฮ้องเสียงดังว่า “ต้านเป๋นพระบุตร
ของพระเจ้า” พระองค์ก็ห้ามบ่หื้อหมู่มันอู้ ย้อนหมู่มันฮู้แล้ว
ว่าพระองค์เป๋นพระคริสต์
42 แจ้งเจ๊ามาพระเยซูออกไปตี้สงัดดักเย็นต๋ามลำพัง คน
ตังหลายก็เซาะหาพระองค์ เมื่อปะพระองค์แล้ว ก็เหนี่ยว
พระองค์ไว้ บ่หื้อจากหมู่เขาไป 43 แต่พระองค์บอกหมู่เขาว่า
“เฮาต้องไปบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าหื้อคนใน
เมืองอื่นฮู้ตวย ตี้เฮาฮับใจ๊มานั้นก็เปื้อเหตุนี้ละ” 44 พระองค์
จึงเตสนาสั่งสอนในธรรมศาลาต่างๆ ในแคว้นยูเดีย

5

พระเยซูฮ้องคนเซาะป๋ามาเป๋นสาวก

1 มีเตื้อนึ่งคนตังหลายยืนเบียดพระเยซู เปื้อจะฟังพระ
เยซูสั่งสอนถ้อยกำของพระเจ้า ต๋อนนั้นพระองค์ยืนอยู่บน
ต๋าฝั่งทะเลสาบกาลิลี๔ 2 พระองค์หันเฮืออยู่ฮิมฝั่งทะเล
นั้นสองลำตี้หมู่คนหาป๋าละไว้เปื้อไปซักอวน 3 พระองค์จึง
ลงไปในเฮือลำนึ่งเป๋นของซีโมน แล้วบอกหื้อเขาถอยเฮือ
ออกจากฝั่งไปน่อย พระองค์ก็นั่งอยู่ในเฮือนั้นสั่งสอนคน
ตังหลาย 4 เมื่อสอนจบแล้วก็บอกซีโมนว่า เอาเฮือออกไป
ตี้น้ำเล็กๆ แล้วหย่อนอวนลงเอาป๋า 5 ซีโมนตอบพระองค์
ว่า อาจ๋ารย์ หมู่เฮาลากอวนคืนฮุ่งยังบ่ได้ป๋าสักตั๋ว แต่เฮา
จะหย่อนอวนลงแหมกำต๋ามตี้พระองค์บอก 6 เมื่อหย่อน
อวนลงไป ก็ยับป๋าได้นักขนาดจ๋นอวนเกือบปุด 7 เขาจึงกวั๊ก
เปื้อนตี้อยู่ในเฮือแหมลำนึ่งหื้อมาจ้วยกั๋น เปื้อนก็มาจ้วย
แล้วได้ป๋าเต๋มเฮือสองลำจ๋นเฮือเกือบจ๋ม 8 ซีโมนเปโตร เมื่อ
หันจาอั้น ก็ก้มลงกราบพระเยซู บอกพระองค์ว่า ขอหื้อไป
ไก๋ๆ ข้าพเจ้าเต๊อะ ย้อนว่าข้าพเจ้าเป๋นคนบาป 9 ตี้อู้จาอั้น
ย้อนว่าเขากับคนตังหลายตี้อยู่ตวยกั๋นหั้นงืดตี้ได้ป๋านักจา
อี้ 10 ยากอบกับยอห์นลูกของเศเบดี เปื้อนฮ่วมหาป๋าตวย
กั๋นกับซีโมนก็งืดเหมือนกั๋น พระเยซูอู้กับซีโมนว่า บ่ถ้ากั๋ว
ตั้งแต่นี้ไปต้านจะเป๋นผู้ปาคนมาหาเฮา 11 เมื่อเอาเฮือเข้า
ฝั่งแล้ว หมู่เขาก็สละกู้อย่างตวยพระองค์ไป

พระเยซูฮักษาคนขี้ตู้ด

12 ต๋อนตี้พระองค์อยู่ในเมืองนึ่ง มีคนเป๋นขี้ตู้ดเต๋มตึงเนื้อ
ตึงตั๋ว เมื่อเขาหันพระเยซูก็ก้มหน้าลงจ๋นเถิงดิน อ้อนวอน
พระเยซูว่า พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์ใค่จ้วยข้าพเจ้าหื้อ

---

๔ **5:1** 5:1 ฮ้องแหมจื้อว่า ทะเลสาบเยนเนซาเรท

หาย ข้าพเจ้าก็จะหายแน่ๆ 13 พระองค์ยื่นมือออกไปหยุบ
ป้อจายคนนั้นแล้วอู้ว่า เฮาใค่จ้วย จงหายโรคเต๊อะ แล้ว
เขาก็หายเป๋นขี้ตู้ดบ่าเดี่ยวนั้นเลย 14 พระองค์สั่งเขาว่า
ห้ามเล่าเรื่องนี้หื้อใผฟังเน่อ แต่หื้อไปแสดงตั๋วต่อปุโรหิต
แล้วเอาเครื่องปู่จาสำหรับคนตี้หายโรคนี้ไปถวายต๋ามกำ
สั่งของบทบัญญัติของโมเสส เปื้อแสดงหื้อคนตังหลายฮู้ว่า
เจ้าหายโรคแล้ว 15 มีคนเล่าเรื่องของพระเยซูไปไก๋แหม
คนตังหลายจ๋ำนวนนักก็มาจุมนุมกั๋น เปื้อจะฟังพระองค์กับ
หื้อพระองค์ฮักษาโรคต่างๆ ของเขาหื้อหาย 16 แต่พระองค์
ก็ลักไปหาตี้เงียบๆ เปื้ออธิษฐานเป๋นประจ๋ำ

พระเยซูฮักษาคนง่อย

17 วันนึ่งเมื่อพระองค์ก่ำลังสั่งสอนอยู่ ก็มีหมู่ฟาริสีกับ
หมู่ธรรมาจ๋ารย์นั่งฟังอยู่ตี้หั้นตวย หมู่เขามาจากกู้หมู่บ้าน
ในแคว้นกาลิลี แคว้นยูเดียกับกรุงเยรูซาเล็ม กับพระเจ้าได้
หื้อฤทธิ์อำนาจกับพระเยซูตี้ฮักษาโรคต่างๆ หื้อหาย 18 มี
คนหามคนง่อยคนนึ่งนอนอยู่ตี้นอนมา หมู่เขาฮิจะเอาคน
ป่วยเข้าไปวางลงตังหน้าพระเยซู 19 ก็บ่มีฮ่อมตี้จะเอาคน
ป่วยเข้าไปได้ย้อนมีคนนัก เขาก็หามขึ้นไปตังหลังคา เต
หลังคาออกเป๋นฮ่อม หย่อนคนป่วยตึงตี้นอนลงก๋างหมู่ส่อง
หน้าพระเยซู 20 เมื่อพระเยซูหันความเจื้อของหมู่เขา ก็อู้กับ
คนง่อยว่า เปื้อนเหย บาปของเจ้าได้โผดยกหื้อแล้วเน่อ
21 หมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสีกึ๊ดในใจ๋ว่า คนนี้เป๋นใผ ตี้อู้
หมิ่นประมาทพระเจ้า ใผจะยกโต้ษบาปได้นอกจากพระเจ้า
องค์เดียวเต้าอั้น 22 พระเยซูฮู้กำกึ๊ดในใจ๋ของหมู่เขา ก็ถาม
ว่า เป๋นจาใดหมู่ต้านกึ๊ดในใจ๋จาอี้ 23 อันใดจะง่ายเหลือกั๋น

ตี้จะว่า บาปของเจ้าได้โผดยกแล้ว กับจะว่า ลุกขึ้นเตียว
ไปเต๊อะ 24 แต่เปื้อต้านตังหลายจะฮู้ว่าบุตรมนุษย์มีสิทธิ
อำนาจในโลกตี้จะโผดยกโต้ษบาปได้ แล้วพระองค์ก็อู้กับ
คนง่อยนั้นว่า เฮาสั่งเจ้าหื้อลุกขึ้นแบกตี้นอนปึ๊กไปบ้าน
เต๊อะ 25 เขาก็ลุกขึ้นต่อหน้าคนตังหลายบ่าเดี่ยวนั้นเลย
แบกตี้นอนขึ้น แล้วเตียวปึ๊กบ้านสรรเสริญพระเจ้า 26 คน
ตังหลายปากั๋นงืดขนาด ปากั๋นสรรเสริญพระเจ้า ต่างคน
ต่างเก๋งกั๋ว อู้กั๋นว่า วันนี้เฮาได้หันสิ่งตี้อัศจ๋รรย์ตี้สุด

พระเยซูฮ้องเลวีมาเป๋นสาวก

27 เมื่อเหตุก๋ารณ์นี้ผ่านไปแล้ว พระเยซูออกไป แล้วหันใส่
คนเก็บภาษีคนนึ่งจื้อว่าเลวีนั่งอยู่ตี้ด่านเก็บภาษี พระองค์อู้
กับเขาว่า ตวยเฮามาเต๊อะ 28 เขาก็สละกู้สิ่งกู้อย่างไว้หั้น
ลุกขึ้นตวยพระองค์ไป

29 เลวีจัดงานเลี้ยงใหญ่ตี้บ้านของเขา เปื้อเป๋นเกียรติแก่
พระเยซู มีคนเก็บภาษีกับคนอื่นแหมหลายคนนั่งฮ่วมโต๊ะ
ตวยหมู่สาวกของพระองค์ 30 หมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์
ตี้อยู่ในหมู่ของเขาซูบซาบกั๋น ติหมู่สาวกของพระเยซูว่า
เป๋นจาใดหมู่ต้านมากิ๋นมาดื่มกับหมู่คนเก็บภาษีกับหมู่คน
บาป 31 พระเยซูตอบหมู่เขาว่า คนอยู่ดีสบายแข็งแฮงบ่ต้อ
งก๋านหมอ แต่คนตี้บ่สบายต้องก๋านหมอ 32 เฮาบ่ได้มาเปื้อ
ฮ้องหาคนตี้กึ๊ดว่าเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม แต่มาเปื้อฮ้อง
หาคนบาปหื้อกลับใจ๋ใหม่

33 หมู่เขาบอกพระเยซูว่า หมู่สาวกของยอห์นผู้หื้อบัพ
ติศมาถือศีลอดอาหารกับอธิษฐานอยู่เจื่อๆ สาวกของหมู่
ฟาริสีก็ถือเหมือนกั๋น แต่สาวกของต้านเอาตึงกิ๋นตึงดื่ม
34 พระเยซูอู้กับหมู่เขาว่า หมู่ต้านจะหื้อเปื้อนของเจ้าบ่าว

ถือศีลอดอาหารเมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่กับเขากา 35 แต่จะมีวัน
นึ่งเจ้าบ่าวจะถูกเอาไปจากหมู่เขา วันนั้นหมู่เขาจะถือศีล
อดอาหาร 36 พระเยซูได้อู้กำเผียบข้อนึ่งหื้อหมู่เขาฟังว่า
บ่มีใผเอาผ้าจากเสื้อใหม่มาปะเสื้อเก่า ถ้าเยียะจาอั้นเสื้อ
ใหม่ก็จะปุด ป๋ายบ่ปอผ้าจากเสื้อใหม่ก็บ่เปิงกับเสื้อเก่าตวย
37 บ่มีใผเอาเหล้าองุ่นหมักใหม่ๆ ใส่ถงหนังเก่า ย้อนว่าถ้า
เยียะจาอั้นเหล้าองุ่นตี้หมักใหม่นั้น จะเยียะหื้อถงหนังเก่า
แตก เหล้าองุ่นก็ฮั่วออกมาหมด ถงหนังก็จะปุดจะหวาก ถง
หนังก็จะใจ๊บ่ได้ 38 เหล้าองุ่นหมักใหม่ๆ ต้องใส่ถงหนังใหม่
39 บ่มีใผกิ๋นเหล้าองุ่นเก่า แล้วจะใค่กิ๋นเหล้าองุ่นใหม่ๆ เขา
ย่อมบอกว่า ของเก่านั้นดีแล้ว

6

ผู้นำศาสนาบ่ปอใจ๋พระเยซูเรื่องวันสะบาโต

1 ในวันสะบาโตวันนึ่ง พระเยซูก๋ำลังเตียวลัดก๋างโต้ง หมู่
สาวกของพระองค์ก็เด็ดงวงข้าวมาเก็ดกิ๋นกั๋น 2 บางคนใน
หมู่ฟาริสีถามว่า เป๋นจาใดหมู่ต้านเยียะในสิ่งตี้ห้ามเยีย
ะในวันสะบาโต 3 พระเยซูจึงตอบเขาว่า หมู่ต้านบ่เกย
อ่านพระคัมภีร์เรื่องตี้กษัตริย์ดาวิดเยียะเมื่อต้านกับหมู่ตี้
มาตวยใค่อยากกิ๋นข้าวกา 4 ต้านเข้าไปในพระวิหารของ
พระเจ้า แล้วกิ๋นเข้าหนมปังตี้ตั้งถวายพระเจ้า แล้วยังเอา
หื้อหมู่คนตี้มาตวยกั๋นกิ๋นตวย เซิ่งต๋ามกฎห้ามบ่หื้อใผกิ๋น
นอกจากปุโรหิตเต้าอั้นตี้กิ๋นได้ 5 พระองค์จึงบอกหมู่ฟาริสี
ว่า เฮาผู้เป๋นบุตรมนุษย์เป๋นใหญ่เหลือวันสะบาโต

6 ในวันสะบาโตแหมวันนึ่ง พระเยซูเข้าไปในธรรมศาลา
ของจาวยิวแล้วสั่งสอน มีคนนึ่งมือขวาลีบได้เข้าไปฟังตวย

7 หมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสีก็ปากั๋นถ้าผ่อว่า พระองค์จะ
ฮักษาเขาในวันสะบาโตก่อ เปื้อจะหาเหตุนาบโต้ษพระองค์
8 แต่พระองค์ฮู้ว่าเขากึ๊ดจาใด จึงอู้กับคนมือลีบคนนั้นว่า
ลุกยืนขึ้นส่องหน้าคนตังหลาย เขาก็ลุกยืนขึ้น 9 แล้วพระ
เยซูก็อู้กับคนตังหลายว่า เฮาจะถามต้านตังหลายว่า ควร
จะเยียะก๋านดีกาว่าเยียะก๋านฮ้ายในวันสะบาโต จะจ้วยจีวิต
กาว่าจะทำลายจีวิต 10 แล้วพระองค์ผ่อไปตี้กู้คนตี้อยู่หั้น
บอกคนมือลีบว่า เหยียดมือของเจ้าออกมา เขาก็เยียะ
ตวยต๋าม แล้วมือของเขาก็หายเป๋นปกติ 11 หมู่ฟาริสีกับหมู่
ธรรมาจ๋ารย์ก็โขดหื้อพระเยซู จึงเป็กษากั๋นว่าจะเยียะจาใด
กับพระองค์ดี

พระเยซูเลือกอัครสาวกสิบสองคน

12 ต๋อนนั้นพระเยซูขึ้นไปบนดอยม่อนนึ่งเปื้ออธิษฐาน
แล้วได้อธิษฐานต่อพระเจ้าคืนฮุ่ง 13 แจ้งแล้วพระองค์ก็
ฮ้องหมู่สาวกมาหา แล้วเลือกเอาสิบสองคนออกจากหมู่
สาวกนั้น แล้วฮ้องหมู่เขาว่าหมู่อัครสาวก 14 คือซีโมนตี้
พระองค์ฮ้องแหมจื้อว่า เปโตร อันดรูว์น้องบ่าวของเปโตร
ยากอบ ยอห์น ฟีลิป บารโธโลมิว 15 มัทธิวโธมัส ยากอบลูก
บ่าวของอัลเฟอัส ซีโมน ตี้เป๋นคนของพรรคจ้าดนิยม 16 ยู
ดาสลูกบ่าวของยากอบ กับยูดาส อิสคาริโอทต๋อนเมื่อลูน
คนนี้ได้หักหลังพระเยซู

17 แล้วพระเยซูกับหมู่อัครสาวกก็ลงมายืนในตี้เปียงแห่ง
นึ่ง พร้อมตึงหมู่สาวกของพระองค์กับแหมหลายคนตี้มา
จากใคว่แคว้นยูเดีย กรุงเยรูซาเล็ม กับเมืองต่างๆ ฮิมฝั่ง
ทะเลคือเมืองไทระกับเมืองไซดอน เปื้อจะฟังพระองค์ 18 กับ
หื้อพระองค์ฮักษาโรคของหมู่เขา หมู่คนตี้ต้องทนตุ๊กย้อนผี

ฮ้าย๕เข้า พระเยซูก็ฮักษาหื้อหาย 19 คนตังหลายต่างคนก็
ต่างพยายามตี้จะถูกตั๋วพระเยซู ย้อนมีฤทธิ์ซ่านออกจาก
พระองค์ฮักษาโรคของหมู่เขาหื้อหายกู้คน

พระเยซูหื้อก๋ำลังใจ๋หมู่สาวก

20 พระเยซูผ่อหน้าหมู่สาวกของพระองค์ อู้กับหมู่เขาว่า
หมู่ต้านตี้ตุ๊กยาก พระเจ้าโผดหื้อหมู่ต้านเป๋นสุข
ย้อนว่าหมู่ต้านได้เป๋นคนของแผ่นดินของพระเจ้าแล้ว
21 หมู่ต้านตี้กั๋นอยากในเวลานี้ พระเจ้าโผดหื้อหมู่ต้านเป๋น
สุข
ย้อนว่าหมู่ต้านจะได้กิ๋นอิ่ม
หมู่ต้านตี้ฮ้องไห้อยู่ในเวลานี้ พระเจ้าโผดหื้อหมู่ต้านเป๋นสุข
ย้อนว่าหมู่ต้านจะได้ใค่หัว
22 พระเจ้าโผดหื้อหมู่ต้านเป๋นสุข เมื่อคนตังหลายจังหมู่
ต้าน
ไล่หมู่ต้านออกจากหมู่เขา ดูถูกดูแควนหมู่ต้าน
ว่าหมู่ต้านเป๋นคนบ่ดี ย้อนหมู่ต้านหันแก่เฮาผู้เป๋น
บุตรมนุษย์
23 เมื่อเกิดจาอั้นขึ้น ต้านตังหลายจงจิ้นจมยินดีวิดๆ เต้นๆ
เต๊อะ ย้อนว่าพระเจ้ามีรางวัลอันยิ่งใหญ่ไว้ในสวรรค์
สำหรับหมู่ต้าน เซิ่งก็เหมือนเดียวกั๋นกับหมู่ผู้เป๋น
ปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตี้โดนป้ออุ๊ยแม่หม่อน
เยียะอย่างเดียวกั๋น
24 แต่ความฉิบหายก็จะเกิดกับเจ้าตังหลายตี้ร่ำรวย
ย้อนว่าเจ้าได้ฮับความสุขสบายตี้สุดแล้ว
25 ความฉิบหายก็เกิดกับเจ้าตังหลายตี้ได้กิ๋นอิ่มเวลานี้

๕ **6:18** 6:18 ในภาษากรีก เป๋นกำว่า บ่สะอาด

ย้อนว่าเจ้าจะกั้นอยาก
ความฉิบหายก็เกิดกับเจ้าตังหลายตี้ใค่หัวเวลานี้
ย้อนว่าเจ้าจะโศกเศร้าเสียใจ๋
26 ความฉิบหายก็เกิดกับเจ้าตังหลายตี้หมู่คนยกย่องว่าเจ้า
เป๋นคนดี
ย้อนว่าป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เขาก็ได้เยียะอย่างเดียว
กั๋นนี้กับหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตั๋วป๋อม
มาแล้ว

พระเยซูบอกหื้อฮักศัตรู๋

27 แต่เฮาบอกหื้อต้านตังหลายตี้ก่ำลังฟังอยู่ว่า จงฮัก
ศัตรู๋ของต้าน จงเยียะดีกับคนตี้จังต้าน 28 จงปั๋นปอนคนตี้
แจ้งด่าต้าน จงอธิษฐานเผื่อคนตี้เยียะฮ้ายต่อต้าน 29 ถ้าใผ
คนใดตบแก้มของต้านเผิกนึ่ง ก็หื้อบิ่นแหมเผิกนึ่งหื้อเขา
แหม ใผเอาเสื้อคุมต้านไป ถ้าเขาจะเอาเสื้อแหมก็หื้อเขาไป
เต๊อะ 30 ถ้าใผมาขออะหยังจากต้าน ก็หื้อเขาไปเต๊อะ กับเมื่อ
ใผเอาอะหยังของต้านไป ก็บ่ถ้าทวงคืน 31 หื้อเยียะต่อคนอื่น
อย่างตี้ต้านต้องก๋านหื้อคนอื่นเยียะต่อต้านจาอั้น
32 ถ้าต้านตังหลายฮักก้าคนตี้ฮักต้านเต้าอั้น จะได้บุญ
คุณอะหยัง คนบ่ดีคนบาปตังหลาย ก็ฮักคนตี้ฮักเขาเหมือน
กั๋น 33 ถ้าต้านเยียะดีกับคนตี้เยียะดีกับต้านเต้าอั้น จะบุญ
คุณอะหยัง คนบาปตังหลายก็เยียะอย่างเดียวกั๋น 34 ถ้า
ต้านตังหลายหื้อยืมก้าคนตี้ต้านฮู้ว่าจะได้คืนเต้าอั้น จะได้
บุญคุณอะหยัง คนบาปตังหลายก็หื้อคนบาปยืมโดยคาดว่า
จะฮับคืนอย่างเดียวกั๋น 35 แต่จงฮักศัตรู๋ของต้านตังหลาย
กับเยียะดีกับเขา จงหื้อเขายืมไปโดยบ่ต้องห่วงว่าจะได้คืน
แล้วต้านจะได้ฮับรางวัลยิ่งใหญ่ในสวรรค์ จะได้เป๋นลูกของ
พระเจ้าผู้สูงสุด ย้อนพระองค์โผดตึงคนตี้อกตัญญู ตึงคน

บ่ดี 36 ต้านตังหลายจงมีความเมตต๋ากรุณา เหมือนพระบิดาของต้านมีความเมตต๋ากรุณา

ก๋านตัดสินต๋ำหนิคนอื่น

37 บ่ดีตัดสินใผ แล้วเขาก็จะบ่ตัดสินต้าน บ่ถ้าตัดสินลงโต้ษใผ แล้วเขาก็จะบ่ตัดสินลงโต้ษต้าน จงยกโต้ษหื้อเขา แล้วเขาก็จะยกโต้ษหื้อต้าน 38 จงหื้อกับคนอื่น แล้วพระเจ้าก็จะหื้อกับต้าน ต้านจะได้ฮับตวงจ๋นสวดจ๋นล้นต๋าง ย้อนว่าต้านใจ๊ต๋างแก่นใดตวงหื้อคนอื่น พระเจ้าก็จะใจ๊ต๋างแก่นนั้นตวงหื้อต้านเหมือนกั๋น

39 พระเยซูอู้กับหมู่เขาเป๋นกำเผียบว่า คนต๋าบอดจู๋งคนต๋าบอดได้กา ตึงสองคนจะบ่ตกขุมตกบ่อกา 40 ลูกศิษย์บ่ใหญ่เหลือครู แต่ลูกศิษย์ตี้ฮับก๋านเฝึกสอนจบแล้วก็จะเป๋นเหมือนครูของเขา

ก๋านจ้วยหมู่ปี้น้องแก้ปั๋ญหา

41 เป๋นจาใดต้านผ่อหันขี้ฝุ่นตี้อยู่ในต๋าปี้น้องของต้าน แต่ไม้ตึงดุ้นอยู่ในต๋าตั๋วเก่าผ่อบ่หัน 42 เป๋นจาใดต้านอู้กับหมู่ปี้น้องของต้านว่า น้องเหย หื้อเฮาเขี่ยขี้ฝุ่นออกจากต๋าของเจ้าเนาะ แต่ตี้ไหนได้มีไม้ตึงดุ้นอยู่ในต๋าตั๋วเก่าก็บ่หัน คนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด หื้อจั๊กไม้ดุ้นออกจากต๋าตั๋วเก่าเหียก่อน แล้วจะได้ผ่อหันถี่ๆ ก่อนตี้จะไปเขี่ยขี้ฝุ่นออกจากต๋าของปี้น้องได้

43 เก๊าไม้ดีก็ออกหน่วยดี เก๊าไม้บ่ดีก็ออกหน่วยบ่ดี 44 เฮาจะฮู้ว่าเก๊าไม้ดีกาว่าบ่ดี ก็ผ่อตี้หน่วยของมัน บ่มีใผเกยเก็บหน่วยบ่าเดื่อจากเก๊าไม้ตี้มีหนาม กาว่าเก็บองุ่นจากเก๊าหญ้าตี้มีหนาม 45 คนดีก็มีสิ่งดีๆ ในใจ๋แล้วก็จะอู้

แต่สิ่งดีออกมา แต่คนบ่ดีก็มีสิ่งบ่ดีในใจ๋กับจะอู้สิ่งบ่ดีออกมาเหมือนกั๋น ย้อนในใจ๋เป๋นจาใดปากก็อู้มาจาอั้น

จีวิตสองอย่าง

46 เป๋นจาใดต้านตังหลายฮ้องเฮาว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า แต่หมู่ต้านก็บ่เยียะต๋ามตี้เฮาสอนนั้น 47 กู้คนตี้มาหาเฮา กับฟังกำสอนของเฮา แล้วเยียะตวยต๋ามกำสอนนั้น เฮาจะบอกหื้อต้านตังหลายฮู้ว่าเขาเผียบเหมือนใผ 48 เขาเผียบเหมือนคนตี้แป๋งเฮือน เขาขุดขุมเล็กวางฐานไว้บนบ่าหิน เมื่อน้ำท่วม สายน้ำเจี้ยวตั้งใส่เฮือนนั้น เฮือนก็บ่ไหวบ่เฟือน ย้อนได้แป๋งไว้อย่างมั่นคง 49 แต่คนตี้ได้ฟังกำสอนของเฮา แล้วก็บ่ได้เยียะตวยต๋าม เขาก็เผียบเหมือนคนนึ่งแป๋งเฮือนบนดิน ขุดขุมวางฐานไว้บ่เล็ก เมื่อมีน้ำท่วม สายน้ำไหลแฮงตั้งใส่เฮือนนั้น เฮือนนั้นก็จะหลุจะปังลงตันที เสียหายหมด

7

พระเยซูฮักษาคนฮับใจ๊ของนายร้อยทหารโรมัน

1 เมื่อ พระ เยซู อู้ เรื่อง หมู่ นี้ หื้อ คน ตัง หลาย ฟัง แล้ว พระองค์ก็เข้าไปในเมืองคาเปอรนาอุม 2 มีคนฮับใจ๊คนนึ่งของนายร้อยทหารโรมัน บ่สบายหนักเกือบจะต๋ายแล้ว นายร้อยฮักคนนั้นนัก 3 นายร้อยได้ยินว่าพระเยซูมา จึงหื้อหมู่คนเฒ่าคนแก่ของจาวยิวบางคน ไปอ้อนวอนขอหื้อพระองค์มาฮักษาคนฮับใจ๊ของเขา 4 เมื่อหมู่คนเฒ่าคนแก่นั้นมาเถิงพระเยซูแล้ว ก็อ้อนวอนแล้วอ้อนวอนแหมว่า นายร้อยคนนั้นสมควรตี้ต้านจะจ้วย 5 ย้อนเขาฮักคนในจ้าดของเฮากับเขาได้แป๋งธรรมศาลาหื้อเฮาตวย 6 พระเยซูจึงไปกับหมู่เขา เมื่อไปเกือบจะเถิงเฮือนตี้นายร้อยคนนั้นอยู่ นายร้อยก็หื้อเปื้อนบางคนไปหาพระองค์ ใจ๊บอกว่า บ่ถ้าเข้าไป

ในเฮือนเน่อ ย้อนข้าพเจ้าบ่ดีปอตี้จะหื้อต้านลอดเข้ามาใน
จายคาเฮือนของข้าพเจ้า 7 ย้อนจาอั้นข้าพเจ้าหันว่าบ่เปิง
ตี้จะออกมาปะต้าน แต่ขอต้านสั่งกำเดียวเต้าอั้น คนฮับ
ใจ๊ของข้าพเจ้าก็จะหายจากพยาธิตี้เขาเป๋น 8 ข้าพเจ้าอยู่
ใต้วินัยของทหาร กับมีทหารอยู่ใต้บังคับของข้าพเจ้าตวย
ข้าพเจ้าสั่งคนนึ่งว่า ไป เขาก็ไป สั่งคนนึ่งว่า มา เขาก็
มา ข้าพเจ้าบอกคนฮับใจ๊ว่า เยียะอันนี้เน่อ เขาก็เยียะ
9 เมื่อพระเยซูได้ยินจาอั้นก็งืดในความเจื้อของนายร้อย จึง
เหลียวปี๊กมาอู้กับคนตังหลายตี้ติดต๋ามพระองค์ไปว่า เฮา
บอกหื้อต้านตังหลายฮู้ว่า เฮาบ่เกยปะใผคนใดในประเทศ
อิสราเอลตี้มีความเจื้อนักขนาดนี้มาก่อนเลย 10 เมื่อเปื้อน
ปี๊กไปเถิงเฮือนนายร้อย ก็หันคนฮับใจ๊คนนั้นหายเป๋นปกติ
แล้ว

พระเยซูจ้วยลูกของแม่หม้ายเป๋นขึ้นมาใหม่

11 ได้แหมบ่ปอเมิน พระเยซูไปหมู่บ้านนาอินกับหมู่สาวก
ของพระองค์ คนตังหลายแหมจ้าดนักก็ตวยพระองค์ไป
12 เมื่อมาเถิงใก้ปะตู๋เมืองนั้น มีคนหามศพป้อจายหนุ่มคน
นึ่งมา แม่ของป้อจายคนนั้นเป๋นหม้ายมีลูกคนเดียว จาว
บ้านจ้าดหลายคนก็มาตวยนาง 13 เมื่อพระเยซูหันแม่ของ
ป้อจายคนนั้น พระองค์มีใจ๋อินดูนาง อู้ว่า บ่ต้องไห้เน่อ
14 แล้วพระองค์เข้าไปใก้ๆ แล้วต๊ะแตะหามศพ หมู่ตี้หาม
ก็หยุดยืน พระองค์จึงสั่งว่า จายหนุ่มเหย เฮาสั่งเจ้าหื้อลุก
ขึ้น 15 คนต๋ายนั้นก็ลุกขึ้นนั่งอู้ได้ พระองค์จึงมอบจายหนุ่ม
คนนั้นหื้อแม่ของเขา

16 คนตังหลายตี้ตวยมาก็เก๋งกั๋วกั๋นขนาด แล้วปา
กั๋นสรรเสริญพระเจ้าว่า ต้านผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตน
พระเจ้าตี้ยิ่งใหญ่ได้เกิดขึ้นมาต้ามก๋างหมู่เฮาแล้ว กับ

พระเจ้าได้มาจ้วยคนของพระองค์แล้ว 17 เรื่องนี้ก็ได้เล่า
ลือกั๋นไปใคว่แคว้นยูเดีย กับดินแดนตี้อยู่แวดแคว้นนั้น
ตวย

ยอห์นส่งสาวกมาถามพระเยซู

18 หมู่สาวกของยอห์นก็เล่าเถิงเหตุก๋ารณ์ตึงหมดนั้น
หื้อยอห์นฟัง 19 ยอห์นฮ้องสาวกสองคนมาหา สั่งหื้อไป
ถามพระเยซูว่า ต้านเป๋นผู้ตี้จะมานั้น[๖]กา กาว่าจะต้อง
กองถ้าคนอื่นแหม 20 เมื่อหมู่เขามาเถิงพระเยซู ก็บอก
พระองค์ว่า ยอห์นผู้หื้อบัพติศมาใจ๊หมู่เฮามาถามพระองค์
ว่า ต้านเป๋นผู้ตี้จะมานั้นกา กาว่าจะต้องกองถ้าคนอื่น
แหม

21 ในเวลาหละหว่างนั้นพระเยซูได้ฮักษาคนเจ็บคนเป๋น
โรคต่างๆ หื้อหายเป๋นจ๋ำนวนนัก คนตี้ผีเข้าก็หาย คนต๋า
บอดก็ผ่อหันได้ 22 พระองค์ตอบสาวกสองคนนั้นไปว่า ปึ๊ก
ไปบอกยอห์นต๋ามตี้หมู่ต้านได้ยินกับได้หัน คือคนต๋าบอดก็
ผ่อหันได้ คนง่อยก็เตียวได้ คนขี้ตู้ดก็หายสะอาด คนหูหนวก
ก็ได้ยิน คนต๋ายก็เป๋นขึ้นจากความต๋าย คนตุ๊กคนยากก็ได้
ฟังข่าวดี 23 คนตี้บ่ขัดใจ๋ในสิ่งตี้เฮาอู้กับเยียะ ก็เป๋นสุข

24 เมื่อคนตี้ยอห์นใจ๊มาปึ๊กไปแล้ว พระองค์ตั้งเก๊าอู้กับ
คนตังหลายเรื่องยอห์นว่า ต้านตังหลายไปผ่ออะหยังใน
ดินแดนทุรกั๋นดาร ไปผ่อต้นอ้อถูกลมปั๊ดแกว่งไปแกว่งมา
จาอั้นกา 25 ถ้าบ่ใจ้ ออกไปผ่ออะหยังกั๋น ไปผ่อคนแต่งตั๋ว
งามๆ กา ย้อนว่าคนตี้แต่งตั๋วอย่างดีกิ๋นดีอยู่ดีย่อมปากั๋น
อยู่ในวังปู๊น 26 ถ้าจาอั้นหมู่ต้านออกไปผ่ออะหยังกั๋น ไป
ผ่อผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าแม่นก่อ แม่นแล้ว เฮา

---

๖ **7:19** 7:19 ผู้ตี้จะมานั้นหมายเถิง พระคริสต์
ตี้ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าบอกว่าจะมา

บอกต้านตังหลายว่ายอห์นเป๋นนักเหลือผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าแหมก่อน 27 คือยอห์นคนเนียะ มีกำเขียนเถิงต้านไว้ว่า

เฮาจะส่งคนส่งข่าวนำหน้าต้านไปก่อน
เขาจะเกียมคน๗หื้อพร้อมก่อนต้านมา ญ
28 เฮาบอกต้านตังหลายว่า ในหมู่คนตี้เกิดมานั้นบ่มีใผตี้ยิ่งใหญ่เหลือยอห์น แต่คนเล็กหน้อยตี้สุดในแผ่นดินของพระเจ้า ก็ยังใหญ่เหลือยอห์นแหมก่อน 29 คนตังหลายกับหมู่คนเก็บภาษีตี้ได้ยินกับได้ฮับบัพติศมาจากยอห์นแล้ว ก็ยอมฮับว่าพระเจ้ายุติธรรม 30 แต่หมู่ฟาริสีกับผู้ชำนาญบทบัญญัติ บ่ยอมฮับแผนก๋านของพระเจ้าตี้มีต่อหมู่เขา โดยบ่ฮับบัพติศมาจากยอห์น

31 พระเยซูอู้ต่อไปแหมว่า จาอั้นเฮาจะเผียบคนในยุคสมัยนี้เหมือนกับอะหยังดี หมู่เขาจะเหมือนอะหยัง 32 ก็เผียบเหมือนกับหละอ่อนนั่งเล่นอยู่ก๋างกาดก๋างลี เอิ้นฮ้องใส่กั๋นว่า

หมู่เปิ้นเป่าปี่เป่าแนหื้อฟังแล้ว
หมู่ตั๋วก็บ่เต้นบ่ฟ้อนตวย

หมู่เปิ้นปากั๋นฮ้องเพลง สำหรับงานศพหื้อฟัง
หมู่ตั๋วก็บ่ไห้บ่หุยตวย

33 ย้อนยอห์นผู้หื้อบัพติศมาถือศีลอดอาหารกับบ่ได้กิ๋นเหล้าองุ่น ต้านตังหลายก็ว่า คนนี้มีผีเข้าอยู่ 34 ส่วนบุตรมนุษย์ได้ตึงกิ๋นตึงดื่ม ต้านตังหลายก็ว่า ผ่อคนนี้ลอ ขี้กละขี้เมาตวย ป๋ายบ่ปอยังเป๋นเปื้อนกับคนเก็บภาษี คบกั๋นกับ

---

๗ **7:27** 7:27 ถ้าแป๋ตรงกับภาษากรีกเป๋นกำว่า เกียมคน เป๋น เกียมตาง ญ **7:27** 7:27 มลค 3:1

คนบาป 35 แต่ปัญญาของพระเจ้านั้นก็ได้ฮับก๋านยอมฮับ
ว่าถูกต้องแล้วจากคนตี้เยียะตวยต๋ามปั๋ญญานั้น

พระเยซูในบ้านฟาริสี

36 มีคนนึ่งในหมู่ฟาริสีจื้อซีโมน เจิญพระองค์ไปกิ๋นข้าว
ตวย พระองค์ก็ไปนั่งกิ๋นในเฮือนของเขา 37 มีแม่ญิงคนนึ่ง
ในเมืองนั้นเป๋นคนบาป เมื่อฮู้ว่าพระองค์ก๋ำลังกิ๋นข้าวอยู่
ในบ้านของฟาริสีคนนั้น 38 แม่ญิงคนนั้นก็ก๋ำขวดใส่น้ำมัน
หอมมายืนอยู่ตังหลังใก้ๆ ตี๋นพระเยซู ไห้จ๋นน้ำต๋าย้อยตก
ใส่ตี๋นพระองค์ นางก็เอาผมของนางเจ๊ดตี๋นพระองค์ จูบตี๋น
พระองค์แล้วเอาน้ำมันหอมถอกใส่ตี๋นพระองค์ 39 ฟาริสีตี้
ได้เจิญพระเยซูมาบ้านหันใส่ ก็กึ๊ดในใจ๋ว่า ถ้าต้านเป๋นผู้
เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าแต๊ ก็ต้องฮู้ว่าแม่ญิงคนตี้ถูก
ตั๋วของต้านนั้นเป๋นใผ เป๋นคนจาใด ย้อนนางเป๋นคนบาป
40 พระเยซูจึงอู้กับเขาว่า ซีโมนเหย เฮามีเรื่องจะอู้
กับต้านหน้อย เขาก็ตอบว่า เจิญอาจ๋ารย์ อู้ไปเต๊อะ
41 พระองค์จึงอู้ว่า เจ้าหนี้คนนึ่งมีลูกหนี้สองคน คนนึ่ง
เป๋นหนี้ห้าร้อยเดนาริอัน แหมคนนึ่งเป๋นหนี้ห้าสิบเดนา
ริอัน 42 เมื่อหมู่เขาบ่มีสตางค์มาใจ๊หนี้ เจ้าหนี้ก็ยกหนี้หื้อ
กับสองคนนั้นเหีย แล้วในสองคนนั้นใผจะฮักนายนักเหลือ
กั๋น 43 ซีโมนก็บอกพระองค์ว่า ข้าพเจ้าหันว่าคนตี้นาย
ยกหนี้หื้อนัก ก็ฮักนายนัก พระองค์จึงว่า ต้านอู้ถูกแล้ว
44 พระองค์จึงเหลียวหลังผ่อแม่ญิงคนนั้น แล้วอู้กับซีโมน
ว่า ต้านหันแม่ญิงคนนี้ก่อ เฮาได้เข้ามาในเฮือนของต้าน
ต้านบ่ได้เอาน้ำมาซ่วยตี๋นเฮา แต่แม่ญิงคนนี้ได้เอาน้ำต๋า
ซ่วยตี๋นเฮา แล้วเอาผมเจ๊ดตี๋นเฮา 45 ต้านบ่ได้จูบเฮา แต่
แม่ญิงคนนี้จูบตี๋นเฮาตลอดตั้งแต่นางเข้ามา 46 ต้านบ่ได้

เอาน้ำมันถอกหัวเฮา แต่แม่ญิงคนนี้เอาน้ำมันหอมถอกใส่
ตี๋นเฮา๘ 47 ย้อนจาอั้นเฮาบอกต้านว่า บาปของแม่ญิงคนนี้
เซิ่งมีนัก ได้โผดยกหื้อแล้ว ย้อนนางฮักเฮานัก แต่คนตี้ได้
ฮับก๋านยกโต้ษหน้อยก็ฮักหน้อย
48 พระองค์จึงบอกกับแม่ญิงคนนั้นว่า บาปของเจ้า เฮา
ยกหื้อแล้ว 49 ฝ่ายคนตังหลายตี้นั่งกิ๋นข้าวตวยกั๋นกึ๊ดในใจ๋
ว่า คนนี้เป๋นใผเถิงยกโต้ษบาปหื้อได้ 50 พระเยซูจึงบอก
แม่ญิงคนนั้นว่า ความเจื้อของเจ้าได้เยียะหื้อเจ้ารอดป๊น
บาปโต้ษแล้ว ขอหื้ออยู่ดีมีสุขเน่อ

8

1 ต่อมาพระองค์ก็เตียวตางไปใคว่บ้านใคว่เมือง บอก
ข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า สาวกสิบสองคนก็อยู่กับ
พระองค์ 2 ฮ่วมกับแม่ญิงบางคนตี้พระองค์เกยไล่ผีออก
จากตั๋วกับฮักษาโรคหื้อหาย ได้แก่มารีย์ตี้ฮ้องกั๋นว่ามารีย์
จาวมักดาลา คนตี้พระองค์ได้ไล่ผีออกเจ็ดตั๋ว 3 กับนาง
โยอันนาเมียของคูซา ป้อบ้านของเจ้าเมืองเฮโรด สุสันนา
กับแม่ญิงแหมหลายคนตี้เกยถวายของส่วนตั๋วจ้วยเหลือ
พระองค์กับสาวกของพระองค์

กำเผียบเรื่องหว่านเม็ดข้าว

4 เมื่อมีหมู่คนจ๋ำนวนนัก คนจากหลายบ้านหลายเมืองมา
หาพระเยซู พระองค์จึงอู้กับหมู่เขาเป๋นกำเผียบว่า 5 มีจาว
นาคนนึ่งออกไปหว่านเม็ดพืช บางเม็ดตกต๋ามหนตางเตียว
คนก็ย่ำแล้วนกก็มาจิกกิ๋นเหียหมด 6 บางเม็ดก็ตกลงดิน
ตี้ปี๊นตังลุ่มเป๋นบ่าหินเต๋มไปหมด เมื่องอกขึ้นมาบ่ปอเมิน
ก็เหี่ยวแห้งต๋าย ย้อนว่าขาดน้ำ 7 บางเม็ดตกก๋างป่าหนาม

---

๘ **7:46** 7:46 วัฒนธรรมก๋านต้อนฮับของจาวยิว จะเอาน้ำหื้อช่วยตี๋น จูบแก้ม กับเอาน้ำมันหอมถอกใส่หัว

ต้นหนามนั้นก็ใหญ่ขึ้นมางำต้นนั้นเหียหมด 8 บางเม็ดตก
บนดินดี ก็งอกงามใหญ่ขึ้นแล้วก็มีงวงมีเม็ดนักเป่นร้อย
เต้า เมื่อพระองค์อู้แล้ว ก็บอกหมู่เขาเสียงดังว่า ใผยอม
ฟังก็หื้อฟังไว้เต๊อะ
9 หมู่สาวกถามพระองค์ว่า กำเผียบนั้นหมายความว่า
จาใด 10 พระเยซูบอกหมู่สาวกว่า ข้อล้ำเล็กเรื่องแผ่นดิน
ของพระเจ้าโผดหื้อต้านตังหลายฮู้ได้ ส่วนหมู่คนอื่นๆ นั้น
จะอู้หื้อฟังเป่นกำเผียบเปื้อหื้อเป่นไปต๋ามพระคัมภีร์ตี้ว่า
หมู่เขาผ่อแต่บ่หัน หมู่เขาฟังแต่บ่เข้าใจ๋ฏ

11 กำเผียบคือจาอี้ เม็ดพืชก็คือถ้อยกำของพระเจ้า
12 ตี้ตกต๋ามหนตางเตียวก็เหมือนคนตี้ได้ฟังถ้อยกำของ
พระเจ้า แล้วมารก็มาลู่เอาถ้อยกำนั้นตี้หว่านลงในใจ๋ของ
เขาไปเหีย เปื้อบ่หื้อเขาเจื้อและรอดป๊นบาปโต้ษได้ 13 ตี้ตก
ลงดินตี้ปื้นตังลุ่มเป่นบ่าหินเต๋มไปหมด ก็เหมือนคนตี้ได้
ฟังถ้อยกำแล้วก็ฮับถ้อยกำนั้นตันบาดตันบ้วงอย่างจื้นจม
ยินดี แต่ฮากลงดินบ่เล็ก เขาเจื้อบ่ปอเมิน เมื่อถูกทดลองก็
เลิกเจื้อไปเหีย 14 ตี้ตกก๋างป่าหนามนั้นก็เหมือนคนตี้ได้ฟัง
ถ้อยกำแล้วก็ฮับเอาเหมือนกั๋น แต่ความเป่นห่วงเรื่องต่างๆ
เกี่ยวกับจีวิตในโลกนี้ ความหลงมัวเมาข้าวของเงินคำ กับ
ความม่วนงันสันเล้า ก็มางำเขาไว้ แล้วความเจื้อของเขาก็
บ่จ๋ำเริญเติบโต 15 ตี้ตกบนดินดี ก็เหมือนคนมีจิตใจ๋ตี้ดีงาม
กับสูงส่ง เมื่อได้ฟังถ้อยกำก็จ๋ำเอาไว้ แล้วก็อดทนจ๋นออก
ผล

กำเผียบเรื่องโกมไฟ

16 บ่มีใผเมื่อต๋ามโกมไฟแล้วจะเอาซ้าควบไว้เหีย กาว่า
เอาไปซุกไว้ปื้นเตียง แต่จะตั้งบนตั่งไว้ เปื้อคนตังหลายตี้

ฏ **8:10** 8:10 อสย 6:9

เข้ามาจะหันเป่งแจ้งได้ 17 กู้สิ่งตี้เอาไปซ่อนไว้ก็จะป๋ากฏ
ออกมาหื้อหัน กับกู้สิ่งตี้เป๋นความลับก็จะถูกเปิดเผยหื้อฮู้
18 ย้อนจาอั้น ต้านตังหลายฟังหื้อดีๆ คนตี้เข้าใจ๋อยู่แล้วก็จะ
เข้าใจ๋นักขึ้นแหม ส่วนคนตี้บ่เข้าใจ๋ แม้ตี้เขาก๊ดว่าเขาเข้าใจ๋
พระเจ้าจะเอาไปจากเขาเหีย

19 ต๋อนนั้นแม่กับหมู่น้องบ่าวของพระเยซูมาหาพระองค์
แต่เข้าไปเถิงตั๋วพระองค์บ่ได้ ย้อนมีคนนัก 20 มีคนบอก
พระองค์ว่า แม่กับหมู่น้องบ่าวของต้านมายืนถ้าอยู่ตังนอก 21 พระเยซูอู้กับหมู่เขาตี้หั้นว่า แม่กับน้องของเฮา
คือคนตี้ได้ฟังถ้อยกำของพระเจ้า แล้วเยียะต๋าม

พระเยซูห้ามลมหลวง

22 อยู่มาวันนึ่งพระองค์ลงเฮือกับหมู่สาวกของพระองค์
แล้วพระองค์บอกหมู่เขาว่า หื้อหมู่เฮาข้ามทะเลสาบไป
เผิกตังปู๊นเต๊อะ หมู่เขาก็นั่งเฮือออกไป 23 เมื่อเฮือก่ำลัง
ไป พระองค์ก็นอนหลับ แล้วมีลมหลวงก๋างทะเล น้ำซัดเข้า
เกือบเต๋มเฮือจ๋นเป๋นอันตราย 24 หมู่เขามาฮ้องพระองค์ลุก
บอกพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ อาจ๋ารย์ หมู่เฮาจะจ๋มน้ำต๋าย
กั๋นหมดแล้ว พระองค์ก็ลุกขึ้นห้ามลมกับคลื่น แล้วคลื่น
กับลมก็หยุด ทะเลก็หนิมผิ๋วดี 25 พระเยซูจึงอู้กับหมู่เขาว่า
บ่มีความเจื้อกา หมู่เขาก็กั๋วกับปากั๋นงีดอู้กั๋นว่า ต้าน
ผู้นี้เป๋นใผกั๋น สั่งบังคับลมกับคลื่นได้ ลมกับคลื่นก็เจื้อฟัง
ต้าน

พระเยซูฮักษาคนโดนผีฮ้าย[๙]เข้า

26 หมู่เขาแล่นเฮือไปเถิงเขตของจาวเกราซาตี้อยู่แหม
เผิกนึ่งของทะเลสาบกาลิลี 27 เมื่อพระองค์ขึ้นฝั่ง มีคนนึ่ง

---

๙ **8:25** 8:25 ในภาษากรีก เป๋นกำว่า บ่สะอาด

ออกมาจากเมืองมาปะพระองค์ คนนั้นมีผีเข้าอยู่ บ่ได้นุ่งเสื้อนุ่งผ้า บ่ได้อยู่กับบ้านกับเฮือน อยู่ต๋ามอุโมงค์ฝังศพมาเมินแล้ว 28 เมื่อเขาหันพระเยซู เขาก็หุยเสียงดัง ยอบตั๋วลงไหว้ส่องหน้าพระองค์ฮ้องเสียงดังว่า “โอพระเยซูพระบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด มายุ่งกับเฮาเยียะหยัง ขอเต๊อะ ห้ามทรมานเฮาเน่อ” 29 ตี้เขาอู้จาอั้น ก็ย้อนพระเยซูได้สั่งผีฮ้ายหื้อออกจากเขา ผีนั้นเกยเข้าเขาหลายเตื้อ เขาเกยถูกคนเอาเจื้อกเหล็กล่ามกับกุมเขาไว้ แต่เขาก็สะต๊กเจื้อกเหล็กปุดหมด กับผีฮ้ายก็ปาเขาเข้าไปอยู่ในป่าคนเดียว 30 พระเยซูถามเขาว่า “เจ้าจื้ออะหยัง” เขาตอบว่า “จื้อก๋อง” ย้อนว่ามีผีฮ้ายหลายตั๋วเข้าอยู่ในตั๋วเขา 31 ผีนั้นก็อ้อนวอนซ้ำแล้วซ้ำแหม ขอบ่หื้อพระองค์สั่งปึ๊กไปอยู่ในขุมตี้เล็กตี้สุด 32 มีหมูเป๋นหมู่ใหญ่ก๋ำลังเซาะหากิ๋นอยู่ต๋ามเถิ้มดอยใก้ๆ หั้น ผีหมู่นั้นจึงอ้อนวอนพระองค์ ขอไปเข้าอยู่ในหมูหมู่นั้น พระเยซูอู้ว่า “ไปเต๊อะ” 33 ผีฮ้ายหมู่นั้นก็ออกจากป้อจายคนนั้น แล้วไปเข้าอยู่ในหมู หมูหมู่นั้นก็ปากั๋นล่นลงหน้าผาจึ๊งลงไปในทะเลแก๊นน้ำต๋ายหมด

34 หมู่คนเลี้ยงหมูเมื่อหันเหตุก๋ำรณ์จาอั้น ก็ปากั๋นล่นหนีไปเล่าหื้อคนในเมืองนั้นฟัง ตึงในเวียงตึงบ้านนอก 35 คนตังหลายก็ปากั๋นออกไปผ่อเหตุก๋ำรณ์ตี้เกิดขึ้นนั้น เมื่อหมู่เขามาตี้พระเยซูอยู่ ก็หันคนตี้ผีออกแล้วนั้น นุ่งเสื้อผ้า มีสติดีนั่งอยู่ใก้ตี๋นพระเยซู คนตังหลายก็ปากั๋นกั๋ว 36 คนตังหลายตี้ได้หันเหตุก๋ำรณ์ ก็เล่าหื้อคนอื่นๆ ฟังเรื่องคนโดนผีเข้าหายเป๋นปกติได้จาใด 37 หมู่คนในดินแดนเกราซาปากั๋นมาอ้อนวอนพระองค์ขอหื้อไปจากหมู่เขาเหีย ย้อนว่าหมู่เขากั๋ว

พระเยซูจึงลงเฮือไป 38 คนตี้ผีออกจากตั๋วแล้ว อ้อนวอนขอ
ไปกับพระองค์ แต่พระเยซูสั่งเขาว่า 39 “ปึ๊กไปบ้านเหีย แล้ว
บอกหื้อจาวบ้านฮู้เถิงก๋านใหญ่ตี้พระเจ้าได้เยียะต่อเจ้า”
คนนั้นก็ปึ๊กไปบอกคนตึงเมืองฮู้เถิงเหตุก๋ารณ์ตี้พระเยซูได้
เยียะกับเขา

พระเยซูฮักษาลูกสาวไยรัสกับแม่ญิงคนตี้เป๋นเลือดตกบ่หยุด

40 เมื่อพระเยซูปึ๊กข้ามทะเลมาแล้ว คนตังหลายก็ต้อน
ฮับพระองค์ ย้อนเขาตังหลายถ้าพระองค์อยู่ 41 มีป้อจายคน
นึ่งจื้อไยรัส เป๋นนายธรรมศาลาของจาวยิวเข้ามากราบตี๋น
พระเยซู อ้อนวอนพระองค์หื้อไปบ้านของเขา 42 ย้อนว่าเขา
มีลูกสาวคนเดียวอายุสิบสองขวบ นอนป่วยอยู่เกือบจะต๋าย
แล้ว เมื่อพระองค์ก๋ำลังไปนั้น คนตังหลายก็ยัดยู้พระองค์
43 มีแม่ญิงคนนึ่งเป๋นโรคเลือดตกบ่หยุดสิบสองปี๋แล้ว เสี้
ยงเงินทองหื้อหมอฮักษาจ๋นหมดเนื้อหมดตั๋ว๑ แต่บ่มีใผฮัก
ษาได้ 44 นางลักมอบมาตังหลังพระเยซู แล้วก็หยุบตี๋นเสื้อ
คุมของพระองค์ เลือดตี้ตกก็หยุดแห้งไปเลย 45 พระเยซูจึง
ถามว่า “ใผมาหยุบตั๋วเฮา” เมื่อคนตังหลายอู้ว่าบ่ได้โดนลอ
เปโตรจึงบอกพระองค์ว่า “อาจ๋ารย์ คนยัดยู้กั๋นล่อ ก็ถูกใส่
พระองค์พ่องก่า” 46 แต่พระเยซูบอกว่า “มีคนนึ่งถูกตั๋วเฮา
ย้อนเฮาฮู้สึกฤทธิ์แผ่ซ่านออกจากตั๋วเฮา” 47 เมื่อแม่ญิงคน
นั้นหันว่าพระเยซูฮู้แล้ว นางกั๋วจ๋นตั๋วสั่นเข้ามาก้มลงกราบ
พระองค์ บอกพระองค์ต่อหน้าคนตังหลายว่า นางได้ถูกต้อง
พระองค์ย้อนเหตุอะหยัง และได้หายโรคตันที 48 พระองค์อู้

---

๑ **8:43** 8:43 สำเนาโบราณบางฉบับบ่มีข้อความนี้ “เสี้ยงเงินทองหื้อหมอฮักษาจ๋นหมดตั๋ว”

กับนางว่า ลูกเหยความเจื้อของเจ้าเยียะหื้อเจ้าหายโรคแล้ว ขอหื้ออยู่ดีมีสุขเน่อ
49 ต๋อนตี้พระองค์ก๋ำลังอู้อยู่นั้น มีคนมาจากบ้านของไยรัสตี้เป๋นนายธรรมศาลามาบอกเขาว่า ลูกสาวของต้านต๋ายแล้ว บ่ต้องรบก๋วนอาจ๋ารย์ละ 50 เมื่อพระเยซูได้ยินจาอั้น จึงอู้กับไยรัสว่า บ่ต้องกั๋ว จงเจื้อเต้าอั้น แล้วลูกจะหาย 51 เมื่อมาแผว พระเยซูก็เข้าไปในเฮือน พระองค์บ่หื้อคนอื่นเข้าไปตวย นอกจากเปโตร ยอห์น ยากอบกับป้อแม่ของหละอ่อนเต้าอั้น 52 คนตังหลายก็ให้หุยสนั่นปั่นปึ๊น ย้อนหละอ่อนคนนั้นต๋าย พระเยซูบอกหมู่เขาว่า บ่ต้องไห้ เขายังบ่ต๋ายเตื้อลอ แต่หลับอยู่บ่ดาย 53 คนตังหลายก็ใค่หัวใส่พระองค์ ย้อนหมู่เขาฮู้ว่าหละอ่อนนั้นต๋ายแล้ว 54 พระเยซูก๋ำมือหละอ่อนคนนั้นไว้ แล้วอู้ออกมาว่า ลูกเหย จงลุกขึ้นมาเต๊อะ 55 แล้ววิญญาณของหละอ่อนก็ปึ๊กเข้าสู่ในหละอ่อนคนนั้น เขาก็ลุกขึ้นนั่งตันที พระองค์สั่งป้อแม่ว่า เอาข้าวมาหื้อหละอ่อนกิ๋น 56 ป้อแม่ของหละอ่อนก็ปากั๋นตกสะเก็ด แต่พระองค์สั่งห้ามเขาบ่หื้อบอกเหตุก๋ารณ์ตี้เกิดขึ้นนั้นกับใผสักคน

9

ส่งสาวกสิบสองคนออกไปเยียะก๋าน

1 พระเยซูฮ้องสาวกสิบสองคนมา แล้วหื้อสิทธิอำนาจหมู่เขาไล่ผีฮ้าย[๒]กับฮักษาโรคต่างๆ หื้อหายได้ 2 แล้วพระองค์ส่งหมู่เขาออกไปบอกเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า กับฮักษาคนเจ็บป่วยตังหลายหื้อหาย 3 พระองค์สั่งหมู่เขาว่า บ่ต้อง

๒ **9:1** 9:1 ในภาษากรีก เป๋นก๋ำว่า บ่สะอาด

เอาอะหยังไปตวยเน่อ เจ้นไม้เต๊า ถง ของกิ๋น สตางค์ กาว่า
เสื้อผ้าแหมผืน 4 ถ้าเข้าไปในเฮือนใด ก็หื้อย้างอยู่เฮือนนั้น
จ๋นกว่าจะย้ายไป 5 หมู่บ้านใดบ่ยอมต้อนฮับต้าน เมื่อต้าน
ออกจากหมู่บ้านนั้นไป หื้อปัดขี้ฝุ่นตี้ติดตี๋นต้านออกขว้างไว้
หั้น เปื้อส่อหื้อหันว่าพระเจ้าบ่ปอใจ๋กับบ่ยอมฮับเขา 6 หมู่
สาวกก็ปากั๋นออกไปใคว่บ้านใคว่เมือง บอกข่าวดีกับฮักษา
คนเจ็บป่วยกู้แห่งหื้อหาย

7 กษัตริย์เฮโรดตี้ปกครองแคว้นกาลิลีได้ยินเรื่องเหตุก๋า
รณ์ตังหลายตี้พระเยซูกับสาวกได้เยียะ จึงสับสนขนาด ย้อน
บางคนบอกว่ายอห์นเป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว 8 บางคนว่า
เป๋นเอลียาห์มาป๋ากฏ คนอื่นก็ว่าเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียง
แตนพระเจ้าในสมัยโบราณตี้เป๋นขึ้นจากความต๋าย 9 เฮ
โรดก็อู้ว่า ยอห์นนั้นเฮาได้สั่งหื้อกกคอแล้ว แต่คนนี้ตี้เฮา
ได้ยินเรื่องของเขา เป๋นใผหา แล้วเฮโรดจึงหาโอกาสตี้จะ
ปะพระองค์

ก๋านเลี้ยงคนห้าปันคน

10 เมื่อหมู่อัครสาวกปี๊กมาแล้ว เขารายงานพระเยซูเรื่อง
ตี้หมู่เขาได้เยียะ พระองค์ก็ปาหมู่เขาแหละออกจากคนนัก
ไปตังเมืองเบธไซดา 11 แต่คนตังหลายฮู้จึงปากั๋นไปตวยหา
พระองค์ พระองค์ก็ต้อนฮับเขา สอนเขาเถิงเรื่องแผ่นดิน
ของพระเจ้า ใผต้องก๋านหื้อพระองค์ฮักษาโรคพระองค์ก็ฮัก
ษาหื้อ

12 ต๋อนเมื่อแลง สาวกสิบสองคนมาบอกพระองค์ว่า
บอกหื้อคนหมู่นี้ไปเซาะของกิ๋นกับเซาะตี้ย้างนอนกั๋นต๋าม
บ้านไฮ่บ้านนาตึงหมู่บ้านต๋ำหมู่นี้เอาเต๊อะ ย้อนตี้นี่ทุรกั๋น
ดาร 13 พระองค์บอกหมู่สาวกว่า หมู่ต้านไปเซาะของกิ๋น
มาเลี้ยงหมู่เขาเหียก่า หมู่เขาก็ว่า เฮาบ่มีอะหยังนัก มี

ก้าเข้าหนมปังห้าก้อนกับป๋าสองตั๋วเต้าอั้น จะหื้อเฮาไปซื้อของกิ๋นสำหรับคนหมู่นี้กา 14 ตี้อู้จาอี้ย้อนนับก้าป้อจายได้ประมาณห้าปันคน แล้วพระองค์จึงสั่งหมู่สาวกว่า จัดหื้อคนตึงหมดนั่งลงเป๋นหมู่ๆ ละห้าสิบคน 15 สาวกก็เยียะต๋ามกำสั่งคือจัดหื้อคนตึงหมดนั่งลง 16 พระองค์จึงฮับเข้าหนมปังห้าก้อนกับป๋าสองตั๋วนั้นมา แล้วแหงนหน้าขึ้นผ่อฟ้าสวรรค์ขอบพระคุณพระเจ้า แล้วก็หักส่งหื้อหมู่สาวกเอาไปแจกคนตังหลาย 17 คนตึงหมดได้กิ๋นอิ่มกู้คน แล้วหมู่เขาเก็บของกิ๋นตี้เหลือได้สิบสองซ้าเต๋มๆ

ซีโมนเปโตรบอกว่าพระเยซูเป๋นใผ

18 วันนึ่ง เมื่อพระเยซูอธิษฐานอยู่คนเดียว หมู่สาวกก็อยู่ใก้ๆ พระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า คนตังหลายอู้กั๋นว่าเฮาเป๋นใผกา 19 หมู่สาวกตอบว่า บางคนว่า เป๋นยอห์นผู้หื้อบัพติศมา บางคนว่า เป๋นเอลียาห์ บางคนก็ว่า เป๋นคนนึ่งในหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าในสมัยโบราณตี้เป๋นขึ้นจากความต๋าย 20 พระองค์ถามหมู่เขาว่า หมู่ต้านลอกึ๊ดว่าเฮาเป๋นใผ เปโตรตอบพระองค์ว่า พระองค์เป๋นพระคริสต์ของพระเจ้า

21 พระองค์สั่งหมู่สาวกบ่หื้อบอกเรื่องนี้กับใผ 22 แล้วบอกหมู่เขาว่า บุตรมนุษย์จะต้องได้ฮับความตุ๊กทรมานหลายอย่าง หมู่คนเฒ่าคนแก่ หมู่หัวหน้าปุโรหิต กับหมู่ธรรมาจ๋ารย์จะบ่ยอมฮับพระองค์ ในตี้สุดพระองค์จะถูกฆ่าต๋ายแต่หลังจากนั้นแหมสามวัน พระเจ้าจะเยียะหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋าย

23 พระองค์ก็บอกหื้อคนตังหลายว่า ถ้าใผคนใดใค่เป๋นสาวกของเฮา ก็หื้อคนนั้นตัดอกตัดใจ๋ แบกไม้ก๋างเขนของตั๋วเก่า แล้วตวยเฮามากู้วัน 24 ย้อนว่าถ้าคนใดใค่ฮักษาจีวิต

ของตั๋วไว้ คนนั้นจะฮักษาจีวิตนั้นบ่ได้ก็จะต๋าย แต่ถ้าคนใด
ยอมสละจีวิตของตั๋วย้อนหันแก่เฮา คนนั้นจะมีจีวิตนิรันดร์
25 จะมีประโยชน์อะหยังถ้าได้เป๋นเจ้าของกู้สิ่งกู้อย่างในโลก
นี้ แต่ต้องเสียจีวิตของตั๋วไปเหีย 26 ถ้าคนใดอายย้อนติด
ต๋ามเฮากับกำสอนของเฮา เฮาผู้เป๋นบุตรมนุษย์ก็จะอาย
คนนั้นตวย เมื่อเฮาปึ๊กมาในโลกด้วยรัศมีของต้าน กับของ
พระบิดา ตึงของหมู่ทูตสวรรค์บริสุทธิ์ 27 แต่เฮาบอกความ
จริงแก่หมู่ต้านว่า หมู่ต้านบางคนตี้ยืนอยู่ตี้นี่จะยังบ่ต๋าย
เตื้อ จ๋นกว่าจะได้หันแผ่นดินของพระเจ้าเหียก่อน

สาวกหันรัศมีของพระเยซู

28 เมื่อพระเยซูอู้จาอั้นแล้วได้สักแปดวัน พระองค์ก็
ปาเปโตร ยอห์น กับยากอบขึ้นไปบนดอยเปื้ออธิษฐาน
29 เมื่อพระองค์ก๋ำลังอธิษฐานอยู่ หน้าของพระองค์ก็เปี่ยน
ไป เสื้อผ้าของพระองค์ก็ขาวจ๋นต้องต๋ามาบๆ 30 แล้วมีสอง
คนคือโมเสสกับเอลียาห์ก๋ำลังอู้กับพระองค์ 31 ผู้ตี้มาป๋า
กฏนั้นมีรัศมีอันยิ่งใหญ่ ก๋ำลังอู้กั๋นเถิงเรื่องความต๋ายของ
พระองค์ตี้จะเกิดขึ้นแต๊ในกรุงเยรูซาเล็ม ต๋ามความต้อ
งก๋านของพระเจ้า 32 เปโตร ยากอบ ยอห์น ก๋ำลังใค่หลับ
เมื่อต๋ำแจ้งขึ้นก็หันรัศมีของพระองค์ กับหันสองคนนั้นยืน
อยู่กับพระองค์ 33 เมื่อสองคนนั้นก๋ำลังจะลาพระองค์ เป
โตรจึงอู้กับพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ครับ เป๋นสิ่งดีแต๊ๆ ตี้หมู่
เฮาได้มาอยู่ตี้นี่ หมู่เฮาจะแป๋งตูบไว้สามหลัง หื้ออาจ๋ารย์
โมเสส กับเอลียาห์คนละหลัง เปโตรบ่ฮู้สึกตั๋วว่าได้อู้อะ
หยังไป 34 เมื่อเขาก๋ำลังอู้อยู่นั้น มีเมฆหุ้มหมู่เขาไว้ เมื่ออยู่
ในเมฆหมู่เขาก็กั๋ว 35 มีเสียงออกมาจากเมฆว่า ต้านผู้นี้
เป๋นลูกของเฮา เป๋นผู้ตี้เฮาเลือกไว้ หื้อเจื้อฟังต้านเต๊อะ

36 เมื่อเสียงดักแล้ว เขาตึงสามก็หันก้าพระเยซูคนเดียวเต้าอั้น เหตุก๋ารณ์ตี้หมู่เขาหันนั้น หมู่เขาเก็บเรื่องนี้ไว้ กับบ่ได้บอกหื้อใผฮู้สักคน

พระเยซูไล่ผีฮ้ายออกจากหละอ่อน

37 เมื่อแจ้งเจ๊าแล้ว พระเยซูกับสาวกสามคนนั้นลงดอยมา มีคนจ๋ำนวนนักมาหาพระองค์ 38 มีป้อจายคนนึ่งในคนตังหลายตี้มานั้นเอิ้นพระองค์ว่า “อาจ๋ารย์ครับ ขอไปผ่อลูกข้าพเจ้าหน้อย ข้าพเจ้ามีลูกคนเดียวเต้าอั้น 39 ผีฮ้ายเข้าเขาเยียะหื้อเขาฮ้องเสียงดังบ่าเดี่ยวนั้นเลย กับโก้นลงจั๊กดิ้นจั๊กงอน้ำลายออกเต๋มปาก จ๋นเนื้อตั๋วม้านไปหมด ผีตึงบ่ออกจากเขาเลย 40 ข้าพเจ้าขอหมู่สาวกของต้านไล่ผีนั้นออก แต่หมู่เขาไล่มันออกบ่ได้” 41 พระเยซูตอบว่า “เฮ่อ หมู่คนบ่มีความเจื้อกับเยียะบ่ดี เฮาจะอยู่กับหมู่สูกับจะต้องอดทนกับหมู่สูไปแผวไหน ปาลูกมานี่แล่” 42 เมื่อหละอ่อนคนนั้นก๋ำลังมา ผีฮ้ายก็เยียะหื้อเขาจั๊กดิ้นจั๊กงอ แต่พระเยซูสั่งผีฮ้ายนั้นหื้อออกมา กับฮักษาหละอ่อนหื้อหายเป๋นปกติ แล้วหื้อป้อของเขาฮับไป 43 คนตังหลายก็งืดในฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

แต่เมื่อหมู่เขายังยืนงืดในสิ่งตังหลายตี้พระเยซูเยียะพระองค์ก็อู้กับหมู่สาวกว่า 44 “ต้านตังหลายจ๋ำกำนี้ไว้เน่อว่าจะมีคนหักหลังบุตรมนุษย์ แล้วมอบพระองค์หื้ออยู่ในอำนาจของคน” 45 แต่หมู่สาวกบ่เข้าใจ๋กำอู้นั้น ย้อนพระเจ้ายังบ่เปิดเผยหื้อฮู้ เปื้อหมู่เขาจะยังบ่เข้าใจ๋เตื้อ แต่หมู่เขาก็บ่ก้าถามพระองค์

ใผใหญ่เหลือเปิ้น

46 แล้วมีก๋านเถียงกั๋นเกิดขึ้นในหมู่สาวกว่า ในหมู่เขาใผ
จะเป๋นใหญ่ตี้สุด 47 พระเยซูฮู้ว่าหมู่เขากึ๊ดอะหยัง จึงเอา
หละอ่อนหน้อยคนนึ่งมายืนฮิมพระองค์ 48 แล้วบอกหมู่เขา
ว่า ใผคนใดตี้ต้อนฮับคนตี้เป๋นเหมือนหละอ่อนหน้อยจา
อี้ย้อนหันแก่เฮา ก็เผียบเหมือนกับว่าคนนั้นได้ต้อนฮับเฮา
ตวย คนใดต้อนฮับเฮาคนนั้นก็ได้ต้อนฮับผู้ตี้ใจ๊เฮามา ย้อน
ว่าใผเล็กหน้อยตี้สุดในหมู่ต้าน คนนั้นละเป๋นใหญ่ตี้สุด
49 ยอห์นบอกพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ครับ หมู่เฮาหันคนนึ่ง
ไล่ผีออกในนามของพระองค์ หมู่เฮาก็ห้ามเขา ย้อนเขาบ่ใจ้
หมู่เฮา 50 พระเยซูบอกยอห์นว่า บ่ต้องห้ามเขาเน่อ ย้อน
ว่าใผบ่ต่อต้านหมู่ต้าน เขาก็เป๋นหมู่ของต้านแล้ว

จาวสะมาเรียบ่ต้อนฮับพระเยซู

51 บ่า กอง ใก้ เวลา ตี้ พระเจ้า จะ ฮับ พระองค์ ปึ๊ก สวรรค์
พระองค์ก็ตั้งใจ๋แน่วแน่ตี้จะไปกรุงเยรูซาเล็ม 52 พระองค์
ส่งบางคนล่วงหน้าไปบอกข่าวตี้หมู่บ้านจาวสะมาเรียก่อน
เปื้อ เกีย ม สิ่ง ต่างๆ หื้อ พร้อม สำหรับ พระองค์ 53 แต่ จาว
บ้าน บ่ต้อน ฮับ พระองค์ ย้อน หัน ว่า พระองค์ จะ ซื่อ ไป กรุง
เยรูซาเล็ม 54 เมื่อยากอบกับยอห์นสาวกของพระองค์หันจา
อั้น ก็ถามพระองค์ว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า พระองค์ใค่หื้อหมู่
เฮาขอไฟลงมาจากสวรรค์เผาหมู่เขาเหียดีก่อ 55 พระองค์
เหลียวหน้ามาว่าหื้อเขา 56 แล้วพระองค์กับหมู่สาวกก็เข้าไป
แหมหมู่บ้านนึ่ง

57 เมื่อ พระ เยซู กับ หมู่ สาวก ก่ำ ลัง เตียว ตาง ไป ก็ มี คน
นึ่ง บอก พระองค์ ว่า ต้าน ไป ตาง ใด ข้าพเจ้า ขอ ตวย ต้าน
ไป ตางนั้น 58 พระเยซูบอกเขาว่า หมาไนยังมีฮูอยู่ นก
ในอากาศยังมีฮังนอน แต่บุตรมนุษย์บ่มีตี้จะซุกหัวนอน

59 พระองค์บอกแหมคนว่า ตวยเฮามาเต๊อะ คนนั้นตอบ
ว่า พระองค์เจ้าข้า หื้อข้าพเจ้าปึ๊กไปฝังศพป้อก่อนเต๊อะ
60 พระเยซูบอกเขาต่อไปว่า หื้อคนต๋ายฝังคนต๋ายเอา
คนเดียวเต๊อะ แต่ต้านจงไปบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินของ
พระเจ้า 61 แหมคนนึ่งบอกพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ครับ ตั๋ว
เฮาจะไปตวยเหมือนกั๋น แต่ขอไปลาตังบ้านก่อน 62 พระ
เยซูจึงบอกเขาว่า ใผก๋ำง้อนไถ แล้วงว้ายหน้าปึ๊กเหีย คน
นั้นก็บ่เปิงสำหรับแผ่นดินของพระเจ้า

10

สาวกเจ็ดสิบสองคนออกไปบอกข่าวดี

1 เมื่อเหตุก๋ารณ์หมู่นั้นล่วงปึ๊นไปแล้ว พระเยซูก็ตั้งสาวก
แหมเจ็ดสิบสองคน๓ ใจ๊เขาออกไปเป๋นกู้ๆ หื้อล่วงหน้าไป
ก่อนพระองค์ เข้าไปในเมืองกับหมู่บ้านต่างๆ ตี้พระองค์
จะไป 2 พระองค์อู้กับหมู่สาวกว่า มีคนนักตี้พร้อมจะฮับ
เจื้อเหมือนข้าวเหลืองเต๋มโต้ง แต่คนงานตี้จะเกี่ยวนั้นยัง
มีหน้อยล้ำไป ย้อนจาอั้นหื้อจ้วยกั๋นอ้อนวอนขอพระเจ้าผู้
เผียบเหมือนเจ้าของนา หื้อส่งคนงานมาเปื้อจ้วยกั๋นเกี่ยว
พืชผลของพระองค์ตวย 3 ต้านตังหลายจงออกไปเต๊อะ เฮา
ส่งต้านออกไปเผียบเหมือนส่งหมู่ลูกแกะเข้าไปอยู่ต้ามก๋าง
หมู่หมาป่า 4 บ่ต้องเอาถงสตางค์ กาว่าถงสะปาย กาว่า
เกิบแหมกู้นึ่งไป กับต๋ามหนตางก็บ่ต้องเสียเวลาตั๊กตวาย
ใผ 5 ถ้าจะเข้าเฮือนใดก็หื้อปั๋นปอนว่า ขอสันติสุขจงมีแก่
เฮือนนี้เต๊อะ 6 ถ้าเขาฮักสันติสุข กำปอนของต้านก็จะอยู่
กับเขา ถ้าเขาบ่ฮักสันติสุขกำปอนนั้นก็จะปึ๊กคืนมาหาหมู่
ต้าน 7 จงย้างอยู่ในเฮือนนั้นกิ๋นดื่มของตี้เขาหื้อนั้น ย้อนว่า

---

๓ **10:1** 10:1 สำเนาโบราณบางฉบับบันทึกว่า เจ็ดสิบคน

คนตี้เยียะก๋านก็สมควรจะได้ฮับก้าจ้าง บ่ถ้าย้ายจากเฮือนนี้
ไปอยู่เฮือนปู๊น 8 ถ้าหมู่ต้านเข้าไปในเมืองใด แล้วมีคนต้อน
ฮับหมู่ต้าน หื้อกิ๋นของกิ๋นตี้เขาจัดตั้งไว้นั้น 9 จงฮักษาคน
ป่วยในเมืองนั้นหื้อหายป่วย เวลาฮักษาคนป่วยก็หื้อสอน
หมู่เขาว่าแผ่นดินของพระเจ้าใก้เข้ามาแผวแล้ว 10 แต่ถ้า
หมู่ต้านเข้าไปเมืองใด แล้วคนในเมืองนั้นบ่ต้อนฮับหมู่ต้าน
หื้อออกไปก๋างกองเมืองนั้น บอกหมู่เขาว่า 11 แม้แต่ขี้ฝุ่น
ในเมืองของหมู่เจ้าตี้ติดตี๋นหมู่เฮา หมู่เฮาก็จะปั๊ดออกเปื้อ
แสดงเถิงก๋านบ่ยอมฮับหมู่เจ้า แต่หมู่เจ้าจงเข้าใจ๋ข้อความ
นี้เต๊อะ คือแผ่นดินของพระเจ้าใก้มาแผวแล้ว 12 เฮาบอก
หมู่เจ้าว่า โต้ษของเมืองโสโดมฏในวันตี้พระเจ้าตัดสินลงโต้
ษบาป ยังจะเบาเหลือโต้ษของเมืองนั้นแหม

13 ความฉิบหายก็จะเกิดกับเมืองโคราซิน เมืองเบธไซ
ดา ย้อนถ้าเฮาไปเยียะก๋านอัศจ๋รรย์แบบเดียวกั๋นนี้ตี้เมือง
ไทระกับเมืองไซดอน คนตังหลายตี้หั้นก็จะกลับใจ๋จากบาป
ปากั๋นนุ่งผ้ากระสอบ นั่งลงเอาขี้เต้าผุกใส่หัวตั๋วเก่าไปเมิน
แล้ว 14 ในวันตัดสินลงโต้ษบาป โต้ษของเมืองไทระกับเมือง
ไซดอน จะเบาเหลือโต้ษของหมู่เจ้า 15 ส่วนเมืองคาเปอรนา
อุมเจ้ากึ๊ดว่าเจ้าจะถูกยกขึ้นเปียงฟ้ากา บ่ใจ้เน่อ แต่หมู่เจ้า
จะตกลงไปเถิงแดนคนต๋าย

16 พระเยซูบอกหมู่สาวกว่า คนตี้ฟังต้านตังหลายก็ได้
ฟังเฮา คนตี้บ่ยอมฮับต้านตังหลาย ก็บ่ยอมฮับเฮา คนตี้
บ่ยอมฮับเฮาก็บ่ยอมฮับผู้ตี้ใจ๊เฮามา

สาวกเจ็ดสิบสองคนปี๊กมารายงาน

17 หมู่สาวกเจ็ดสิบสองคนนั้นก็ปี๊กมาด้วยความจื้นจม
ยินดี บอกพระองค์ว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า แม้แต่หมู่ผี

ฏ **10:12** 10:12 ปฐก 19:1-29

หมู่เฮาก็บังคับโดยนามของพระองค์ได้ 18 พระองค์บอก
หมู่เขาว่า เฮาได้หันซาต๋านตกลงจากฟ้าเหมือนฟ้าแมบ
19 ฟังเน่อ เฮาได้หื้อหมู่ต้านมีอำนาจย่ำงูปี๊ดกับแมงป่องได้
ตึงหื้อมีอำนาจยิ่งใหญ่เหลือศัตรู๋ของพระเจ้า บ่มีสิ่งใดเยีย
ะอันตรายต้านได้สักอย่าง 20 บ่ถ้าจื้นจมยินดีในเรื่องตี้ต้าน
บังคับผีได้ แต่หื้อยินดีตี้จื้อของหมู่ต้านจดไว้แล้วในสวรรค์

21 ต๋อนนั้น พระเยซูมีความสุขตี้เกิดจากพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ จึงอู้ว่า ข้าแต่พระบิดา ผู้เป๋นเจ้าของฟ้าสวรรค์
กับแผ่นดินโลก ข้าพระองค์ขอสรรเสริญพระองค์ ย้อนว่า
พระองค์ได้ปิดบังเรื่องต่างๆ หมู่นี้ บ่หื้อผู้มีผญาปั๋ญญา กับ
ผู้มีก๋านศึกษาได้ฮู้ แต่ได้เปิดเผยหื้อกับหมู่คนตี้ถ่อมใจ๋
เป๋นเหมือนหละอ่อนหน้อยๆ ข้าแต่พระบิดาเจ้า แม่นแล้ว
พระองค์ปอใจ๋ตี้จะเยียะจาอั้น

22 พระบิดาได้มอบสิทธิอำนาจเหนือกู้สิ่งกู้อย่างหื้อเฮา
บ่มีใผฮู้จักพระบุตรว่าเป๋นใผนอกจากพระบิดา บ่มีใผฮู้จัก
พระบิดาว่าเป๋นใผนอกจากพระบุตร กับคนตี้พระบุตรต้อ
งก๋านเปิดเผยหื้อฮู้จักเต้าอั้น

23 พระเยซูเหลียวไปผ่อหมู่สาวก อู้ก้าหมู่เขาเต้าอั้นว่า
คนตี้ได้หันในสิ่งตี้หมู่ต้านได้หันก็เป๋นสุข 24 เฮาบอกต้าน
ตังหลายว่าหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้ากับ กษัตริย์
หลายองค์ใค่หันสิ่งตี้ต้านตังหลายหัน แต่ก็บ่เกยหัน ใค่
ได้ยินสิ่งตี้ต้านตังหลายได้ยิน แต่ก็บ่เกยได้ยิน

จาวสะมาเรียใจ๋ดี

25 มีผู้ชำนาญบทบัญญัติคนนึ่งยืนขึ้นลองเจิงพระองค์
ถามว่า อาจ๋ารย์ ข้าพเจ้าจะต้องเยียะความดีอะหยังพ่อง
เถิงจะได้จีวิตนิรันดร์ 26 พระองค์ตอบเขาว่า ในบท

บัญญัติของโมเสสมีกำเขียนไว้จาใดพ่อง ต้านอ่านแล้วเข้า
ใจ๋อย่างใด 27 เขาตอบพระองค์ว่า จงฮักองค์พระผู้เป๋น
เจ้า พระเจ้าของต้านจ๋นสุดจิตสุดใจ๋ สุดก่ำลัง กับสุดผญา
ปั๋ญญาของเจ้า๓ กับจงฮักเปื้อนบ้านเหมือนฮักตั๋วเก่า๔
28 พระองค์จึงอู้กับเขาว่า ต้านตอบถูกแล้ว จงเยียะจาอั้น
แล้วจะได้จีวิตนิรันดร์
29 แต่คนนั้นใค่แสดงว่าตั๋วดี จึงถามพระเยซูว่า ใผเป๋น
เปื้อนบ้านของข้าพเจ้า 30 พระเยซูตอบว่า มีป้อจายคน
นึ่งออกจากกรุงเยรูซาเล็มไปเมืองเยรีโค เขาถูกหมู่โจ๋รปล้น
โจ๋รนั้นได้ลู่เอาเสื้อผ้าของเขา บุบตี๋เขา แล้วละเขาไว้ตี้หั้น
จ๋นเกือบจะต๋าย 31 ปอดีปุโรหิตคนนึ่งเตียวไปตังนั้น หันใส่
คนนั้นก็เตียวเว้นไปแหมเผิกนึ่ง 32 คนนึ่งในหมู่เลวีก็เยีย
ะอย่างเดียวกั๋น เมื่อมาเถิงตี้หั้น หันใส่คนนั้นแล้วก็เว้นไป
แหมเผิกนึ่ง 33 แต่มีจาวสะมาเรียคนนึ่งเมื่อเตียวมาเถิงคน
นั้น หันใส่เขาแล้ว ก็มีใจ๋อินดู 34 เข้าไปฮักษาเขาโดยเอา
น้ำมันกับเหล้าองุ่นถอกใส่แผล แล้วเอาผ้ามาปันแผลหื้อ
กับเอาเขาขึ้นขี่ลาของตั๋ว ปามาตี้โรงแรมแห่งนึ่งและฮัก
ษาพยาบาลเขา 35 แจ้งเจ๊ามาเมื่อจะไปต่อแหม จาวสะมา
เรียคนนั้นก็เอาสตางค์สองเดนาริอันหื้อเจ้าของโรงแรมไว้
บอกว่า ฮักษาเขาเต๊อะ สตางค์ตี้ต้องเสียนักเหลือนี้ เมื่อ
เฮาปิ๊กมาจะเตื่อมหื้อแหม 36 พระเยซูก็ถามธรรมาจ๋า
รย์คนนั้นว่า สามคนนั้น ต้านกึ๊ดว่าคนใดเป๋นเปื้อนบ้าน
ของคนตี้ถูกปล้น 37 เขาตอบว่า ก็คนตี้เมตต๋าเขานั่นละ
พระเยซูจึงบอกเขาว่า ต้านจงไปเยียะเหมือนจาอั้นเต๊อะ

พระเยซูอยู่บ้านมารธากับมารีย์

๓ **10:27** 10:27 ฉธบ 6:5 ๔ **10:27** 10:27 ลนต 19:18

38 เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกก่ำลังเตียวตางต่อไปกรุง
เยรูซาเล็มนั้น ก็เข้าไปตี้หมู่บ้านนึ่ง มีแม่ญิงคนนึ่งจื้อมาร
ธา ต้อนฮับพระองค์ไว้ตี้เฮือนของนาง 39 มารธามีน้องสาว
คนนึ่งจื้อมารีย์ มารีย์ก็มานั่งฮิมตี๋นพระเยซูฟังกำสั่งสอน
จากพระองค์ 40 มารธาเมาเยียะว่าเยียะกิ๋นอยู่คนเดียว จึง
เอิ้นถามพระเยซูว่า อาจ๋ารย์เจ้า อาจ๋ารย์บ่สนใจ๋กา ตี้น้อง
สาวปล่อยข้าเจ้าเยียะก๋านคนเดียว ขอบอกเขามาจ้วยข้า
เจ้าน่อย 41 พระเยซูตอบนางว่า มารธาเหย เจ้ากระวน
กระวายกับฮ้อนใจ๋ในหลายอย่างล้ำไป 42 สิ่งตี้จ๋ำเป๋นมีสิ่ง
เดียวเต้าอั้น มารีย์ได้เลือกเอาสิ่งดีอันนั้น ใผจะลู่เอาไปจาก
เขาตึงบ่ได้

11

พระเยซูสอนเรื่องก๋านอธิษฐาน

1 มีวันนึ่งพระเยซูอธิษฐานอยู่ในตี้แห่งนึ่ง เมื่ออธิษฐาน
จบแล้วสาวกคนนึ่งบอกพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ครับ ขอสอน
หมู่เฮาอธิษฐาน เหมือนตี้ยอห์นผู้หื้อบัพติศมาสอนสาวก
ของเขาพ่อง 2 พระองค์บอกหมู่เขาว่า เมื่ออธิษฐานหื้อ
ว่า ข้าแต่พระบิดาขอหื้อนามของพระองค์เป๋นตี้นับถือ ขอ
หื้อแผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ 3 ขอโผดหื้อข้าพระองค์
ตังหลายมีอาหารกิ๋นตึงวัน 4 ขอโผดยกโต้ษบาปของข้า
พระองค์ตังหลาย เหมือนข้าพระองค์ยกโต้ษหื้อคนตี้เยียะ
บาปต่อข้าพระองค์นั้น ขอบ่หื้อปาข้าพระองค์ตังหลาย เข้า
ไปหาก๋านลองใจ๋

5 พระองค์อู้กับหมู่เขาว่า สมมุติคนนึ่งในหมู่ต้านไปหา
เสี่ยวคนนึ่งตี้บ้านในเวลาเตี้ยงคืน อู้กับเขาว่า เสี่ยวเหย
ขอยืมเข้าหนมปังสักสามก้อนเต๊อะ 6 เปื้อนเฮาคนนึ่งก้าหา
เตียวตางมาเถิง เฮาบ่มีอะหยังจะหื้อเขากิ๋น 7 แล้วเสี่ยวตี้

อยู่ตังในบ้านก็ตอบว่า ห้ามมารบก๋วนกั๋นเต๊อะ ปะตู๋บ้าน
ก็หับแล้ว หมู่ลูกๆ กับ เฮาก่ำลังจะหลับ เฮาลุกไปเอาหื้อ
เสี่ยวบ่ได้ 8 เฮาบอกต้านตังหลายว่า เถิงแม้ว่าเป๋นเสี่ยว
กั๋น เขาก็ยังบ่ลุกมาเอาหื้อ แต่ย้อนคนนั้นตื๊อฮ้องติกๆ เสี่ยว
คนนั้นจึงลุกขึ้นมาเอาหื้อต๋ามตี้ต้องก๋าน 9 เฮาจึงบอกต้าน
ตังหลายว่า จงขอแล้วจะได้ จงเซาะแล้วจะปะ จงฮ้องตี้ปะ
ตู๋แล้วจะเปิดหื้อ 10 ย้อนว่ากู้คนตี้ขอก็จะได้ กู้คนตี้เซาะ
ก็จะปะ กู้คนตี้ฮ้องตี้ปะตู๋ก็จะเปิดหื้อเขา 11-12 มีใผในหมู่
ต้านตี้เป๋นป้อ ถ้าลูกขอป๋าจะเอางูปึ๊ดหื้อแตนกา๔ ถ้าขอไข่
จะเอาแมงป่องหื้อเขากา 13 ย้อนว่าต้านตังหลายตี้เป๋นคน
บาปก็ยังฮู้จักเอาของดีๆ หื้อลูก แล้วนักเหลือนั้น พระบิดา
ตี้อยู่ในสวรรค์จะบ่หื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์กับคนตี้ขอจาก
พระองค์กา

พระเยซูใจ๊อำนาจของพระเจ้าไล่ผี

14 วันนึ่งพระเยซูไล่ผีตี้เยียะหื้อคนเป๋นใบ้ออกจากป้อ
จายคนนึ่ง แล้วเขาก็อู้ได้ คนตังหลายก็ปากั๋นงืด 15 แต่
บางคนในหมู่เขาอู้ว่า คนนี้ไล่ผีออกได้โดยใจ๊อำนาจของ
เบเอลเซบูลหัวหน้าผี 16 ซ้ำคนก็จะมาทดลองพระองค์ ขอ
หื้อพระองค์เยียะหมายสำคัญจากฟ้าสวรรค์หื้อผ่อ เปื้อจะ
ฮู้ว่าพระองค์มาจากพระเจ้าแต๊ๆ 17 แต่พระองค์ฮู้กำกึ๊ดใน
ใจ๋ของเขาจึงอู้ว่า อาณาจักรใดถ้าแตกแยกกั๋นจะฉิบหาย
ครอบครัวใดแตกกั๋นก็ฉิบหาย 18 ถ้าซาต๋านแตกแยกกั๋น
ในหมู่ของมัน อาณาจักรของมันจะตั้งอยู่ได้จาใด ต้านตัง
หลายว่าเฮาไล่ผีออกโดยใจ๊อำนาจของเบเอลเซบูล 19 แต่

---

๔ **11:11-12** 11:11-12 สำเนาโบราณบางฉบับเพิ่มประโยคว่า ถ้าลูกขอเข้าหนมปัง จะเอาบ่าหินหื้อกา

ถ้าเฮาไล่ผีออกโดยใจ๊อำนาจของเบเอลเซบูล หมู่ของต้าน
ไล่ผีออกโดยใจ๊อำนาจของใผ จาอั้นหมู่ของต้านนั้นละ จะ
เป๋นผู้ตัดสินเรื่องนี้ได้ 20 แต่ถ้าเฮาไล่ผีออกโดยอำนาจของ
พระเจ้า แสดงว่าแผ่นดินของพระองค์ก็มาเถิงหมู่ต้านแล้ว
21 เมื่อคนตี้มีก่ำลัง ก๋ำอาวุธเฝ้าเฮือนของตั๋วอยู่ สิ่งของ
ของเขาก็จะมีอยู่โดยบ่มีอันตราย 22 แต่เมื่อมีคนตี้มีก๋ำลัง
นักเหลือเขา เข้ามาต่อสู้แล้วเขาก๊าน คนนั้นก็จะลู่อาวุธตี้
เขาวางใจ๋ไปเหีย แล้วเก็บเอาสิ่งของทรัพย์สมบัติของเขาไป
แบ่งกั๋น
23 ถ้าใผบ่ได้อยู่ฝ่ายเดียวกับเฮาก็เป๋นศัตรู๋ต่อเฮา ใผ
บ่ได้จ้วยฮ้องคนเข้ามาเปาะมาต้อมกับเฮา ก็เป๋นคนเยียะ
หื้อคนแตกขะแลขะแจไป

ผีฮ้ายปึ๊กมาตี้เก่า

24 ผีฮ้าย๕ตั๋วนึ่ง เมื่อออกจากตั๋วของคนไปแล้ว ก็ฮ่อน
ไปต๋ามตี้กั๋นดารแห้งแล้งเปื้อเซาะหาตี้อยู่ใหม่ แต่ก็เซาะ
หาบ่ปะ ผีฮ้ายตั๋วนั้นเลยอู้ขึ้นว่า ข้าจะปึ๊กไปเฮือนหลังเก่า
ตี้ได้ออกมาแล้วดีกว่า 25 เมื่อปึ๊กมาแล้วก็หันว่า เฮือน
หลังเก่านั้นเผี้ยวสะอาดเรียบร้อยดี 26 ผีตั๋วนั้นก็ไปจวนผี
ตั๋วอื่นๆ แหมเจ็ดตั๋วตี้ฮ้ายเหลือมันแหม แล้วปากั๋นเข้ามา
อยู่ในเฮือนหลังนั้น สุดต๊ายแล้วคนๆ นั้นก็ซ้ำฮ้ายเหลือเก่า
แหม

คนตี้เป๋นสุขเหลือคนอื่น

27 เมื่อพระเยซูก่ำลังอู้อยู่ มีแม่ญิงคนนึ่งในคนตังหลาย
ฮ้องบอกพระองค์ว่า แม่ตี้เกิดพระองค์และหื้อกิ๋นนม ก็
เป๋นสุข 28 แต่พระองค์อู้ว่า คนตังหลายตี้ได้ยินถ้อยกำ

๕ **11:24** 11:24 ในภาษากรีก เป๋นกำว่า บ่สะอาด

ของพระเจ้า แล้วเยียะต๋ามถ้อยกำนั้น ก็เป๋นสุขเหลือนั้นแหมก่อน

เรื่องคนซอบเซาะหาก๋านอัศจ๋รรย์

29 เมื่อคนปากั๋นมานักขึ้นแหม พระองค์ก็อู้ว่า คนสมัยนี้เป๋นคนบ่ดี มีก้าผ่อหาหมายสำคัญเต้าอั้น แต่เฮาจะบ่เยียะหื้อหันเน่อ นอกจากหมายสำคัญตี้เกิดขึ้นกับโยนาห์เต้าอั้น 30 ย้อนว่าสิ่งตี้เกิดขึ้นกับโยนาห์ได้เป๋นหมายสำคัญหื้อจาวเมืองนีนะเวห์อู้ว่า พระเจ้าได้ส่งเขาไป ก็เหมือนกั๋นกับสิ่งตี้จะเกิดขึ้นกับบุตรมนุษย์ก็เป๋นหมายสำคัญหื้อคนในสมัยนี้อู้ 31 ในวันตี้พระเจ้าจะตัดสินโลก พระราชินีของตังใต้ด ก็จะยืนขึ้นนาบโต้ษคนในสมัยนี้ ย้อนว่าพระนางได้มาจากตี้สุดป๋ายแผ่นดินโลก เปื้อจะมาฟังสติปั๋ญญาของกษัตริย์ซาโลมอน แต่บ่าเดี๋ยวนี้คนตี้เป๋นใหญ่เหลือกษัตริย์ซาโลมอนอยู่ตี้นี่ แล้วหมู่ต้านก็บ่ยอมฟัง 32 จาวเมืองนีนะเวห์จะยืนขึ้นนาบโต้ษคนสมัยนี้ ในวันตี้พระเจ้าตัดสินโลก ย้อนว่าเขาตังหลายได้กลับใจ๋จากบาปเมื่อโยนาห์ไปสั่งสอนหมู่เขา แต่ต๋อนนี้คนตี้เป๋นใหญ่เหลือโยนาห์อยู่ส่องหน้าหมู่ต้าน แต่ยังบ่มีใผกลับใจ๋จากบาปสักคน

33 บ่มีใผเมื่อต๋ามโกมไฟแล้วจะเอาตั้งไว้ตี้ลับตี้บัง กาว่าเอาถังควบไว้แต่จะตั้งไว้บนตั่ง เปื้อคนตังหลายตี้เข้ามาจะหันเป่งแจ้งได้ 34 แก่นต๋าเผียบเหมือนโกมไฟส่องแจ้งในตั๋วของคนเฮา ถ้าแก่นต๋าของต้านดี ตึงเนื้อตึงตั๋วก็เป่งแจ้งไปหมด ถ้าแก่นต๋าของต้านบ่ดี ตึงตั๋วของต้านก็จะมืดหมด 35 ย้อนจาอั้นจงหละวังหื้อดี หละวังความเป่งแจ้งตี้ต้านกึ๊ดว่าอยู่ในตั๋วเป๋นความมืด 36 ถ้าตั๋วของต้านตึงหมด

ด **11:31** 11:311 พกษ 10:1-10

มีก้าความเป่งแจ้งบ่มีความมืดเลย ก็จะแจ้งไปหมดเหมือน
กับโกมไฟตี้ส่องมาหาต้านนั้น

พระเยซูติเตี๋ยนหมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์

37 เมื่อพระองค์อู้เสร็จแล้ว มีคนนึ่งในหมู่ฟาริสีเจิญ
พระองค์ไปกิ๋นข้าวตวยกั๋นตี้บ้าน พระองค์ก็เข้าไปแล้วนั่งลง
กิ๋นตวยกั๋น 38 เมื่อฟาริสีคนนั้นหันว่า พระเยซูบ่ได้เยียะพิธี
ซ่วยมือก่อนกิ๋นข้าว เขาก็แปลกใจ๋ 39 พระองค์อู้กับเขาว่า
หมู่ฟาริสีล้างถ้วยจานก้าตังนอกเต้าอั้น แต่ตังในนั้นมีก้า
ความโลภกับก๋านบ่ดี 40 หมู่คนง่าว พระเจ้าผู้สร้างตังนอกก็
ได้สร้างตังในตวยบ่ใจ้กา 41 จงเอาของตี้อยู่ในถ้วยจานหื้อ
คนตุ๊กยาก แล้วกู้อย่างก็จะสะอาดบริสุทธิ์สำหรับเจ้า
42 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ฟาริสีย้อนหมู่เจ้าถวาย
สิบลดจากหอมด่วน ขมิ้น กับหมู่เครื่องเทศ แต่บ่สนใจ๋
ความยุติธรรมกับความฮักต่อพระเจ้า ก๋านถวายสิบลดเจ้า
ก็ควรเยียะอยู่ แต่บ่ดีละสิ่งสำคัญหมู่นั้นตวย 43 ความ
ฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ฟาริสี ย้อนเจ้าซอบนั่งตั๊ดตี้สำคัญ
ในธรรมศาลาของจาวยิว กับซอบหื้อคนไหว้ก๋างกาดก๋างลี
44 ความฉิบหายก็จะเกิดกับเจ้าตังหลาย ย้อนหมู่เจ้าเผียบ
เหมือนอุโมงค์ฝังศพตี้คนบ่ฮู้ว่ามีศพฝังอยู่หั้น คนจะเตียว
ย่ำไปย่ำมาโดยบ่ฮู้เรื่อง[๖]

45 ผู้ชำนาญบทบัญญัติคนนึ่งบอกพระองค์ว่า อาจ๋ารย์
ตี้ต้านว่าจาอั้น ต้านก็ดูแควนหมู่เฮาตวยก่า 46 พระองค์
ก็บอกเขาว่า ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ผู้ชำนาญบท
บัญญัติตวย ย้อนหมู่เจ้าตั้งกฎตี้ยากๆ หื้อคนตังหลายแบก
ไว้ แต่หมู่เจ้านั้นก็บ่ยอมจ้วยจิสักหน้อย 47 ความฉิบหายก็

---

๖ **11:44** 11:44 จาวยิวถือว่าก๋านถูกใส่หลุมฝังศพเยียะหื้อเป๋นมลทิน

จะเกิดกับเจ้าตังหลาย ย้อนหมู่เจ้าได้แป๋งอุโมงค์ฝังศพตี้
เปิงกับผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า แต่ป้ออุ๊ยแม่หม่อน
ของหมู่เจ้านั้นละเป๋นคนฆ่าหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตน
พระเจ้าหมู่นั้น 48 ตี้หมู่เจ้าเยียะนั้นก็แสดงว่าหมู่เจ้าหันดี
หันงามกับสิ่งตี้ป้ออุ๊ยแม่หม่อนได้เยียะ หมู่เขาฆ่าผู้เป๋นปาก
เป๋นเสียงแตนพระเจ้า แล้วหมู่เจ้าก็มาแป๋งอุโมงค์ฝังศพ
หื้อ 49 ย้อนจาอั้น พระเจ้าได้อู้ต๋ามปั๋ญญาของพระองค์ว่า
เฮาจะส่งผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนเฮากับหมู่อัครสาวกไป
หาหมู่เขา หมู่เขาก็จะฆ่าเหียพ่อง จะค่ำเหียพ่อง 50 ย้อน
จาอั้นคนในยุคนี้นี่ละ จะต้องฮับโต้ษตี้ได้ฆ่าหมู่ผู้เป๋นปาก
เป๋นเสียงแตนพระเจ้าตึงหมดตั้งแต่เมื่อเก๊าสร้างโลก 51 คือ
ตั้งแต่อาแบล๗จ๋นเถิงเศคาริยาห์๘ตี้ถูกฆ่าต๋ายหละหว่าง
พระวิหารกับแต้นปู่จา เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลาย
ว่า คนในยุคนี้จะต้องฮับโต้ษตี้ได้ฆ่าคนหมู่นั้นอย่างแน่นอน
52 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ผู้ชำนาญบทบัญญัติ ย้อนว่า
หมู่เจ้าเอาลูกขะแจ๋แห่งความฮู้เรื่องพระเจ้าไปซ่อนไว้เหีย
แต่หมู่เจ้าก็บ่ยอมเข้าไป คนอื่นฮิจะเข้าไป หมู่เจ้าเองก็ขวาง
ไว้เหีย

53 เมื่อพระเยซูออกมาจากบ้านฟาริสีคนนั้นแล้ว หมู่ธร
รมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสีก็ตั้งเก๊าต่อต้านพระองค์อย่างแฮง
กับหลุ้มถามพระองค์หลายอย่าง 54 หมู่เขาหวังจะยับผิดเอา
จากกำของพระองค์ เปื้อจะฟ้องพระองค์ได้

12

---

๗ **11:51** 11:51 อาแบลเป๋นคนแรกตี้ถูกฆ่าต๋ายในปฐมก๋าล 4:8 ๘ **11:51** 11:51 เศคาริยาห์ เป๋นปุโรหิตคนสุดต๊ายตี้ถูกฆ่าใน 2 พศด 24:20-21

กำเตื๋อนเรื่องความหน้าซื่อใจ๋ก๊ดของหมู่ฟาริสี

1 กำนั้นมีคนนักเป๋นปันๆ คนมาจุมนุมยัดกั๋นอยู่ พระเยซู
อู้กับหมู่สาวกของพระองค์ก่อนว่า ต้านตังหลายจงหละวัง
เจื๊อฟูของหมู่ฟาริสี คือความหน้าซื่อใจ๋ก๊ด 2 แต่กู้อย่างตี้
ปิดบังซุกไว้จะเปิดหื้อหัน ตึงตี้เป๋นความลับกู้อย่างจะถูก
เปิดเผยออกมาหมดหลึ้ง 3 ย้อนจาอั้นกู้สิ่งตี้ต้านอู้ในตี้มืด
คนจะได้ยินในตี้แจ้ง กับสิ่งตี้ต้านซูบซาบตี้หูในห้องส่วนตั๋ว
จะมีคนเอิ้นบอกบนดาดฟ้าหลังคาตึก

ผู้ตี้เฮาสมควรกั๋ว

4 เปื้อนของเฮาเหย เฮาขอบอกต้านตังหลายว่าบ่ต้องกั๋ว
คนตี้ฆ่าได้ก้าตั๋ว แล้วเมื่อลูนมาก็เยียะอะหยังต้านแหมบ่ได้
5 แต่เฮาจะเตื๋อนหื้อฮู้ก่อนว่าสมควรจะกั๋วใผ หื้อกั๋วพระเจ้า
ผู้ตี้ฆ่าต้านได้ แล้วยังมีฤทธิ์อำนาจจะเอาโจ้งลงหม้อหน้า
ฮกได้แหม หื้อกั๋วพระองค์นั้นละ 6 นกจอกห้าตั๋วเปิ้นขายกั๋น
สองบาท๙บ่ใจ้กา แม้นกตั๋วเดียวพระเจ้าก็บ่ลืม 7 ขนาดผม
ของต้านมีกี่เส้น พระเจ้าก็นับไว้หมดแล้ว ย้อนจาอี้บ่ต้องกั๋ว
เน่อ หมู่ต้านมีก้านักเหลือนกจอกหลายตั๋วแหมก่อน

8 เฮาบอกหมู่ต้านว่า คนใดตี้ยอมฮับเฮาต่อหน้าคนใน
โลกนี้ บุตรมนุษย์ก็จะยอมฮับเขาต่อหน้าหมู่ทูตสวรรค์ของ
พระเจ้า 9 แต่คนใดตี้บ่ยอมฮับเฮาต่อหน้าคนในโลกนี้ เฮาก็
จะบ่ยอมฮับเขาต่อหน้าหมู่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าเหมือนกั๋น
10 พระเจ้ายังจะยกโต้ษหื้อกับคนตี้ด่าบุตรมนุษย์ได้ แต่จะ
ยกโต้ษหื้อคนตี้อู้หมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์ตึงบ่ได้

---

๙ **12:6** 12:6 ถ้าแป๋ตรงๆ กับภาษากรีกเป๋น สองเหรียญอัสซาริอัน เซิ่งนึ่งเดนาริอันเต้ากับสิบหกอัสซาริอัน

11 เมื่อหมู่ต้านถูกปาไปตัดสินโต้ษในธรรมศาลา กาว่า
ต่อหน้าเจ้าเมืองกาว่าผู้มีอำนาจตัดสิน บ่ต้องฮ้อนอกตกใจ๋
ว่าจะตอบจาใดจะอู้จาใด 12 ย้อนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะ
สอนต้านว่า ควรจะอู้จาใดในเวลานั้น

เศรษฐีง่าว

13 มีคนนึ่งในหมู่คนตี้มาหั้นบอกพระเยซูว่า อาจ๋ารย์
ขอสั่งหื้ออ้ายแบ่งมรดกหื้อข้าพเจ้ากำเต๊อะ 14 แต่พระเยซู
อู้กับเขาว่า ใผได้ตั้งเฮาเป๋นผู้ตัดสินความ กาว่าเป๋นคน
แบ่งมรดกหื้อต้านกา 15 แล้วพระองค์ก็อู้กับคนตังหลาย
ว่า จงหละวังหื้อละเว้นก๋านโลภตึงหมดเหีย ย้อนว่าจีวิต
ของคนเฮาบ่ได้ขึ้นอยู่กับก๋านมีสิ่งของนักๆ 16 พระองค์อู้
กำเผียบข้อนึ่งหื้อหมู่เขาฟังว่า มีเศรษฐีคนนึ่ง นาของเขา
ได้ข้าวนักขนาด 17 เขาก็ึดในใจ๋ว่า เฮาจะเยียะจาใดดีหา
ย้อนว่าเฮาบ่มีตี้ตี้จะใส่ข้าวจ๋นหมดจ๋นเสี้ยงได้ 18 เขาก็ึด
ว่า เฮาจะเตหลองข้าวเก่านั้น แล้วแป๋งแหมใหม่หื้อใหญ่ๆ
แล้วเก็บข้าวกับทรัพย์สมบัติไว้ในหลองใหม่จ๋นหมด 19 แล้ว
เฮาจะบอกกับตั๋วเก่าว่า เฮามีข้าวของนักอยู่ได้แหมหลาย
ปี๋ หื้ออยู่สบายๆ กิ๋นดื่มม่วนงันเต๊อะ

20 แต่พระเจ้าบอกกับเขาว่า เออ คนง่าว คืนนี้เจ้าจะ
ต๋ายแล้ว ของตี้สะสมไว้นั้นจะเป๋นของใผ
21 คนตี้สะสมทรัพย์สมบัติไว้หื้อตั๋วเก่า แต่บ่ได้ร่ำรวยใน
สิ่งดีในสายต๋าพระเจ้าก็เป๋นจาอั้นละ

พระเยซูบอกหื้อไว้ใจ๋พระเจ้า

22 พระเยซูอู้กับหมู่สาวกของพระองค์ว่า ย้อนจาอั้นบ่ถ้า
ฮ้อนใจ๋จี้วี้จ้อหว้อเกี่ยวกับจีวิตว่า จะเอาอะหยังมากิ๋น กา
ว่าเป๋นห่วงเรื่องของตั๋วว่า จะเซาะหาเสื้อผ้าตี้ไหนมานุ่ง

23 ย้อนว่าจีวิตสำคัญนักเหลือของกิ๋น กับตั๋วของคนเฮาก็
สำคัญนักเหลือผ้านุ่ง 24 ลองผ่อหมู่นกก๋าลอว่า บ่ได้หว่าน
บ่ได้เก็บเกี่ยว บ่ได้เอาข้าวไว้ในหลอง แต่พระเจ้าเป๋นผู้เลี้ยง
นกหมู่นั้นไว้ หมู่ต้านมีก้านักเหลือนกหมู่นั้นแหมก่อน 25 ใน
หมู่ต้าน มีใผพ่องตี้ฮ้อนใจ๋แล้วต่อจีวิตตั๋วเก่าหื้อยาวออกไป
แหมสักหน้อยนึ่งได้ 26 ย้อนจาอั้น แม้สิ่งหน้อยๆ จาอี้ยังเยีย
ะบ่ได้ จะฮ้อนอกตกใจ๋เรื่องอื่นๆ เยียะหยัง

27 ลองผ่อดอกไม้ลอ มันงอกงามขึ้นมาได้จาใด มัน
บ่ได้เยียะก๋าน มันบ่ปั่นฝ้ายแป๋งเสื้อนุ่ง แต่เฮาบอกหื้อฮู้
ว่า ขนาดกษัตริย์ซาโลมอนตี้นับว่าร่ำรวยนักขนาด ก็ยัง
ใส่เสื้อผ้าบ่งามเต้าดอกไม้หมู่นี้สักดอกเดียว 28 ถ้าพระเจ้า
แต่งหย้องดอกหญ้าต๋ำโต้งต๋ำนา เซิ่งมีจีวิตอยู่ได้วันนี้
วันเดียว ตกแหมวันก็จะถูกก๋ำปือเข้าก๋องไฟจาอั้น แล้ว
พระองค์ก็จะแต่งหย้องหมู่ต้านนักเหลือนั้นแหม โอ หมู่
ต้านมีความเจื้อหน้อยแต๊ๆ 29 ต้านก็บ่ถ้าฮ้อนใจ๋ว่าจะเอา
อะหยังมากิ๋นมาดื่ม 30 ย้อนว่าคนตี้บ่ฮู้จักพระเจ้าใคว่โลก
เซาะหาสิ่งหมู่นี้ แต่พระบิดาของต้านตังหลายฮู้ดีอยู่แล้วว่า
สิ่งหมู่นี้จ๋ำเป๋นสำหรับต้าน 31 แต่หื้อต้านเซาะหาแผ่นดิน
ของพระเจ้าก่อน แล้วพระเจ้าจะเตื่อมแถ้งสิ่งตี้จ๋ำเป๋นหมู่นี้
กับหมู่ต้าน

ทรัพย์สมบัติในสวรรค์

32 หมู่แกะหน้อยๆ เหยบ่ถ้ากั๋วเน่อ พระบิดาของหมู่ต้าน
ปอใจ๋ตี้จะหื้อหมู่ต้านอยู่ในแผ่นดินของพระองค์ 33 ต้าน
ตังหลายจงขายของตี้มีอยู่ แล้วแจกหื้อคนตุ๊ก หื้อแป๋งถง
สตางค์ตี้บ่มีวันปุด คือมีทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ตี้บ่ฮู้จัก

หมด ตี้ขโมยก็บ่เข้ามาใก้ แมงก็บ่มาขบกิ๋น 34 ย้อนว่าทรัพย์
สมบัติของต้านอยู่ตี้ไหน จิตใจ๋ของต้านก็อยู่ตี้หั้น

หมู่คนฮับใจ๊ตี้ถ้าต้อนฮับนาย

35 ต้านตังหลายต้องแต่งตั๋วหื้อพร้อมตี้จะฮับใจ๊ กับหื้อ
โกมไฟของต้านแจ้งอยู่ 36 หื้อเป๋นเหมือนคนฮับใจ๊ ตี้ถ้าต้อน
ฮับนายของตั๋ว เมื่อนายปึ๊กจากงานแต่งงานมาแผวบ้าน
แล้วเมื่อนายมาฮ้องหน้าปะตู๋ หมู่เขาก็จะไขหื้อบ่าเดี๋ยวนั้น
ได้เลย 37 คนฮับใจ๊ตี้นายมาปะว่าก๋ำลังรอถ้าอยู่ก็เป๋นสุข เฮา
บอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า นายจะแต่งตั๋วเป๋นคนฮับ
ใจ๊ แล้วหื้อคนฮับใจ๊นั่งกิ๋นข้าว นายจะยกข้าวมาหื้อกิ๋น 38 ถ้า
นายปึ๊กมาปะว่าคนฮับใจ๊ยังรอถ้าอยู่ หมู่เขาก็จะเป๋นสุข แม้
ว่าจะเป๋นเวลาเตี้ยงคืน กาว่าใก้แจ้งแล้วก็ต๋าม 39 หื้อจ๋ำ
ไว้ว่า ถ้าเจ้าของบ้านฮู้ตั๋วว่าขโมยจะลักเข้ามาเวลาใด เขา
ก็จะแนหละวังบ่หื้อขโมยงัดเข้ามาในบ้านได้แน่ๆ 40 ต้าน
ตังหลายจงเกียมตั๋วไว้หื้อพร้อม ย้อนว่าบุตรมนุษย์จะมาใน
เวลาตี้หมู่ต้านกึ๊ดบ่เถิง

41 เปโตรถามพระเยซูว่า อาจ๋ารย์อู้กำเผียบนั้นหื้อหมู่
เฮาฟังกา กาว่าอู้หื้อคนอื่นฟัง 42 พระองค์ตอบว่า ใผ
เป๋นป้อบ้านตี้ซื่อสัตย์ กับหลวก ตี้เจ้านายมอบหน้าตี้หื้อเป๋น
หัวหน้าคนฮับใจ๊คนอื่นๆ เปื้อแจกของกิ๋นต๋ามเวลา 43 เมื่อ
เจ้านายปึ๊กมาหันเขายังเยียะก๋านอยู่อย่างดี ป้อบ้านคน
นั้นก็เป๋นสุข 44 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า เจ้า
นายจะตั้งหื้อเขาผ่อกอยกู้อย่างตี้เป๋นของเปื้น 45 แต่ถ้าป้อ
บ้านคนนั้นกึ๊ดในใจ๋ว่า แหมเมินอยู่กว่าเจ้านายจะปึ๊กมา
แล้วตั้งเก๊าบุบตี๋คนฮับใจ๊จายญิงกับตึงกิ๋นตึงดื่มจ๋นเมาแล้ว
46 เจ้านายของเขาก็จะปึ๊กมาในวันเวลาตี้เขาบ่ฮู้กับบ่ตันฮู้

คิง แล้วก็จะลงโต้ษเขาอย่างหนัก ตึงไล่หื้อไปอยู่ตวยหมู่คน
ตี้บ่เจื้อ 47 คนฮับใจ๊ตี้ฮู้ใจ๋นาย แล้วบ่ได้เกียมตั๋วเยียะก๋าน
ต๋ามใจ๋นาย จะต้องถูกเฆี่ยนหนัก 48 แต่คนตี้บ่ฮู้ แล้วเยียะ
ในสิ่งตี้สมควรจะถูกเฆี่ยน ก็จะถูกเฆี่ยนหน้อย ใผได้ฮับนัก
ก็จะต้องหื้อนัก ใผได้ฮับความไว้วางใจ๋นักก็จะต้องฮับผิด
ชอบนัก

พระเยซูเป๋นเหตุหื้อแตกแยกกั๋น

49 เฮามาเปื้อจะหื้อไฟแห่งก๋านตัดสินเกิดขึ้นในโลก เฮา
ก็ใค่หื้อไฟนั้นลุก เปื้อก๋านงานเฮาจะได้สำเร็จ 50 เฮาต้อง
ฮับความตุ๊กขนาด เฮาก็ตุ๊กใจ๋จ๋นกว่าจะสำเร็จ 51 ต้านตัง
หลายกึ๊ดว่าเฮามาเปื้อจะหื้อเกิดความสงบสุขในโลกนี้กา
บ่ใจ้จาอั้นเน่อ แต่มาเปื้อหื้อเกิดก๋านแตกแยกกั๋น 52 ตั้งแต่
นี้ไปเฮือนใดตี้มีห้าคนก็จะแตกแยกกั๋น เป๋นหมู่นึ่งสาม
คนกับแหมหมู่สองคนตี้ต่อต้านกั๋น 53 ป้อกับลูกบ่าวจะ
แตกแยกกั๋น แม่กับลูกสาวจะแตกแยกกั๋น แม่ผัวกับลูกใป๊
จะแตกแยกกั๋น

54 พระเยซูอู้กับคนตังหลายแหมว่า เมื่อต้านตังหลาย
หันเมฆดำบนต๊องฟ้าตังวันตก ต้านก็อู้ตันทีว่า ฝนจะตก
แล้ว ก็เป๋นจาอั้นแต๊ 55 เมื่อต้านหันลมปั๊ดมาตังใต้ ต้าน
ก็ว่า จะฮ้อนขนาด แล้วก็เป๋นจาอั้นแต๊ 56 เออ คนหน้า
ซื่อใจ๋ก๊ด ต้านตังหลายฮู้จักตี๋ความหมายของสิ่งตี้เกิดขึ้น
บนแผ่นดินกับต๊องฟ้า แต่เป๋นจาใดต้านตี๋ความหมายสิ่งตี้
พระเจ้าก๋าลังเยียะอยู่ในสมัยนี้บ่ได้

57 เป๋นจาใดต้านตังหลายบ่ตัดสินเอาคนเดียวว่า อะ
หยังเป๋นสิ่งตี้ถูก 58 ถ้าต้านก๋าลังเตียวไปศาลกับคนตี้จะ
ฟ้องต้าน หื้ออุตส่าห์หาตางตี้จะตกลงกั๋นได้เมื่อยังบ่ตัน
ไปเถิงศาลเตื้อ กั๋วว่าเขาจะบังคับต้านไปหาผู้พิพากษา ผู้

พิพากษาก็จะส่งต่อหื้อนายกุมคอก นายกุมคอกก็จะเอาต้านไปขังคอกไว้เหีย 59 เฮาบอกต้านว่า ต้านจะออกจากคอกตึงบ่ได้ จ๋นกว่าจะจ่ายก้าปรับจ๋นครบกู้บาทกู้สตางค์ก่อน

13

หื้อกลับใจ๋จากบาป

1 เวลานั้นมีบางคนอยู่หั้นเล่าเรื่องจาวกาลิลีตี้ถูกปีลาตฆ่าต๋ายต๋อนตี้ก่ำลังเยียะพิธีถวายเครื่องปู่จาพระเจ้า หื้อพระเยซูฟัง 2 พระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า ต้านตังหลายกึ๊ดว่าจาวกาลิลีหมู่นั้นเป๋นคนบาปนักเหลือจาวกาลิลีคนอื่นๆ ย้อนว่าหมู่เขาได้ถูกฆ่าต๋ายจาอั้นกา 3 เฮาบอกต้านตังหลายว่าบ่ใจ้ ถ้าต้านตังหลายบ่ได้กลับใจ๋จากบาป ก็จะต้องฉิบหายเหมือนกั๋น 4 กาว่าสิบแปดคนนั้นลอ ตี้หอคอยเมืองสิโลอัมโก้นเต๋งหมู่เขาต๋าย ต้านตังหลายกึ๊ดว่าหมู่เขาเป๋นคนบาปนักเหลือคนตังหลายตี้อยู่ในกรุงเยรูซาเล็มกา 5 เฮาบอกต้านตังหลายว่าบ่ใจ้ ถ้าต้านตังหลายบ่กลับใจ๋จากบาปก็จะฉิบหายเหมือนกั๋น

กำเผียบเรื่องเก๊าบ่าเดื่อบ่มีหน่วย

6 พระเยซูอู้กำเผียบหื้อหมู่เขาฟังว่า มีคนนึ่งปูกเก๊าบ่าเดื่อเก๊านึ่งไว้ในสวนองุ่นของเขา เขามาเซาะหาหน่วยตี้เก๊านั้นก็บ่มี 7 เขาก็บอกคนเยียะสวนองุ่นว่า ผ่อลอเฮามาเซาะหน่วยบ่าเดื่อเก๊านี้สามปี๋แล้ว บ่หันมีสักหน่วย ฟันขว้างเหียเต๊อะ ละไว้ก็เตี๊กสวนบ่ดาย 8 คนเยียะสวนองุ่นก็บอกว่า นายครับ ขอเอาไว้แหมปี๋เต๊อะ ลองกุ่นดินเอาปุ๋ยใส่ผ่อก่อน 9 ถ้าปี๋หน้ามีหน่วยก็ดี แต่ถ้าบ่มีหน่วย ก้อยฟันขว้างเมื่อลูนก็ได้

ฮักษาแม่ญิงหลังก่องในวันสะบาโต

10 ในวันสะบาโตวันนึ่ง พระเยซูก่ำลังสั่งสอนอยู่ใน
ธรรมศาลาของจาวยิว 11 มีแม่ญิงคนนึ่งโดนผีเข้าเยียะหื้อ
เป๋นโรคได้สิบแปดปี๋ นางหลังก่องหยืดตั๋วซื่อบ่ได้ 12 เมื่อ
พระองค์หันนางแล้วจึงฮ้องหื้อเข้ามาหาบอกว่า นางเหย
ตั๋วเจ้าหายจากโรคแล้ว 13 พระองค์เอามือวางตี้ตั๋วของ
นาง โรคของนางก็หายบ่าเดี่ยวนั้นเลย หยืดตั๋วซื่อได้ กับ
สรรเสริญพระเจ้า 14 แต่นายธรรมศาลาโขดตี้พระเยซูฮัก
ษาโรคในวันสะบาโต จึงบอกคนตังหลายว่า มีหกวันตี้หื้อ
เยียะก๋านได้ ในหกวันนั้นหื้อมาฮักษาโรคเต๊อะ แต่ในวัน
สะบาโตขอย้างก่อน 15 พระเยซูตอบเขาว่า คนหน้าซื่อ
ใจ๋ก๊ด เจ้าตังหลายได้แก้เจื้อกงัวเจื้อกลา ปามันออกคอก
ไปกิ๋นน้ำในวันสะบาโตบ่ใจ้กา 16 แม่ญิงคนนี้เป๋นเจื๊อสาย
ของอับราฮัม เขาถูกซาต๋านเยียะหื้อเป๋นโรคมาสิบแปดปี๋
แล้ว บ่สมควรเตื้อกาตี้นางจะมีอิสระในวันสะบาโต 17 เมื่อ
พระองค์อู้จาอั้นแล้ว หมู่ตี้เป๋นศัตรู๋ก็อาย แต่คนตังหลาย
จื้นจมยินดี ย้อนก๋านอัศจ๋รรย์ตี้พระเยซูได้เยียะ

กำเผียบเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า

18 พระองค์อู้หื้อฟังว่า แผ่นดินของพระเจ้าเหมือนอะ
หยัง เฮาจะเผียบแผ่นดินของพระเจ้าเหมือน อะหยังดีน่อ
19 ก็เผียบเหมือนเม็ดมัสตาร์ดเม็ดนึ่งตี้คนนึ่งเอาไปปูกไว้ใน
สวนของเขา งอกออกมาแล้ว ก็เป๋นต้นใหญ่จ๋นนกมาแป๋ง
ฮังบนกิ่งของเก๊านั้นได้

กำเผียบเรื่องเจื๊อเข้าหนมปัง

20 พระองค์ก็อู้แหมว่า เฮาจะเผียบแผ่นดินของพระเจ้า
เหมือนอะหยังดีหา 21 ก็เผียบเหมือนเจื๊อผงฟูตี้แม่ญิงคน

นึ่งเอามาสูนกับแป้งสามถัง๑ เจื๊อนั้นก็เยียะหื้อแป้งนั้นปุ๊ขึ้นตึงหมด

ปะตู๋กีด

22 ต๋อนตี้พระองค์ก๋ำลังเตียวตางไปกรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูก็แอ่วไปต๋ามบ้านต๋ามเมืองต่างๆ สั่งสอนคนตังหลายตวย 23 มีคนนึ่งถามพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ คนตี้จะรอดป๊นบาปโต้ษนั้นมีหน้อยกา 24 พระองค์อู้กับคนตังหลายว่า ต้านตังหลายจงพยายามเข้าไปตางปะตู๋กีดๆ เน่อ เฮาบอกต้านตังหลายว่า มีคนนักฮิจะเข้าไปก็เข้าบ่ได้ 25 เมื่อเจ้าของบ้านหับปะตู๋แล้ว ต้านตังหลายยืนฮ้องอยู่ตังนอกปะตู๋ว่า นายเจ้าข้า จ้วยไขปะตู๋หื้อเฮากำเต๊อะ แต่เจ้าของบ้านตอบว่า เฮาบ่ฮู้จักหมู่เจ้าว่าเป๋นใผ ลุกตี้ไหนมา 26 ต้านตังหลายก็จะตอบว่า หมู่เฮาเกยกิ๋นสุกกิ๋นดิบกับต้าน ต้านเกยสั่งสอนต๋ำถนนในบ้านของหมู่เฮานั้นลอ 27 เจ้าของบ้านก็ตอบว่า เฮาบ่ฮู้จักหมู่เจ้าว่าเป๋นใผ ลุกตี้ไหนมา เจ้าผู้เยียะบ่ดีตังหลาย จงไปหื้อป๊นหน้าเฮาเหียเต๊อะ

28 เมื่อนั้นต้านตังหลายจะหันอับราฮัม อิสอัค ยาโคบกับหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตังหลายในแผ่นดินของพระเจ้า แต่ตั๋วต้านจะถูกขับไล่หื้อไปอยู่ตังนอก แล้วหมู่ต้านก็จะไห้หุยขบเขี้ยวเกี๊ยวกางอย่างเจ็บปวด 29 คนจะมาจากตังวันออก ตังวันตก ตังเหนือ กับตังใต้จะกิ๋นเลี้ยงฉลองกั๋นในแผ่นดินของพระเจ้า 30 ผ่อเน่อจะมีคนตี้เป๋นคนตังเก๊าในต๋อนนี้ จะก๋ายเป๋นคนตังป๋าย กับคนตังป๋ายต๋อนนี้ จะก๋ายไปเป๋นคนตังเก๊า

พระเยซูอินดูกรุงเยรูซาเล็ม

---

๑ **13:21** 13:21 จาวยิวจะใจ๊ถังตี้ใส่แป้งได้สิบสามลิตร

31 ในวันนั้นมีหมู่ฟาริสีบางคนมาบอกพระองค์ว่า ขอ
ต้านไปจากตี้นี่เหียเต๊อะย้อนเฮโรดเจ้าเมืองจะฆ่าต้าน
32 พระองค์จึงบอกหมู่เขาว่า ไปบอกหมาไนตั๋วนั้นเน่อว่า
เฮาไล่ผีออกกับฮักษาโรคในวันนี้กับวันพูก แล้วในวันตี้
พระเจ้าก๋ำหนดไว้ เฮาจะเยียะหื้อสำเร็จ 33 แต่ว่าจ๋ำเป๋นตี้
เฮาจะต้องเตียวไปวันนี้ วันพูก กับวันฮือ ย้อนว่าผู้เป๋นปาก
เป๋นเสียงแตนพระเจ้าจะบ่ถูกฆ่านอกกรุงเยรูซาเล็ม

34 โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็มเหย เจ้าคือผู้ตี้ได้ฆ่าผู้เป๋น
ปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า แล้วเอาบ่าหินขว้างคนหมู่นั้นตี้
พระเจ้าส่งมาหาหมู่เจ้าจ๋นต๋าย หลายเตื้อเฮาใค่เอาลูกของ
เจ้ามาไว้ในอ้อมอกเหมือนแม่ไก่กกลูกอยู่ใต้ปีกของมัน แต่
เจ้าบ่ยอม 35 ผ่อหื้อดีเน่อ เฮือนของเจ้าจะถูกละขว้างหื้อ
ฮ้างไปเหีย เฮาขอบอกเจ้าตังหลายไว้เน่อว่า เจ้าตังหลาย
จะบ่หันเฮาแหมแล้ว จ๋นกว่าหมู่เจ้าจะเอิ้นว่า ขอพระเจ้า
ปั๋นปอนผู้ตี้มาในนามขององค์พระผู้เป๋นเจ้า ต

14

ฮักษาโรคในวันสะบาโต

1 ในวันสะบาโตวันนึ่ง พระเยซูเข้าไปในเฮือนของผู้นำคน
นึ่งของหมู่ฟาริสีเปื้อจะกิ๋นข้าว คนตี้หั้นถ้าผ่อว่า พระองค์จะ
เยียะก๋านในวันสะบาโตก่อ 2 มีคนนึ่งเป๋นโรคบวมน้ำอยู่ต่อ
หน้าพระองค์ 3 พระเยซูจึงถามหมู่ผู้ชำนาญบทบัญญัติกับ
หมู่ฟาริสีว่า ถ้าจะฮักษาคนป่วยในวันสะบาโต จะผิดบท
บัญญัติก่อ 4 หมู่เขาก็บ่ว่าใดสักคน พระองค์จึงก๋ำตั๋วคน
ป่วย แล้วฮักษาเขาหื้อหายโรค แล้วก็หื้อเขาไป 5 พระองค์

ต **13:35** 13:35 สดด 118:26

จึงถามเขาตังหลายว่า ในหมู่ต้านมีใผพ่องถ้ามีลูก๒กาว่า
งัวตกน้ำบ่อในวันสะบาโต จะบ่ขะใจ๋ลากออกกา 6 หมู่เขาก็
ตอบกำถามนั้นบ่ได้

พระเยซูสอนเรื่องก๋านถ่อมตั๋ว

7 พระเยซูหันหมู่คนตี้ฮับเจิญมากิ๋นเลี้ยงเลือกนั่งตี้สำคัญ
พระองค์จึงอู้กำเผียบหื้อหมู่เขาฟังว่า 8 เมื่อมีใผเจิญต้าน
ไปกิ๋นเลี้ยงงานแต่งงาน บ่ดีไปเลือกตี้นั่งตี้สำคัญเน่อ เผื่อ
ว่าเจ้าภาพได้เจิญคนตี้มียศสูงเหลือต้านมาในงานนั้นตวย
9 เจ้าภาพจะปาคนนั้นมาหา แล้วจะบอกหื้อต้านลุกหื้อคน
นั้นนั่ง แล้วต้านจะถูกเลื่อนไปนั่งตี้ต่ำตี้สุด ต้านก็จะอาย
10 เมื่อต้านได้ฮับเจิญ ถ้าไปแผวบ้านตี้จัดงานแล้ว หื้อเซาะ
ตี้นั่งตี้ต่ำตี้สุดก่อน ถ้าเจ้าภาพมาบอกต้านว่า เปื้อนเหย
เจิญต้านไปนั่งตี้ดีเหลือนี้เต๊อะ ต้านก็จะได้ฮับเกียรติต่อ
หน้าคนตังหลายตี้นั่งตวยกั๋นหั้น 11 ย้อนว่ากู้คนตี้ยกตั๋วขึ้น
ก็จะถูกเต็กหื้อต่ำลง ส่วนคนตี้ถ่อมตั๋วลงก็จะได้ฮับก๋านยก
ขึ้น

12 แล้วพระเยซูอู้กับเจ้าภาพว่า เมื่อต้านจะจัดงานเลี้ยง
จะเป๋นเมื่อวันก็ดี เมื่อค่ำก็ดี บ่ถ้าเจิญก้าเปื้อนเดียวเสี่ยวกั๋น
กาว่าเจิญญาติปี้น้อง กาว่าเปื้อนบ้านตี้ร่ำรวยเต้าอั้น ย้อน
หมู่นั้นก็จะเจิญต้านเป๋นก๋านส้ายมื้อกั๋น 13 แต่เมื่อจัดงาน
เลี้ยง หื้อเจิญหมู่คนตุ๊ก คนพิก๋าน คนแข้งหักขาห้าน กับ
คนต๋าบอดตวย 14 แล้วพระเจ้าจะปั๋นปอนต้าน ย้อนคนหมู่
นี้บ่มีอะหยังจะมาส้ายต้าน แต่พระเจ้าจะเป๋นผู้หื้อรางวัล

---

๒ **14:5** 14:5 สำเนาโบราณบางฉบับเป๋นกำว่า ลา

ต้านเมื่อพระองค์เยียะหื้อคนถูกต้องต๋ามธรรม เป๋นขึ้นจากความต๋าย

กำเผียบเรื่องงานเลี้ยงใหญ่

15 มีคนนึ่งตี้นั่งกิ๋นข้าวโต๊ะเดียวกั๋นกับพระเยซู เมื่อได้ยินพระองค์อู้จาอี้ ก็บอกพระองค์ว่า คนตี้จะได้เข้าฮ่วมงานเลี้ยงในแผ่นดินของพระเจ้าก็เป๋นสุข 16 พระองค์อู้กับเขาว่า มีคนนึ่งจัดงานเลี้ยงใหญ่โต ได้เจิญคนจ๋ำนวนนักมาฮ่วมงาน 17 เมื่อเกียมเสร็จแล้ว ก็ส่งคนฮับใจ๊ออกไปตวยหาหมู่ตี้เจิญไว้แล้วบอกเขาว่า เจิญมาเต๊อะ กู้สิ่งกู้อย่างก็พร้อมแล้ว 18 คนหมู่นั้นปากั๋นอ้างว่า ไปบ่ได้ คนหัวทีบอกว่า เฮาซื้อนาไว้ วันนี้จะไปผ่อนานั้น ขอสูมาเต๊อะ 19 แหมคนนึ่งว่า เฮาซื้องัวไว้ห้ากู้ เฮาจะไปลองก๋านผ่อ เฮาขอสูมาเต๊อะ 20 แหมคนนึ่งก็อู้ว่า เฮาแต่งงานใหม่ย้อนจาอั้นไปบ่ได้ 21 คนฮับใจ๊ก็ปี๊กมาบอกนาย นายโขดขนาดสั่งคนฮับใจ๊ว่า ออกไปต๋ามกองใหญ่กับกองหน้อยในเมืองเวยๆ ปาคนตุ๊ก คนพิก๋าน คนต๋าบอด กับคนแข้งหักขาห้านเข้ามาเน่อ 22 คนฮับใจ๊ปี๊กมาบอกว่า นายครับเฮาได้เยียะต๋ามตี้นายสั่งไว้แล้ว ยังมีตี้ว่างอยู่ 23 นายจึงสั่งคนฮับใจ๊แหมว่า ออกไปต๋ามหนตางบ้านนอก เมื่อปะใผก็หื้อจั๊กจวนมาหมด เปื้อหื้อมีคนมาเต๋มเฮือนเฮา 24 เฮาบอกต้านตังหลายว่า หมู่คนตี้เฮาเจิญแล้วบ่มานั้น บ่มีใผสักคนจะได้กิ๋นของกิ๋นของเฮา

ก๋านเป๋นสาวกของพระเยซู

25 มีคนจ๋ำนวนนักตวยพระองค์ไป พระองค์เหลียวหลังมาผ่อ แล้วก็อู้กับหมู่เขาว่า 26 ถ้าคนใดมาหาเฮาแล้วฮักเฮาหน้อยเหลือป้อ แม่ ลูก เมีย ญาติ กับปี้น้อง แม้แต่จี

วิตตั๋วเก่านักเหลือเฮา จะเป๋นสาวกของเฮาบ่ได้ 27 คนใดตี้
บ่ยอมแบกไม้ก๋างเขนของตั๋วแล้วตวยเฮามา คนนั้นจะเป๋น
สาวกของเฮาบ่ได้ 28 ในหมู่ต้านถ้าใผจะใค่แป๋งตึกจะบ่นั่งลง
กึ๊ดรากาเหียก่อนกา ว่า จะมีเงินปอเยียะจ๋นแล้วก่อ 29 กั๋ว
ว่าถ้าวางฐานแล้ว แต่แป๋งบ่แล้ว คนตังหลายตี้มาหันก็จะ
ใค่หัวใส่ 30 แล้วอู้ว่า คนนี้ตั้งต้นแป๋ง แต่แป๋งหื้อแล้วบ่ได้
31 กาว่า มีกษัตริย์องค์ใดพ่อง เมื่อจะยกทัพไปฮบกับกษัตริย์
องค์อื่น จะบ่นั่งลงกึ๊ดเหียก่อนว่า มีทหารหมื่นคนจะฮบกับก๋
องทัพตี้ยกมาสองหมื่นคนได้ก่อ 32 ถ้าหันว่าสู้บ่ได้ เมื่อยังอยู่
ห่างกั๋น ก็จะใจ๊หมู่ทูตไปขอเป๋นมิตรกั๋นเหีย 33 ก็อย่างเดียว
กั๋นนั้นละ ในหมู่ต้าน ถ้าใผบ่ยอมสละกู้สิ่ง จะเป๋นสาวกของ
เฮาบ่ได้

เกื๋อตี้จ๋างแล้ว

34 เกื๋อเป๋นของดี แต่ถ้าเกื๋อจ๋างไปเหีย จะเยียะหื้อเก็ม
แหมตึงบ่ได้ 35 จะเอาเป๋นปุ๋ยใส่ดินก็บ่ได้ จะเอาหมักกับขี้
สัตว์แป๋งปุ๋ยก็บ่ได้ เขาก็จะเอาขว้างเหียเต้าอั้น ใผยอมฟังก็
หื้อฟังไว้เต๊อะ

15

กำเผียบเรื่องแกะหาย

1 ต๋อนนั้นหมู่คนเก็บภาษีกับหมู่คนบาปตังหลายปากั๋น
เข้ามาใก้พระเยซูเปื้อจะฟังพระองค์สั่งสอน 2 แต่หมู่ฟาริสี
กับหมู่ธรรมาจ๋ารย์จ่มว่า คนนี้ต้อนฮับคนบาปกับกิ๋นดื่ม
ตวยหมู่เขา

3 พระองค์อู้เป๋นกำเผียบหื้อหมู่เขาฟังว่า 4 ในหมู่ต้านมี
ใผพ่องตี้มีแกะร้อยตั๋ว แล้วมีตั๋วนึ่งหายไป จะบ่ละแกะเก้า
สิบเก้าตั๋วไว้ แล้วก็ไปเซาะหาตั๋วตี้หายไปจ๋นปะกา 5 เมื่อปะ

แล้วก็ยกขึ้นใส่บ่าแบกปึ๊กมาด้วยความจื้นจมยินดี 6 เมื่อมาเถิงบ้านแล้ว จึงเจิญหมู่เปื้อนฝูงกับจาวบ้านมาตี้บ้านแล้วบอกหมู่เขาว่า ขอยินดีกับเฮาตวยเน่อ ย้อนว่าเฮาได้ปะแกะตั๋วตี้หายไปนั้นแล้ว 7 เฮาบอกต้านตังหลายว่า ในสวรรค์ก็เป๋นอย่างเดียวกั๋นเมื่อคนบาปคนนึ่งกลับใจ๋จากบาป จะมีความจื้นจมยินดีนักเหลือเก้าสิบเก้าคนตี้เป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมแล้วบ่ต้องกลับใจ๋จากบาป

กำเผียบเรื่องเงินเหรียญหาย

8 กาว่าแม่ญิงคนใดมีเหรียญเงินสิบเหรียญ แต่เหรียญนึ่งหายไปจะบ่ต๋ามโกมไฟกวาดเฮือนเซาะหาจุ๋นปะกา 9 เมื่อปะแล้วก็เจิญเปื้อนฝูงกับจาวบ้านมาอยู่ฮ่วมกั๋น บอกหมู่เขาว่า ขอยินดีกับข้าเจ้าตวยเน่อ ข้าเจ้าเซาะหาเหรียญตี้หายไปนั้นได้แล้ว 10 ก็เป๋นอย่างเดียวกั๋นนั้นละ เฮาบอกต้านตังหลายว่า หมู่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าจะมีความยินดีเมื่อมีคนบาปคนเดียวกลับใจ๋จากบาป

กำเผียบเรื่องลูกหล้าหลงผิด

11 พระองค์เล่าแหมเรื่องนึ่งหื้อหมู่เขาฟังว่า คนนึ่งมีลูกป้อจายอยู่สองคน ลูกหล้านั้นมาอู้กับป้อว่า 12 ป้อครับ ขอสมบัติตี้เป๋นส่วนของลูกเหียเต๊อะ ป้อก็แบ่งทรัพย์สมบัติหื้อลูกตึงสองคน 13 ได้สักสองสามวันลูกคนหล้าก็เก็บเอาทรัพย์สมบัติ ตึงหมดตี้เป๋นของเขาออกจากบ้านไปเมืองไก๋แล้วใจ๊จ่ายสตางค์อย่างสุรุ่ยสุร่าย 14 เมื่อสตางค์เสี้ยงหมดแล้ว ก็เกิดกั๋นอยากในเมืองนั้น เขาก็บ่มีสตางค์ติดตั๋วเลย 15 จึงไปขอเยียะก๋านกับจาวเมืองคนนึ่ง คนนั้นก็ใจ๊เขาไปเลี้ยงหมูอยู่ก๋างโต้ง 16 เขาใค่อยากกิ๋นหื้ออิ่มต้อง แต่บ่มีใผหื้ออะหยังเขากิ๋นสักอย่าง แม้แต่บ่าถั่วตี้หมูกิ๋น เขาก็ใค่

อยากกิ๋น 17 เมื่อเขาก็ึดได้ก็อู้ว่า ลูกจ้างของป้อเฮามีหลาย
คน ก็ยังมีข้าวกิ๋นจ๋นเหลือ ส่วนตั๋วเฮาจะมาต๋ายเหียตี้นี่ย้อน
กั้นอยากกา 18 เฮาจะปึ๊กไปหาป้อบอกเปิ้นว่า ป้อครับ ลูก
ได้เยียะบาปต่อพระเจ้ากับต่อป้อตวย 19 ลูกบ่สมควรจะเป๋น
ลูกของป้อ ขอฮับลูกไว้เป๋นลูกจ้างคนนึ่งเต๊อะ 20 แล้วเขา
ก็ลุกขึ้นปึ๊กไปหาป้อ เมื่อเขายังอยู่ไก๋ ป้อหันเขาก็มีความอิน
ดู แล้วล่นออกไปกอดคอกับจูบลูก 21 ฝ่ายลูกก็อู้กับป้อว่า
ป้อครับ ลูกได้เยียะผิดต่อพระเจ้ากับป้อตวย ลูกบ่สมควร
เป๋นลูกของป้อต่อไป 22 แต่ป้อสั่งหมู่คนฮับใจ๊ว่า ขะใจ๋ไป
เอาเสื้อคุมอย่างดีตี้สุดมานุ่งหื้อเขา เอาแหวนมาใส่นิ้วมือ
เอาเกิบมาหื้อสุบ๓ 23 บึดจะมีงานเลี้ยงฉลองเน่อ เลือกเอา
ลูกงัวตั๋วตุ้ยๆ มาฆ่าเลี้ยงกั๋นเต๊อะ 24 ย้อนว่าลูกของเฮาคน
นี้ ต๋ายไปแล้ว แต่ได้ปึ๊กเป๋นขึ้นมาแหม เขาหายไปแล้วแต่
ได้มาปะกั๋นแหม เขาตังหลายก็เริ่มฉลองกั๋น

25 ลูกคนเก๊าเยียะก๋านอยู่ก๋างโต้ง เมื่อปึ๊กมาใก้เถิงบ้าน
ก็ได้ยินเสียงแห่แหนเต้นฟ้อนกั๋น 26 เขาฮ้องคนฮับใจ๊คนนึ่ง
มาถามว่า เปิ้นมีงานอะหยังกั๋น 27 ลูกจ้างก็ตอบว่า น้อง
ของต้านปึ๊กมาแล้ว ป้อของต้านสั่งหื้อฆ่าลูกงัวตั๋วตุ้ยๆ กิ๋น
เลี้ยงกั๋น ย้อนน้องของต้าน ปึ๊กมาอย่างปลอดภัย 28 ลูกคน
เก๊าก็โขด บ่ยอมเข้าบ้าน ป้อก็ออกมาขอฮ้องเขา 29 แต่เขา
ตอบป้อว่า ผ่อลอ ลูกได้ฮับใจ๊ป้อมากี่ปี๋แล้ว บ่เกยเหลือกำ
สั่งของป้อเลยสักข้อ ขนาดแป๊ะสักตั๋วนึ่ง ป้อก็ยังบ่เกยหื้อ
ฆ่าเลี้ยงเปื้อฉลองกับเปื้อนฝูง 30 แต่เมื่อลูกคนนี้ของป้อได้
ใจ๊สมบัติจ๋นหมดจ๋นเสี้ยง โดยไปคบแม่ญิงขายตั๋ว ป้อยังได้
ฆ่าลูกงัวตั๋วตุ้ยๆ เลี้ยงกั๋นอยู่กา 31 ป้อจึงตอบเขาว่า ลูก

---

๓ **15:22** 15:22 ในสมัยนั้น ก๋านใส่แหวนแสดงเถิงต๋ำแหน่งของลูกคนมีเกิบแสดงเถิงว่าบ่ใจ้ขี้ข้า

เหย ลูกอยู่กับป้อมาตลอด ของของป้อตึงหมดก็เป๋นของเจ้าแล้ว 32 สมควรตี้หมู่เฮาจะยินดีกับฉลองกั๋น ย้อนน้องคนนี้ต๋ายแล้วแต่ปี๊กเป๋นขึ้นมาแหม เขาหายไปแล้วแต่ได้มาปะกั๋นแหม

16

กำเผียบเรื่องป้อบ้านตี้บ่ซื่อสัตย์

1 พระเยซูเล่าเรื่องหื้อหมู่สาวกฟังว่า เศรษฐีคนนึ่งมีป้อบ้าน มีคนมาฟ้องเศรษฐีว่าป้อบ้านของเขาใจ๊จ่ายสตางค์บ่ถูก 2 เศรษฐีจึงฮ้องป้อบ้านมาถามว่า เรื่องตี้เฮาได้ยินมาเป๋นจาใด หื้อเอาสมุดบันทึกฮับจ่ายของเจ้ามาลอ ย้อนเจ้าจะเป๋นป้อบ้านต่อไปบ่ได้แล้ว 3 ป้อบ้านคนนั้นก็๊ดในใจ๋ว่า เฮาจะเยียะจาใดดี ย้อนนายจะถอดเฮาออกจากหน้าตี้ ป้อบ้านจะไปฮับจ้างขุดดินก็บ่มีแฮง จะขอคนอื่นกิ๋นก็อายเขา 4 เฮาก็๊ดได้แล้วว่าจะเยียะจาใดดี เปื้อต๋อนถูกถอดออกจากหน้าตี้ป้อบ้าน คนอื่นยังต้อนฮับเฮาไว้ในเฮือนเขาต่อไปได้ 5 ป้อบ้านนั้นก็ฮ้องลูกหนี้ของนายมาตึงหมดถามคนหัวทีว่า ต้านเป๋นหนี้นายของข้าเต้าใด 6 เขาตอบว่า เป๋นหนี้น้ำมันบ่ากอกเทศร้อยถัง ป้อบ้านบอกเขาว่า เอาใบแจ้งหนี้มา นั่งลงขะใจ๋แก้เป๋นห้าสิบถังเน่อ 7 แล้วถามแหมคนนึ่งว่า ต้านเป๋นหนี้เต้าใด เขาตอบว่า เป๋นหนี้ข้าวสาลีร้อยกระสอบ ป้อบ้านก็บอกว่า เอาใบแจ้งหนี้มาแก้เป๋นแปดสิบกระสอบเน่อ 8 เศรษฐีก็ยกย่องป้อบ้านขี้โก๋งคนนั้นว่าเขาหลวกในเรื่องนี้ ย้อนว่าคนตังหลายตี้อยู่ฝ่ายโลกนี้ก็หลวกในเรื่องของโลกนักเหลือคนของพระเจ้า

9 เฮาบอกต้านตังหลายว่า หื้อใจ๊ทรัพย์สมบัติตี้มีอยู่ในโลกนี้จ้วยคนอื่นเปื้อหื้อเป๋นเปื้อนกั๋น เปื้อว่าเมื่อทรัพย์สมบัติเสี้ยงแล้ว พระเจ้าจะต้อนฮับต้านเข้าในสวรรค์

10 คนตี้ซื่อสัตย์ในสิ่งหน้อยๆ จะซื่อสัตย์ในสิ่งตี้ใหญ่
คนตี้บ่ซื่อสัตย์ในสิ่งหน้อยๆ ก็จะบ่ซื่อสัตย์ในสิ่งใหญ่ตวย
11 แล้วถ้าต้านตังหลายบ่ซื่อสัตย์ในทรัพย์สมบัติฝ่ายโลก
ใผจะมอบทรัพย์สมบัติตี้เตี้ยงแต๊หื้อต้านกา 12 ถ้าต้านตัง
หลายบ่ซื่อสัตย์ในของของคนอื่น ใผจะมอบทรัพย์สมบัติ
ของต้านหื้อเป๋นของต้านได้ 13 บ่มีใผจะฮับใจ๊เจ้านายสอง
คนพร้อมกั๋นได้ ย้อนว่าเขาจะจังนายคนนึ่ง แล้วก็ฮักนาย
แหมคนนึ่ง กาว่าเขาก็จะซื่อสัตย์กับนายคนนึ่ง แต่จะดูถูก
ดูแควนนายแหมคนนึ่ง เจ้นเดียวกั๋นต้านจะฮับใจ๊พระเจ้า
แล้วจะฮับใจ๊เงินคำพร้อมกั๋นบ่ได้

บทบัญญัติกับแผ่นดินของพระเจ้า

14 ส่วนหมู่ฟาริสีตี้หันแก่เงิน เมื่อได้ยินกำหมู่นั้นก็ปากั๋น
ใค่หัวใส่พระองค์ 15 พระเยซูอู้กับหมู่เขาว่า เจ้าตังหลาย
แต่งเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมต่อหน้าคน แต่พระเจ้าฮู้ใจ๋
ของต้านตังหลายดี สิ่งตี้คนหันว่ามีก้ากับน่านับถือ สำหรับ
พระเจ้านั้นหันว่าเป๋นสิ่งตี้น่าจัง
16 จาวยิวได้ใจ๊บทบัญญัติของโมเสสกับกำเขียนของผู้
เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า มาจ๋นแผวสมัยยอห์นผู้หื้อ
บัพติศมา แล้วก็มีก๋านบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า
คนตังหลายก็ลู่กั๋นเข้าไปในแผ่นดินนั้น 17 ฟ้ากับดินจะล่วง
ป๊นไป ก็ง่ายเหลือบทบัญญัติขีดๆ นึ่งจะตกไป
18 ป้อจายคนใดตี้ละเมียไปมีเมียใหม่ ก็ผิดเรื่องก๋านล่วง
ประเวณีแล้ว ถ้าคนใดไปเอาแม่ฮ้างมาเป๋นเมีย ก็ผิดเรื่อง
ก๋านล่วงประเวณีเหมือนกั๋น

เศรษฐีกับคนขอตาน

19 มีเศรษฐีคนนึ่งนุ่งห่มผ้ารากาแปงกับป่านอย่างดี กิ๋น
ดีอยู่ดีตึงวัน 20 มีแหมคนนึ่งเป๋นขอตานจื้อลาซารัส เป๋น

ตุ่มเต๋มเนื้อเต๋มตั๋ว มีคนเอาเขามานอนไว้ตี้ปะตู๋ฮั๋วบ้าน
ของเศรษฐี 21 เขาหวังว่าจะได้กิ๋นเศษของกิ๋นตี้ตกจากโต๊ะ
อาหารของเศรษฐี แม้แต่หมาก็มาเลียตุ่มตี้เนื้อตั๋วของเขา
22 ต่อมาขอตานคนนั้นต๋าย หมู่ทูตสวรรค์ก็ปาเขาไปอยู่กับ
อับราฮัมบนสวรรค์ แหมบ่เมินเศรษฐีนั้นต๋าย ก็ถูกฝังไว้
23 แล้วได้ไปอยู่แดนคนต๋าย มีความตุ๊กเวทนาขนาด เศรษฐี
แหงนผ่อหันอับราฮัมอยู่ไก๋ ลาซารัสก็อยู่กับต้าน 24 เศรษฐี
ก็ฮ้องว่า ป้ออับราฮัมเหย ขออินดูข้าพเจ้าเต๊อะ ขอใจ๊ลาซา
รัสเอาป๋ายนิ้วจุ่มน้ำมาจิลิ้นข้าพเจ้าหน้อย ข้าพเจ้าจะได้เย็น
พ่อง ย้อนอยู่ตี้นี่เปล๋วไฟฮ้อน ตุ๊กทรมานขนาด 25 อับราฮัม
จึงตอบว่า ลูกเหย เจ้ากึ๊ดผ่อเต๊อะว่าเมื่อยังมีจีวิตอยู่ เจ้า
ได้ของดีมาตลอด แต่ลาซารัสได้สิ่งบ่ดีเลย บ่าเดี๋ยวนี้เขา
ได้ฮับก๋านปลอบใจ๋ แต่เจ้าได้ฮับความตุ๊กทรมาน 26 แหม
อย่างนึ่ง หละหว่างเฮากับเจ้ามีห้วยเล็กกั้นอยู่ ใผใค่ข้าม
จากนี่ไปหาเจ้าตึงบ่ได้ กาว่าจะข้ามจากตี้หั้นมาหาเฮาก็
บ่ได้ 27 เศรษฐีนั้นจึงอู้ว่า ป้อครับ ถ้าจาอั้นขอใจ๊ลาซา
รัสไปบ้านป้อข้าพเจ้ากำเต๊อะ 28 ย้อนข้าพเจ้ามีปี้น้องห้าคน
ตวยกั๋น หื้อลาซารัสตักเตื๋อนหมู่เขา เผื่อว่าเมื่อหมู่เขาต๋าย
จะบ่ได้เข้ามาอยู่ในตี้ตุ๊กทรมานนี้ 29 อับราฮัมจึงตอบเขา
แหมว่า หมู่เขามีกำสอนของโมเสสกับหมู่ผู้เป๋นปากเป๋น
เสียงแตนพระเจ้าหั้นแล้ว หื้อหมู่เขาฟังกำสอนของหมู่นั้น
เต๊อะ 30 เศรษฐีนั้นก็ว่า บ่ได้ ป้ออับราฮัมครับ ถ้าคนนึ่ง
ตี้เป๋นขึ้นจากความต๋ายปี๊กไปบอกหมู่เขาๆ ก็จะกลับใจ๋จาก
บาป 31 อับราฮัมก็บอกแหมว่า ถ้าหมู่เขาบ่ฟังสิ่งตี้โมเสส
กับหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าสอนมาแล้ว เถิงคน
ตี้เป๋นขึ้นจากความต๋าย จะปี๊กไปบอกเขาๆ ก็ตึงบ่เจื้อ

17

ก๋านทดลองหื้อเยียะบาป

1 พระเยซูอู้กับหมู่สาวกของพระองค์แหมว่า จะมีสิ่ง
ต่างๆ ตี้เยียะหื้อคนหลงผิดแน่นอน แต่ความฉิบหายจะเกิด
ขึ้นกับคนตี้เยียะหื้อเกิดเรื่องจาอี้นั้น 2 ถ้าเอาบ่าหินโม่มัด
ติดคอคนนั้น แล้วโจ้งลงน้ำทะเลเล็กเหีย ก็ยังดีเหลือตี้เขา
จะเยียะหื้อคนตี้เป๋นเหมือนหละอ่อนหน้อยหมู่นี้คนนึ่งหลง
ผิดไป 3 จงหละวังหื้อดี ถ้าปี้น้องเยียะผิดต่อต้าน หื้อเตื๋อน
เขา ถ้าเขายอมฮับผิดก็หื้อยกโต้ษเขาเหีย 4 ถ้าเขาจะเยีย
ะผิดต่อต้านวันนึ่งเจ็ดเตื๊อ แล้วก็มาหาต้านตึงเจ็ดเตื๊อนั้น
แล้วบอกต้านว่าขอสูมาเต๊อะ จงยกโต้ษหื้อเขาเหีย

อำนาจของความเจื้อ

5 หมู่อัครสาวกบอกพระเยซูว่า ขอพระองค์โผดหื้อหมู่
เฮามีความเจื้อนักขึ้นเต๊อะ 6 พระองค์ก็บอกว่า ถ้าหมู่
ต้านมีความเจื้อเต้าเม็ดมัสตาร์ดเม็ดนึ่ง ต้านก็จะสั่งต้น
หม่อนนี้ได้ว่า จงถอนขึ้นมาแล้วลงไปปักอยู่ในทะเล มัน
ก็จะเจื้อฟังต้าน

หน้าตี้ของคนฮับใจ๊

7 ในหมู่ต้านมีใผพ่องเมื่อคนฮับใจ๊ไปไถนา กาว่าไปเลี้ยง
แกะ แล้วเมื่อปี๊กมาจะอู้กับคนฮับใจ๊ว่า เจิญนั่งลงกิ๋นข้าว
เต๊อะ 8 กาว่าจะบอกว่า ดาข้าวหื้อเฮากิ๋น กับเกียมตั๋วหื้อ
พร้อมฮับใจ๊เฮาจ๋นเฮากิ๋นอิ่มเหียก่อน แล้วเจ้าก้อยกิ๋นเมื่อ
ลูน 9 นายจะขอบคุณคนฮับใจ๊ย้อนเขาได้เยียะต๋ามกำสั่ง
กา 10 จาใดก็ดี เมื่อต้านตังหลายได้เยียะกู้สิ่งตี้เฮาสั่งหื้อเยีย
ะนั้น ก็คงจะอู้ว่า ข้าพเจ้าตังหลายเป๋นคนฮับใจ๊ บ่ได้มีบุญ

คุณต่อนาย หมู่ข้าพเจ้าเยียะต๋ามหน้าตี้ตี้ควรจะเยียะเต้าอั้น□□

พระเยซูฮักษาคนเป๋นขี้ตู้ดสิบคน

11 เมื่อพระเยซูก๋ำลังไปกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ก็เลาะ
หละหว่างแคว้นกาลิลีกับแคว้นสะมาเรีย 12 เมื่อพระเยซู
ไปตี้หมู่บ้านแห่งนึ่ง มีคนเป๋นขี้ตู้ดสิบคนมาหาพระองค์
หมู่เขายืนอยู่จ้าดไก๋ 13 แล้วก็ฮ้องเสียงดังว่า □เยซู นาย
เจ้าข้า ขออินดูข้าพเจ้าตังหลายเต๊อะ□ 14 เมื่อพระองค์หัน
แล้วก็อู้ว่า □จงไปแสดงตั๋วต่อหมู่ปุโรหิตเต๊อะ หื้อเขากวด
ผ่อก่อน□ เมื่อก๋ำลังเตียวไปเขาตังหลายก็หายสะอาด 15 มี
คนนึ่งในหมู่นั้นเมื่อหันว่า ตั๋วหายโรคแล้ว ก็ปึ๊กมาฮ้องเสียง
ดังสรรเสริญพระเจ้า 16 กับก้มลงไหว้ตี้ตี๋นของพระเยซู ขอบ
พระคุณพระองค์ คนนั้นเป๋นจาวสะมาเรีย 17 พระเยซูก็ถาม
เขาว่า □มีสิบคนหายโรคบ่ใจ้กา แล้วเก้าคนนั้นไปไหนเหีย
หมด 18 บ่มีใผปึ๊กมาสรรเสริญพระเจ้านอกจากคนต่างจ้าด
คนนี้เต้าอั้นกา□ 19 แล้วพระองค์ก็บอกคนนั้นว่า □ลุกขึ้นไป
เต๊อะความเจื้อของเจ้าได้เยียะหื้อเจ้าหายเป๋นปกติแล้ว□

สภาพก๋านมาของแผ่นดินของพระเจ้า

20 มีหมู่ฟาริสีถามพระองค์ว่า □แผ่นดินของพระเจ้าจะ
มาแผวเมื่อใด□ พระเยซูตอบเขาว่า □แผ่นดินของพระเจ้า
จะบ่มาโดยหื้อหันกับต๋า 21 จะบ่มีใผอู้ว่า □มาแผวแล้ว มา
ผ่อนี่ลอ□ กาว่า □ไปผ่อปู๊น□ ย้อนว่าแผ่นดินของพระเจ้าอยู่
ต้ามก๋าง๔ต้านตังหลาย□

22 เมื่อลูนมาพระเยซูอู้กับหมู่สาวกว่า □จะมีเวลานึ่ง
เมื่อต้านตังหลายจะใค่หันวันตี้เฮาผู้เป๋นบุตรมนุษย์จะมา

---

๔ **17:21** 17:21 แป๋ได้แหมอย่างนึ่งว่า ภายในจิตใจ๋

แหม แต่หมู่ต้านจะบ่หัน 23 จะมีคนอู้กับต้านตังหลายว่า
มาผ่อนี่ กาว่า ไปผ่อปู๊น พระองค์มาแล้ว ห้ามออกไป
ตวยเขาเน่อ 24 ย้อนว่าเมื่อวันตี้บุตรมนุษย์ปี๊กมา ก็เผียบ
เหมือนฟ้าแมบเผิกนึ่งก็จะแจ้งไปแหมเผิกนึ่ง 25 แต่จ๋ำเป๋น
ตี้บุตรมนุษย์จะต้องทนตุ๊กทรมานหลายอย่างเหียก่อน กับ
คนสมัยนี้จะบ่ยอมฮับพระองค์
26 เมื่อบุตรมนุษย์จะมาก็จะเป๋นอย่างเดียวกับในสมัย
ของโนอาห์ 27 คนตังหลายได้กิ๋นกับดื่ม มีก๋านแต่งงานกั๋น
ตึงยกลูกหื้อเป๋นผัวเมียกั๋น จ๋นเถิงวันตี้โนอาห์ได้เข้าไป
ในเฮือ แล้วน้ำก็ท่วมโลกจ๋นคนต๋ายหมด[ถ] 28 ในสมัยของ
โลท[ท]ก็เหมือนกั๋น คนตังหลายได้กิ๋น ได้ดื่ม ได้หว่าน ได้ปูก
ได้ซื้อขาย ได้ก่อสร้าง 29 แต่ในวันตี้โลทออกจากเมืองโส
โดมนั้น ไฟกำมะถันก็ตกจากฟ้า เผาไหม้คนหมู่นั้นหมด
30 เมื่อบุตรมนุษย์จะมาก็จะเป๋นจาอั้นเหมือนกั๋น 31 ในวัน
นั้นคนตี้อยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน ห้ามปี๊กเข้าไปเก็บคัวอะ
หยังเน่อ คนตี้อยู่ต๋ามโต้งต๋ามนาก็ห้ามปี๊กบ้านเน่อ 32 จง
กึ๊ดเถิงเมียของโลทเต๊อะ [ธ] 33 คนใดฮิเอาจีวิตของตั๋วรอด
คนนั้นจะฮักษาจีวิตนั้นบ่ได้ก็จะต๋าย แต่คนใดยอมสละจีวิต
ของตั๋ว ก็จะมีจีวิตนิรันดร์ 34 เฮาบอกต้านตังหลายว่า ในคืน
นั้นสองคนตี้นอนอยู่ตวยกั๋น คนนึ่งจะถูกฮับไปแต่แหมคน
นึ่งจะถูกละไว้ 35 กับแม่ญิงสองคนก่ำลังโม่แป้งอยู่ตวยกั๋น
คนนึ่งจะถูกฮับไปแต่แหมคนนึ่งจะถูกละไว้ 36 สองคนอยู่ใน
โต้งนา จะเอาไปคนนึ่ง ละไว้คนนึ่ง
37 หมู่สาวกจึงถามพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ครับ จะเกิดขึ้น
ตี้ไหน พระองค์ตอบหมู่เขาว่า ตี้ไหนมีซากศพ ตี้หั้นก็จะ

ถ **17:27** 17:27 ปฐก 7:6-24 ท **17:28** 17:28 ปฐก 18:20-19:25
ธ **17:32** 17:32 ปฐก 19:26

มีหมู่แฮ้งหลุ้มต๋อมกั๋นเต๋มไปหมด

18

กำเผียบเรื่องแม่หม้ายกับผู้พิพากษา

1 พระเยซูอู้กำเผียบข้อนึ่งหื้อหมู่สาวกฟังเปื้อจะสอนว่า
คนตังหลายควรอธิษฐานอยู่เสมออย่างบ่อ่อนใจ๋ 2 พระองค์
อู้ว่า ในเมืองนึ่งมีผู้พิพากษาคนนึ่งตี้บ่เก๋งกั๋วพระเจ้าและ
บ่สนใจ๋ใผ 3 ในเมืองนั้นมีแม่หม้ายคนนึ่งมาหาผู้พิพากษา
คนนั้น บอกเขาว่า ขอหื้อความยุติธรรมกับคดีของข้าเจ้า
น่อย 4 เวลาผ่านไปเมินแล้ว ผู้พิพากษาคนนั้นก็บ่ยอมจ้วย
แต่เมื่อลูนเขาก็๊ดในใจ๋ว่า เถิงเฮานี้จะบ่เก๋งกั๋วพระเจ้า กับ
บ่สนใจ๋ใผ 5 แต่แม่หม้ายคนนี้มารบก๋วนเฮาเจื่อๆ เฮาจะหื้อ
ความยุติธรรมแก่นาง นางจะบ่มารบก๋วนเฮาหื้อรำคาญใจ๋
แหม

6 พระ เยซู บอก หมู่ เขา ว่า หื้อ ฟัง กำ อู้ ผู้ พิพากษา
บ่ยุติธรรมคนนี้ลอ 7 พระเจ้าจะบ่หื้อความยุติธรรมแก่คนตี้
เลือกไว้ ตี้ฮ้องขอต่อพระองค์ตึงเมื่อวันเมื่อคืนกา พระองค์
จะอดใจ๋ได้เมินกา 8 เฮาบอกต้านตังหลายว่า พระองค์จะหื้อ
ความยุติธรรมกับหมู่เขาเวยๆ แต่เมื่อเฮาผู้เป๋นบุตรมนุษย์
มาแหมเตื้อ เฮาจะปะคนตี้เจื้ออยู่สักกี่คนบ่ฮู้

กำเผียบเรื่องฟาริสีกับคนเก็บภาษี

9 สำหรับบางคนตี้มั่นใจ๋ตั๋วเก่าว่า เป๋นคนถูกต้องต๋าม
ธรรม แล้ว ดู หมิ่น คน อื่น นั้น พระองค์ อู้ กำ เผียบ หื้อ ฟัง ว่า
10 มีสองคนขึ้นไปอธิษฐานในพระวิหาร คนนึ่งเป๋นฟาริ
สี แหม คนนึ่ง เป๋น คน เก็บ ภาษี 11 คนฟาริสีหยิ่งจ๋องหอง
คนนั้นลุกขึ้นยืนอธิษฐานว่า พระองค์เจ้าข้า ขอบพระคุณ

พระองค์ตี้ข้าพเจ้าบ่เหมือนคนอื่น ตี้เป๋นคนโลภคนบ่ดี คนล่วงประเวณี กับบ่เหมือนคนเก็บภาษีคนนี้ 12 ในหว่างตี๊ดนึ่งข้าพเจ้าถือศีลอดอาหารสองเตื้อ กับกู้สิ่งตี้ข้าพเจ้าฮิหามาได้ ข้าพเจ้าก็เอานึ่งในสิบส่วนมาถวาย

13 ส่วนคนเก็บภาษียืนอยู่จ้าดไก๋ บ่แหงนหน้าผ่อต๊องฟ้า แต่เสียใจ๋ตุ๊บอกตั๋วเก่า อู้ว่า พระองค์เจ้าข้า ขอโผดเมตต๋าข้าพเจ้าตี้เป๋นคนบาปเต๊อะ 14 เฮาบอกต้านตังหลายว่า เมื่อปึ๊กบ้านคนเก็บภาษีคนนี้ละเป๋นคนตี้พระเจ้ายกโต้ษบาปหื้อ บ่ใจ้ฟาริสี ย้อนว่ากู้คนตี้ยกตั๋วขึ้นจะถูกเต็กหื้อต่ำลง ส่วนคนตี้ถ่อมตั๋วลงก็จะได้ฮับก๋านยกขึ้น

พระเยซูปั๋นปอนหละอ่อนหน้อยๆ

15 ต่อมามีบางคนปาหละอ่อนหน้อยๆ ของหมู่เขาเข้ามาหาพระองค์ เปื้อหื้อพระองค์วางมือปั๋นปอนหละอ่อนหมู่นั้น หมู่สาวกเมื่อหันจาอั้น ก็ว่าหื้อเขา 16 แต่พระเยซูฮ้องหื้อเขาปาหละอ่อนเข้ามา แล้วอู้กับหมู่สาวกว่า หื้อหมู่หละอ่อนเข้ามาหาเฮาเต๊อะ บ่ดีห้ามเขาไว้ ย้อนว่าแผ่นดินของพระเจ้าเป๋นของคนตี้เผียบเหมือนหละอ่อนหมู่นี้ 17 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า คนใดบ่ฮับเอาแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนหละอ่อนหน้อยหมู่นี้ คนนั้นจะเข้าแผ่นดินของพระเจ้าตึงบ่ได้

เรื่อง เศรษฐีหนุ่ม

18 มีผู้นำจาวยิวคนนึ่งถามพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ผู้ดีเลิศ ข้าพเจ้าจะต้องเยียะความดีอะหยังพ่องเถิงจะได้จีวิตนิรันดร์ 19 พระองค์ตอบเขาว่า ต้านฮ้องเฮาว่าผู้ดีเลิศเยียะหยัง บ่มีใผดีเลิศนอกจากพระเจ้าองค์เดียวเต้าอั้น 20 ต้านฮู้บทบัญญัติแล้วตี้ว่า ห้ามเป๋นจู๊ผัวเมียเปื้น ห้ามฆ่าคน ห้ามลักของของเปื้น ห้ามเป๋นพยานตี้อู้บ่แต๊ จงเคารพนับถือป้อ

แม่ของตั๋ว□น □ 21 คนนั้นตอบพระองค์ว่า □ข้อต่างๆ ในบท
บัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้ถือฮักษากู้ข้อบ่ได้ขาดตั้งแต่เป๋นหละ
อ่อนมาแล้ว□ 22 เมื่อพระเยซูได้ยินจาอั้นก็บอกเขาว่า □ต้าน
ยังบ่ได้เยียะแหมอย่างนึ่งคือหื้อไปขายของกู้อย่างตี้ต้านมี
อยู่ แล้วเอาสตางค์ไปแจกคนตุ๊กคนจ๋น ต้านจึงจะมีสมบัติ
ในสวรรค์ แล้วตวยเฮามาเป๋นสาวกของเฮาเต๊อะ□ 23 เมื่อ
เขาได้ยินจาอั้น ใจ๋ก็เป๋นตุ๊กหนัก ย้อนเขาเป๋นคนรวยนัก
ขนาด 24 พระเยซูหันเขาเป๋นตุ๊กจาอั้น จึงอู้ว่า □คนรวยจะ
เข้าในแผ่นดินของพระเจ้าก็ยากนักแก 25 ตั๋วอูฐลอดเข้า
ฮูเข็มยังง่ายเหลือตี้คนรวยจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้า
แหมก่อน□

26 คนตังหลายตี้ได้ยินจึงถามว่า □ถ้าจาอั้น ใผจะรอด
ป๊นบาปโต้ษได้□ 27 พระเยซูก็ตอบว่า □สำหรับคน เป๋นไป
บ่ได้อยู่แล้ว แต่สำหรับพระเจ้า กู้สิ่งกู้อย่างเป๋นไปได้ตึง
หมด□ 28 เปโตรถามพระเยซูว่า □ผ่อลอ หมู่เฮาได้ละบ้าน
ละเฮือนติดต๋ามพระองค์มา□ 29 พระองค์ตอบเขาว่า □เฮา
บอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า คนใดได้ละบ้านละเฮือน
ปี้น้อง ป้อแม่ ลูกเมียเปื้อหันแก่แผ่นดินของพระเจ้า 30 ก็จะ
ได้ฮับผลตอบแตนเป๋นหลายเต้าในโลกนี้ กับในโลกหน้าเขา
จะได้จีวิตนิรันดร์□

พระเยซูตวายตั๊กเถิงก๋านต๋ายของพระองค์เตื้อตี้สาม

31 พระเยซูฮ้องหมู่สาวกสิบสองคนเข้ามาหาพระองค์
แล้วบอกหมู่เขาว่า □หมู่เฮาก๋ำลังจะไปกรุงเยรูซาเล็ม เรื่อง
ราวกู้อย่างตี้หมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าได้เขียนไว้
เกี่ยวกับบุตรมนุษย์นั้นก็จะเป๋นแต๊ 32 คือบุตรมนุษย์จะถูก

น **18:20** 18:20 อพย□ 20:12-16

มอบหื้อคนต่างจ้าด หมู่เขาจะเยาะเย้ยต้าน ดูถูกดูแควนกับ
ถ่มน้ำลายใส่ต้าน 33 หมู่เขาจะเฆี่ยนตี๋ต้าน แล้วฆ่าต้านต๋าย
แต่ในวันตี้สามพระเจ้าจะเยียะหื้อต้านจะเป๋นขึ้นจากความ
ต๋าย 34 หมู่สาวกบ่เข้าใจ๋สิ่งหมู่นี้ ความหมายของสิ่งหมู่นี้
หมู่เขาก็ๆ๊ดบ่เถิง หมู่เขาเลยบ่ฮู้ว่าพระองค์อู้เถิงเรื่องอะหยัง

พระเยซูฮักษาคนต๋าบอด

35 เมื่อพระองค์มาใก้จะเถิงเมืองเยรีโค มีคนต๋าบอดคน
นึ่งนั่งขอตานอยู่ฮิมหนตาง 36 เมื่อเขาได้ยินเสียงคนตัง
หลายเตียวก๋ายมา ก็ถามว่าเกิดอะหยังขึ้นกา 37 หมู่เขาก็
บอกว่า เยซูจาวนาซาเร็ธก๋ำลังเตียวก๋ายมา 38 คนต๋า
บอดจึงฮ้องเอิ้นเสียงดังว่า เยซู บุตรของกษัตริย์ดาวิดเหย
ขอโผดอินดูข้าตวยเต๊อะ 39 คนตี้เตียวไปตังหน้าเขาก็ว่า
หื้อดักเหีย แต่เขาก็เอิ้นดังขึ้นติกๆ ว่า บุตรของกษัตริย์ดา
วิดเหย ขอโผดอินดูข้าน่อยเต๊อะ 40 พระเยซูหยุดยืนอยู่
สั่งหื้อคนปาเขาเข้ามาหาพระองค์ เมื่อคนต๋าบอดเข้ามาใก้
แล้ว พระองค์จึงถามเขาว่า 41 เจ้าต้องก๋านหื้อเฮาเยียะอะ
หยังหื้อกา เขาตอบว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า ข้าพเจ้าใค่ผ่อ
หัน 42 พระเยซูบอกเขาว่า จงผ่อหันเต๊อะ ความเจื้อของ
เจ้าเยียะหื้อต๋าของเจ้าหายบอดแล้ว 43 เขาก็ผ่อหันได้บ่า
เดียวนั้นเลย แล้วเขาก็ตวยพระองค์ไปสรรเสริญพระเจ้าไป
ตวย เมื่อคนตังหลายหันจาอั้นก็สรรเสริญพระเจ้า

19

พระเยซูกับศักเคียส

1 พระเยซูเตียวผ่านเมืองเยรีโค 2 มีป้อจายคนนึ่ง
จื้อศักเคียส เป๋นหัวหน้าคนเก็บภาษีกับเป๋นคนร่ำรวย

3 ศักเคียสใค่หันพระเยซูเลยฮิผ่อว่าเป๋นคนใด แต่ผ่อบ่หัน
ย้อนมีคนนัก ซ้ำเขาก็เป๋นคนป็อก 4 เขาจึงล่นไปตังหน้า
ขึ้นเก๊าบ่าเดื่อตี้อยู่ฮิมตาง เปื้อจะผ่อหันพระเยซูย้อนว่า
พระองค์จะก๋ายไปตางหั้น 5 เมื่อพระเยซูมาแผว ก็แหงน
ผ่อศักเคียส แล้วอู้ว่า ศักเคียสเหยขะใจ๋ลงมาเวยๆ วันนี้
เฮาจะย้างตี้บ้านของต้าน 6 เขาก็ฟั่งลงมา แล้วต้อนฮับ
พระองค์ด้วยความจื้นจมยินดี 7 คนตังหลายหันจาอั้น ก็ปา
กั๋นจ่มว่า พระเยซูไปย้างอยู่กับคนบาป 8 ต๋อนอยู่ในบ้าน
ศักเคียสลุกขึ้นอู้กับพระเยซูว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า บ่าเดี่ยว
นี้ทรัพย์สิ่งของของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะแบ่งหื้อคนตุ๊กเกิ่งนึ่ง
ตี้ได้โก๋งอะหยังของใผมา ข้าพเจ้าจะส้ายคืนหื้อเขาสี่เต้า
9 พระเยซูบอกเขาว่า วันนี้คนในเฮือนนี้ได้ฮับความรอด
ป็นบาปโต้ษแล้ว ย้อนคนนี้เป๋นเจื๊อสายของอับราฮัมตวย
10 ย้อนว่าบุตรมนุษย์มาเปื้อจะเซาะหาแล้วจ้วยคนตี้หลง
หายหื้อรอดป็นบาปโต้ษ

กำเผียบเรื่องสตางค์เหรียญ

11 เมื่อเขาตังหลายก่ำลังฟังอยู่ พระองค์อู้กำเผียบแหม
เรื่องนึ่ง ย้อนพระองค์มาใก้กรุงเยรูซาเล็มแล้ว เขาตังหลาย
ก็กึ๊ดว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะเริ่มต้นขึ้นแล้ว 12 ย้อนจาอั้น
พระองค์จึงอู้ว่า มีเจ้านายคนนึ่งเกิดมาในผะกุ๋นกษัตริย์
ต้านจะไปเมืองไก๋เปื้อฮับก๋านแต่งตั้งเป๋นกษัตริย์แล้วปี๊กมา
13 ต้านจึงฮ้องคนฮับใจ๊สิบคนมาเอาสตางค์หื้อหมู่เขาคน
ละนึ่งมินา๕บอกว่า เอาไปเป๋นตืนก๊าขายจ๋นแผววันตี้เฮา
ปี๊กมาเน่อ 14 จาวเมืองนั้นจังเจ้านายคนนี้ จึงใจ๊คนตวยไป
บอกจักรพรรดิว่า เฮาบ่ยอมฮับคนนี้เป๋นกษัตริย์ปกครอง
เฮา

๕ **19:13** 19:13 นึ่งมินา มีก้าประมาณก้าแฮงเยียะก๋านสามเดือน

15 แต่เมื่อต้านได้ฮับแต่งตั้งเป๋นกษัตริย์แล้วก็ปี๊กมา จึงฮ้องหมู่คนฮับใจ๊ตี้ได้หื้อสตางค์ไว้มาหา เปื้อจะผ่อว่าใผได้ก่ำไฮเต้าใด 16 คนตี้นึ่งบอกว่า นายเจ้าข้าสตางค์ตี้หื้อข้าพเจ้าไว้นึ่งมินานั้นข้าพเจ้าได้ก่ำไฮมาสิบเต้า 17 นายก็อู้กับเขาว่า ดีแล้ว เจ้าเป๋นคนฮับใจ๊ตี้ดี ย้อนเจ้าซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กๆ หน้อยๆ เฮาจึงมอบอำนาจหื้อเจ้าปกครองสิบเมือง 18 คนตี้สองมาบอกว่า นายเจ้าข้า สตางค์ตี้หื้อข้าพเจ้าไว้นึ่งมินานั้น ข้าพเจ้าได้ก่ำไฮมาห้าเต้า 19 นายก็อู้กับเขาอย่างเดียวกั๋นว่า เฮาจึงมอบอำนาจหื้อเจ้าปกครองห้าเมือง 20 แหมคนนึ่งมาบอกว่า นายเจ้าข้าสตางค์ตี้หื้อข้าพเจ้าไว้นึ่งมินานั้น ข้าพเจ้าเอาห่อผ้าปี๊กเก็บไว้ 21 ย้อนข้าพเจ้ากั๋วว่า นายเป๋นคนเขี้ยว ต้านยึดก่ำไฮเอาจากงานของคนอื่น กับเก็บเกี่ยวสิ่งตี้ต้านบ่ได้ปูก 22 เจ้านายก็ตอบเขาว่า ไอ่ขี้ข้าบ่ดี เฮาจะเอากำของเจ้านั้นละลงโต้ษเจ้า เจ้าฮู้ว่าเฮาเป๋นคนใจ๋แข็ง ตี้ยึดก่ำไฮเอาจากงานของคนอื่น กับเก็บเกี่ยวในสิ่งตี้เฮาบ่ได้ปูก 23 เป๋นจาใดบ่เอาสตางค์นั้นไปฝากธนาคารไว้ เมื่อเฮาปี๊กมาก็จะได้สตางค์ตึงต้นตึงดอก

24 แล้วเจ้านายก็สั่งคนตี้ยืนอยู่ใก้ๆ หั้นว่า เอาสตางค์นึ่งมินาจากเขาไปหื้อคนตี้มีสิบมินา 25 คนนั้นก็ว่า นายครับ เขามีสิบมินาแล้วลอ 26 นายก็ตอบว่า เฮาบอกเจ้าตังหลายว่า คนตี้มีอยู่แล้วก็จะเตื่อมหื้อแหม ส่วนคนตี้บ่มีแม้แต่สิ่งตี้เขามีอยู่นั้นก็จะเอาไปจากเขาเหีย 27 ส่วนหมู่ศัตรู๋ตังหลายตี้บ่ยอมหื้อเฮาเป๋นกษัตริย์ปกครองเขา หื้อปามานี้ฆ่าเหียต่อหน้าเฮา

พระเยซูเข้ากรุงเยรูซาเล็ม

28 หลังจากตี้พระเยซูอู้เรื่องหมู่นั้นแล้ว พระองค์เตียวนำหมู่เขาขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็ม 29 เมื่อพระองค์มาเถิงใก้หมู่

บ้านเบธฟายีกับหมู่บ้านเบธานี ตี้ดอยบ่ากอกเทศ พระองค์
ใจ๊สาวกสองคนเข้าไปก่อน 30 สั่งว่า หื้อเข้าไปในหมู่บ้านตี้
อยู่ตังหน้าหั้นเน่อ ตันทีตี้เข้าไปแล้วจะปะลูกลาตั๋วนึ่งมัดอยู่
ลาตั๋วนี้ยังบ่มีใผเกยขี่กำเตื้อ หื้อแก้เจื้อกแล้วจู๋งมาตี้นี่เต๊อะ
31 ถ้ามีใผถามว่าแก้เจื้อกลาเยียะหยัง ก็บอกเขาว่า นาย
เฮาต้องก๋านลูกลาตั๋วนี้

32 สาวกสองคนนั้นไป ก็ปะเหมือนตี้พระองค์บอก 33 เมื่อ
หมู่เขาก๋ำลังแก้เจื้อกอยู่ เจ้าของลาก็ถามเขาว่า แก้เจื้
อกลาเยียะหยัง 34 เขาก็ตอบว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้าต้อ
งก๋านใจ๊ 35 แล้วหมู่เขาก็จู๋งลูกลามาหื้อพระเยซู เอาเสื้อผ้า
ของหมู่เขาปู๋บนหลังลา แล้วจ้วยตุ้มพระองค์ขึ้นขี่ 36 ต๋อนตี้
พระองค์ขี่ลาไป คนตังหลายก็ปากั๋นเอาเสื้อผ้าของหมู่เขาปู๋
ต๋ำหนตาง 37 เมื่อพระองค์มาเถิงใก้ตี้จะลงจากดอยบ่ากอก
เทศแล้ว ผู้ติดต๋ามกู้คนก็มีความยินดี ย้อนก๋านอัศจ๋รรย์
ต่างๆ ตี้เกยหันนั้น ก็สรรเสริญพระเจ้าเสียงดังว่า

38 ขอพระเจ้าปั๋นปอนกษัตริย์ผู้ตี้มาในนามองค์พระผู้เป๋น
เจ้า สรรเสริญพระเจ้า[บ]
จงมีสันติสุขในสวรรค์กับขอหื้อพระเจ้าได้ฮับเกียรติ
สูงสุด

39 มีฟาริสีบางคนในคนตังหลายนั้นบอกพระเยซูว่า อา
จ๋ารย์ครับ สั่งหมู่สาวกของต้านห้ามอู้จาอั้น 40 พระองค์
ตอบหมู่เขาว่า เถิงหมู่เขาบ่ฮ้อง บ่าหินหมู่นี้ก็จะฮ้องแตน
หมู่เขา

41 เมื่อพระองค์มาใก้จ๋นหันกรุงเยรูซาเล็มอยู่ตังหน้า
พระองค์ก็ไห้ ย้อนอินดูคนในเมืองนั้น 42 อู้ว่า วันนี้เฮา

บ **19:38** 19:38 สดด 118:26

ใค่หื้อเจ้าฮู้จักตางตี้จะได้สันติสุขกับพระเจ้า แต่บ่าเดี่ยวนี้
พระองค์ได้ซ่อนบ่หื้อเจ้าฮู้ 43 วันนึ่งหมู่ศัตรู๋ของเจ้าจะโจ๋ม
ตี๋เจ้า แล้วจะแป๋งก่ำแปงล้อม ขังเจ้าไว้กู้ด้าน 44 หมู่เขาจะ
ทำลายเจ้าตึงคนของเจ้าจ๋นหมดจ๋นเสี้ยง แม้แต่บ่าหินก็จะ
บ่หื้อหันวางซ้อนกั๋นเลยสักก้อน ย้อนเจ้าบ่ฮับฮู้ว่าพระเจ้าได้
มาจ้วยเจ้าแล้ว

พระเยซูไล่หมู่คนก๊าขายในข่วงพระวิหาร

45 พระเยซูเข้าไปในบริเวณพระวิหาร แล้วไล่เหิบหมู่คนตี้
ก่ำลังซื้อขายของกั๋นอยู่ตี้หั้น 46 พระองค์อู้กับคนหมู่นั้นว่า
มีกำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า พระวิหารของเฮาจะฮ้องว่า
เป๋นตี้สำหรับอธิษฐาน[ป] แต่หมู่เจ้ามาเยียะหื้อก๋ายเป๋นถ้ำ
ของโจ๋รเหีย[ผ]
47 แล้วพระเยซูสั่งสอนอยู่ในพระวิหารกู้วัน ในเวลาเดียว
กั๋นนั้น หมู่หัวหน้าปุโรหิต หมู่ธรรมาจ๋ารย์กับผู้นำจาวยิว ก็
หาตางจะฆ่าพระองค์ 48 แต่หมู่เขาก็ยังบ่ฮู้ว่าจะเยียะจาใด
ได้ ย้อนว่าคนตังหลายตั้งใจ๋ฟังกำสอนกู้กำของพระองค์อยู่

20

มีคนถามเถิงอำนาจของพระเยซู

1 วันนึ่งต๋อนตี้พระเยซูก่ำลังสอนคนอยู่ในบริเวณพระ
วิหารกับบอกข่าวดีอยู่ หมู่หัวหน้าปุโรหิต หมู่ธรรมาจ๋ารย์
กับหมู่คนเฒ่าคนแก่ปากั๋นมาหาพระองค์ 2 หมู่เขาถาม
พระองค์ว่า ต้านมีสิทธิอำนาจอะหยังเยียะสิ่งหมู่นี้ ใผหื้อ
สิทธิอำนาจต้าน 3 พระองค์ตอบหมู่เขาว่า เฮาจะถาม
หมู่ต้านสักข้อนึ่งก่อน ตอบเฮามาเน่อว่า 4 สิทธิอำนาจ

ป **19:46** 19:46 อสย 56:7 ผ **19:46** 19:46 ยรม 7:11

ของยอห์นตี้เขาหื้อบัพติศมานั้น มาจากพระเจ้ากาว่ามาจากคน 5 หมู่เขาก็เป็กษากั๋นว่า ถ้าเฮาจะว่ามาจากพระเจ้า ต้านก็จะย้อนถามหมู่เฮาแหมว่า แล้วเป๋นจาใดบ่เจื้อยอห์น 6 ถ้าหมู่เฮาจะว่า มาจากคน คนตังหลายก็จะเอาบ่าหินขว้างหมู่เฮา ย้อนว่าคนตังหลายปากั๋นเจื้อว่ายอห์นเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า 7 หมู่เขาก็เลยตอบพระองค์ว่า หมู่เฮาบ่ฮู้เน่อว่ามาจากไหน 8 พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า ถ้าจาอั้น เฮาก็จะบ่บอกเหมือนกั๋นว่าเฮาใจ๊สิทธิอำนาจของใผเยียะสิ่งหมู่นี้

กำเผียบเรื่องสวนองุ่นกับคนเจ้าสวน

9 พระเยซูอู้กำเผียบหื้อคนตังหลายฟังว่า มีป้อจายคนนึ่งเยียะสวนฝองุ่นหื้อคนมาเจ้า ส่วนเจ้าของก็เตียวตางไปอยู่ต่างประเทศเหียหลายปี๋ 10 เมื่อเถิงหน้าเก็บหน่วยองุ่นเจ้าของสวนก็หื้อลูกจ้างไปฮับส่วนแบ่งองุ่น หมู่คนเจ้าก็ยับลูกจ้างคนนั้นไว้แล้วบุบตี๋ แล้วไล่ปี๊กโดยบ่ได้อะหยังติดมือไปสักอย่าง 11 เจ้าของสวนก็ส่งลูกจ้างแหมคนนึ่งไป หมู่คนเจ้าสวนก็เยียะเหมือนเก่า ยับมาบุบกับเยียะหื้อเขาอายแล้วไล่ปี๊กโดยบ่ได้อะหยังติดมือไปสักอย่าง 12 เจ้าของสวนส่งคนตี้สามไปแหม หมู่คนเจ้าสวนก็บุบตี๋เขาจ๋นได้ฮับบาดเจ็บ แล้วไล่ออกไปนอกสวน 13 เจ้าของสวนกี๊ดว่า จะเยียะจาใดดี เฮาจะส่งลูกบ่าวตี้เฮาฮักไป หมู่เขาคงจะนับถือพ่อง 14 แต่เมื่อหมู่คนเจ้าหันใส่ลูกบ่าวเจ้าของสวนมา ก็อู้กั๋นว่า นี่ลอ คนตี้จะฮับมรดก หมู่เฮาจ้วยกั๋นฆ่ามันเหีย

ฝ **20:9** 20:9 อสย 5:1-7

เต๊อะ แล้วมรดกนั้นจะตกเป๋นของหมู่เฮา 15 หมู่เขาก็ลาก
ลูกบ่าวเจ้าของสวนนั้นอุ้มโจ้งออกไปนอกสวนแล้วก็ฆ่า

พระเยซูถามว่า เจ้าของสวนจะเยียะจาใดกับคนเจ้าหมู่
นี้ 16 เขาก็จะมาฆ่าหมู่คนเจ้าสวนหมู่นั้นเหีย แล้วเอาสวน
องุ่นนั้นไปหื้อคนอื่นเจ้าต่อ คนตังหลายเมื่อได้ยินจาอั้นก็อู้
กั๋นว่า บ่ดีหื้อเป๋นจาอั้นเต๊อะ 17 พระเยซูปักต๋าผ่อหมู่เขา
แล้วถามว่า แล้วตี้พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
ศิลาตี้สล่าแป๋งเฮือนเอาขว้างไปแล้วนั้น
ป๋ากฏว่าเป๋นศิลามุมเอก
นั้นหมายความว่าจาใด 18 กู้คนตี้โก้นเต๋งบ่าหินก้อนนั้น ก็จะ
แหลวเป๋นบ่าหลิ่นตี่นต่อน ถ้าศิลาก้อนนั้นตกเต๋งใส่ใผ คน
นั้นก็จะแหลวไปเลย

ก๋านเสียส่วยหื้อจักรพรรดิ

19 หมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่หัวหน้าปุโรหิตฮู้ว่าพระเยซูอู้กำ
เผียบเถิงหมู่เขา หมู่เขาก็หาตางตี้จะยับพระองค์เหีย แต่ก็
กั๋วคนตังหลาย
20 หมู่เขาจึงตวยผ่อพระองค์ กับส่งคนไปสอดแนม ป๋อม
ตั๋วเป๋นคนซื่อสัตย์ หื้อเข้าไปอยู่ใก้ๆ พระองค์ หวังจะยับ
ผิดในกำอู้ของพระองค์ เปื้อจะมอบพระองค์หื้ออยู่ใต้สิทธิ
อำนาจของเจ้าเมืองโรม 21 หมู่สอดแนมถามพระเยซูว่า
อาจ๋ารย์ หมู่เฮาฮู้ว่าอาจ๋ารย์อู้กับสอนก็ถูกต้อง บ่หันแก่
หน้าใผสักคน แต่สอนเรื่องตางของพระเจ้าต๋ามความจริง
ขอบอกหมู่เฮาน่อยเต๊อะว่า 22 ตี้จะเสียภาษีหื้อซีซาร์ เฮา
ควรจะเสียดีกาว่าบ่ควรเสียดี 23 พระเยซูฮู้อุบายของหมู่
เขา จึงบอกหมู่เขาว่า 24 เอาเหรียญเดนาริอันมาหื้อเฮา
ผ่อลอ ฮูปกับจื้อตี้อยู่บนเหรียญนี้เป๋นของใผ หมู่เขาตอบ

ว่า เป๋นของซีซาร์ 25 พระองค์ก็บอกหมู่เขาว่า ของของซีซาร์ก็เอาไปหื้อซีซาร์ แต่ของของพระเจ้าก็หื้อพระเจ้า 26 หมู่คนสอดแนม เอาผิดในกำอู้ของพระเยซูต่อหน้าคนตังหลายบ่ได้ แหมอย่างนี่งก็งืดในกำตอบของพระองค์ตวยจึงดักอยู่

ปั๋ญหาเรื่องก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋าย

27 มีหมู่สะดูสีบางคนมาหาพระเยซู คนหมู่นี้ถือว่าบ่มีก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋าย 28 หมู่เขาถามพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ บทบัญญัติของโมเสสเขียนไว้ว่า ถ้าป้อจายคนใดต๋ายละเมีย แต่ยังบ่ตันมีลูกเตื้อ ก็หื้อน้องบ่าวฮับปี้ใป๊มาเป๋นเมียเปื้อหื้อมีลูกสืบเจื๊อสายของอ้ายไว้ 29 สมมุติว่ามีป้อจายตี้เป๋นปี้น้องกั๋นเจ็ดคน อ้ายเก๊ามีเมียแล้วต๋ายไปยังบ่มีลูกเตื้อ 30 น้องบ่าวคนตี้สองก็ฮับเอาปี้ใป๊มาเป๋นเมีย แล้วก็ต๋ายไปยังบ่มีลูกเตื้อ น้องคนตี้สามก็ฮับเอาปี้ใป๊มาเป๋นเมียแหม 31 ก็เป๋นอย่างเดียวกั๋นจ๋นเถิงคนตี้เจ็ด ตึงเจ็ดคนต๋ายแต่ยังบ่มีลูก 32 แล้วสุดต๊ายแม่ญิงคนนั้นก็ต๋ายตวย 33 ย้อนจาอั้นเมื่อเถิงวันตี้คนจะเป๋นขึ้นจากความต๋าย แม่ญิงคนนี้จะเป๋นเมียของใผ ย้อนว่านางเกยเป๋นเมียของป้อจาย ตึงเจ็ดคนนั้น

34 พระเยซูตอบเขาว่า คนในยุคนี้มีก๋านแต่งงานกั๋น 35 แต่คนตี้พระเจ้าหันสมควรหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋ายมาอยู่ในยุคหน้า จะบ่มีก๋านแต่งงานกั๋น กาว่ายกหื้อเป๋นผัวเป๋นเมียกั๋นแหม 36 แต๊ๆ แล้วหมู่เขาจะบ่ต๋ายแหมต่อไป แต่จะเป๋นเหมือนทูตสวรรค์ เป๋นลูกของพระเจ้า ย้อนเป๋นคนตี้พระเจ้าเยียะหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋าย 37 ก๋านตี้คนต๋ายจะเป๋นขึ้นจากความต๋ายนั้น โมเสสได้แสดงหื้อหันต๋อนตี้

เขาได้เขียนในเรื่องคุ่มไม้ตี้บ่ไหม้ไฟพ โมเสสอู้เถิงพระเจ้า
ว่า พระองค์เป๋นพระเจ้าตี้อับราฮัม อิสอัคกับยาโคบนับถือ
38 พระองค์บ่เป๋นพระเจ้าของคนต๋าย แต่เป๋นพระเจ้าของ
คนตี้มีจีวิต ย้อนว่าสำหรับพระเจ้าแล้ว กู้คนยังมีจีวิตอยู่
แม้ว่าจะต๋ายไปแล้วก็ต๋าม
39 หมู่ธรรมาจ๋ารย์บางคนบอกพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ครับ
ต้านอู้ได้ดีนักแกเน่อ 40 ตี้หมู่เขาอู้จาอั้น ย้อนหมู่เขาบ่ก้า
ถามอะหยังแหมเลย

ปั๋ญหาเรื่องเจื๊อสายกษัตริย์ดาวิด

41 พระองค์ถามหมู่เขาว่า เป๋นจาใดหมู่ต้านว่าพระ
คริสต์เป๋นเจื๊อสายของกษัตริย์ดาวิด 42 ย้อนกษัตริย์ดาวิด
ได้บอกไว้ในพระธรรมสดุดีว่า
พระเจ้าอู้กับองค์พระผู้เป๋นเจ้าของข้าพเจ้าว่า
หื้อนั่งตังขวามือของเฮา
43 จ๋นเต๊าฮอดเฮาจะเยียะหื้อศัตรู๋ของต้าน
เป๋นตี้ฮองตี๋นของต้าน ฟ
44 กษัตริย์ดาวิดยังฮ้องพระองค์ว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า
แล้วพระองค์จะเป๋นเจื๊อสายของกษัตริย์ดาวิดได้จาใด

พระเยซูเตื๋อนหื้อหละวังหมู่ธรรมาจ๋ารย์

45 เมื่อคนตังหลายก๋ำลังฟังอยู่ พระองค์จึงอู้กับหมู่สาวก
ของพระองค์ว่า 46 หื้อหละวังหมู่ธรรมาจ๋ารย์ไว้หื้อดีๆ หมู่
เขาซอบนุ่งเสื้อคุมยาว เตียวไปเตียวมา แล้วซอบหื้อคนไหว้
ก๋างกาดก๋างลี กับซอบนั่งตั๊ดตี้สำคัญในธรรมศาลาของจาว
ยิวกับตี้มีเกียรติในงานเลี้ยง 47 หมู่เขายึดเอาสมบัติของหมู่

พ **20:37** 20:37 อพย 3:2-4:17 ฟ **20:43** 20:43 สดด 110:1

แม่หม้ายไปเป็นของตั๋วเก่าเหีย แล้วก็ขี้แต่งอธิษฐานยาวๆ คนหมู่นี้จะต้องฮับโต้ษใหญ่หลวง

21

เงินถวายของแม่หม้าย

1 เมื่อพระเยซูเหงยหน้าขึ้น ก็หันหมู่คนร่ำรวยตังหลาย
เอาสตางค์ มาจ่อมลงในตู้เก็บเงินถวาย 2 พระองค์หันแม่
หม้ายคนนึ่งเป็นคนตุ๊ก เอาเหรียญตองแดงหน้อยๆ สอง
อันมาจ่อมตวยเปิ้น 3 พระองค์ก็อู้ว่า เฮาบอกความจริง
แก่ต้านตังหลายว่า แม่หม้ายตุ๊กจ๋นคนนี้จ่อมสตางค์นัก
เหลือคนตังหลายหมู่นั้นก่อน 4 ย้อนว่าคนตังหลายได้เอา
สตางค์ตี้เหลือใจ๊มาจ่อมถวาย แต่แม่หม้ายคนนี้ตุ๊กยาก ยัง
ได้เอาสตางค์ตี้มีอยู่สำหรับเลี้ยงจีวิตของตั๋วมาจ่อมจ๋นเสี้
ยงหมด

พระเยซูตวายตั๊กเรื่องพระวิหารจะถูกทำลาย

5 มีสาวกบางคนอวดว่าพระวิหารหลังนี้ได้ตกแต่งด้วยบ่า
หินงาม กับของตกแต่งตี้คนถวาย 6 พระเยซูจึงอู้กับเขาว่า
สิ่งหมู่นี้ตี้ต้านตังหลายหัน วันนึ่งบ่าหินตี้ซ้อนกั๋นหมู่นี้จะ
ถูกเตขว้างจ๋นบ่หันวางซ้อนกั๋นเลยสักก้อน

ความตุ๊กยากกับก๋านข่มเหง

7 หมู่สาวกก็ถามพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ สิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้น
เมื่อใด มีอะหยังเป็นหมายสำคัญหื้อหันว่าสิ่งหมู่นี้จะเกิด
ขึ้นแล้ว 8 พระองค์ก็บอกว่า หละวังหื้อดี ห้ามหื้อใผจุล่า
ยต้านเน่อ ย้อนว่าจะมีหลายคนมาอ้างจื้อของเฮาว่า เฮา
เป็นพระคริสต์ กับบอกว่า เวลานั้นใก้มาแผวแล้ว ห้าม
ตวยเขาไปเน่อ 9 เมื่อต้านได้ยินเรื่องสงครามกับก๋านจลาจล

ก็บ่ถ้าตกอกตกใจ๋ ย้อนเรื่องจาอี้จะต้องเกิดขึ้นก่อน แต่ยังบ่เถิงวันเสี้ยงสุดของโลกในต๋อนนี้เตื้อ

10 แล้ว พระองค์ อู้ กับ หมู่ เขา แหม ว่า ประเทศ นึ่ง จะ สู้ ฮบ กับ แหม ประเทศ นึ่ง อาณาจักร นึ่ง ก็ จะ สู้ ฮบ กับ แหม อาณาจักรนึ่ง 11 ในตี้ต่างๆ จะเกิดแผ่นดินไหวขนาดหนัก จะเกิดก๋านกั้นข้าวอยากน้ำ จะมีโรคภัยไข้เจ็บ จะมีเหตุก๋ารณ์ตี้น่ากั๋วกับหมายสำคัญหลายอย่างเกิดขึ้นบนต๊องฟ้า 12 ก่อนเหตุก๋ารณ์หมู่นี้จะเกิดขึ้น หมู่ต้านจะถูกยับและโดนข่มเหง จะถูกปาไปในธรรมศาลาของจาวยิว แล้วถูกขังไว้ในคอก กับจะถูกปาไปตัดสินความต่อหน้ากษัตริย์กับเจ้าเมือง ย้อนว่าหมู่ต้านติดต๋ามเฮา 13 เหตุก๋ารณ์นี้ก็เป๋นโอกาสหื้อหมู่ต้านเป๋นพยานเรื่องเฮา 14 ย้อนจาอั้นต้านตังหลายจงป๋งใจ๋ไว้ บ่ต้องกึ๊ดล่วงหน้าว่าจะแก้คดีจาใด 15 เฮาจะหื้อกำอู้กับผญาปั๋ญญาแก่หมู่ต้าน เถิงขนาดหมู่ศัตรู๋ของหมู่ต้านจะต่อต้านกับเอาผิดหมู่ต้านบ่ได้เลย 16 แม้แต่ป้อแม่ญาติปี้น้อง ตึงเปื้อนฝูงจะหักหลังหมู่ต้าน หมู่เขาจะเยียะหื้อต้านบางคนถูกฆ่าต๋าย 17 คนตังหลายจะจังหมู่ต้านย้อนว่าหมู่ต้านได้ติดต๋ามเฮา 18 แต่ผมบนหัวของหมู่ต้านสักเส้นนึ่งจะบ่ถูกเยียะหื้อเสียไป 19 หมู่ต้านจะได้จีวิตนิรันดร์ถ้าตั้งมั่นคงอยู่ในความเจื้อ

ก๋านตวายตั๊กกรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย

20 เมื่อ หมู่ ต้าน หัน ก๋ อง ทัพ ทหาร มา ตั้ง ล้อม กรุงเยรูซาเล็ม จงฮู้ไว้เต๊อะว่าความฉิบหายของเมืองนั้นก็ใก้เข้ามาแล้ว 21 ในเวลานั้นก็หื้อคนตี้อยู่ในแคว้นยูเดียขะใจ๋หนีไปอยู่บนดอยเวยๆ หมู่คนตี้อยู่ในกรุงก็หื้อออกไปเหีย คน

ตี้อยู่นอกเมืองก็บ่ถ้าเข้าไปในกรุงเน่อ 22 ย้อนว่าเวลานั้น
เป๋นเวลาลงโต้ษ เปื้อกู้อย่างตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้นเป๋น
แต๊ 23 ในหว่างนั้นความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่แม่มานกับ
แม่ลูกหน้อยตี้ลูกยังกิ๋นนมอยู่ ย้อนมีความตุ๊กฮ้อนอันใหญ่
หลวงจะเกิดขึ้นบนแผ่นดิน กับพระเจ้าจะโขดหื้อคนเจื๊อจ้า
ดนี้ขนาด 24 หมู่เขาจะถูกฆ่าด้วยดาบ กับจะถูกต้อนไปเป๋น
เชลยในประเทศต่างๆ กับกรุงเยรูซาเล็มจะถูกคนต่างจ้าด
ย่ำจ๋นกว่าจะหมดก๋ำหนดเวลาของคนต่างจ้าดนั้น

เมื่อบุตรมนุษย์มา

25 จะมีหมายสำคัญตี้ตะวัน เดือนกับดาวตังหลาย กับ
ในแผ่นดินโลกนั้น ประเทศต่างๆ จะมีความตุ๊กเดือดฮ้อน
กับมีความสับสนในความปั่นป่วนกับเสียงดังของทะเลกับ
คลื่น 26 คนจะกั๋วจ๋นเป๋นลมเมื่อก่ำลังรอผ่อว่าอะหยังจะเกิด
ขึ้นบนโลก ย้อนว่าหมู่ผู้มีอำนาจตังหลายในต๊องฟ้าก็จะสั่น
ไหวเฝื่อนคลอน 27 เวลานั้นคนตังหลายจะหันบุตรมนุษย์ลง
มาบนเมฆด้วยฤทธิ์อำนาจกับรัศมีอันยิ่งใหญ่ 28 เมื่อเหตุก๋ำ
รณ์นี้ตั้งเก๊าจะเกิดขึ้น หื้อยืนขึ้นผ่อไปตังบน ย้อนว่าความ
รอดป๊นบาปโต้ษของหมู่ต้านก่ำลังใก้เข้ามาแล้ว

กำเผียบเรื่องเก๊าบ่าเดื่อ

29 พระเยซูอู้กำเผียบหื้อหมู่เขาฟังว่า ผ่อเก๊าบ่าเดื่อกับ
เก๊าไม้ตังหลายเต๊อะ 30 เมื่อมันโป่งใบแล้วต้านตังหลายก็
จะฮู้คนเดียวว่า ใก้จะเถิงหน้าฮ้อนแล้ว 31 ก็เหมือนเดียวกั๋น
เมื่อต้านตังหลายหันเหตุก๋ำรณ์ตี้เฮาบอกแล้วนั้นเกิดขึ้น ก็
หื้อฮู้ว่าแผ่นดินของพระเจ้ามาใก้จะเถิงแล้วเน่อ 32 เฮาบอก
ความจริงแก่ต้านตังหลายว่า คนในยุคนี้จะยังบ่ต๋ายก่อน

เหตุก๋ารณ์ตี้ว่าหมู่นี้จะเกิดขึ้น 33 ต๊องฟ้ากับโลกจะยุบหาย
ไป แต่ถ้อยกำของเฮาจะบ่สูญหายไปเลย

พระเยซูเตื๋อนหื้อหละวัง

34 จงหละวังตั๋วไว้หื้อดีเน่อ บ่ดีเอาก้ากิ๋นเหล้าเมายา กา
ว่า บ่ดีกั๋งวลเถิงจีวิตนี้เต้าอั้น ถ้าเป๋นจาอั้นเวลานั้นก็จะมา
เถิงหมู่ต้านเมื่อยังบ่ตันกึ๊ด เหมือนติดแฮ้ว 35 ย้อนวันนั้นจะ
เกิดขึ้นกับคนตังหลายในโลก 36 หื้อเฝ้าหละวังอยู่ตลอดกับ
อธิษฐานตึงวัน เปื้อหมู่ต้านจะมีก๋ำลังตี้จะป๊นจากเหตุก๋า
รณ์ตังมวลตี้จะเกิดขึ้น แล้วจะยืนอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้
37 กู้วันพระเยซูสั่งสอนในบริเวณพระวิหารต๋อนเมื่อวัน
แล้วต๋อนเมื่อคืนพระองค์ย้างพักตี้ดอยบ่ากอกเทศ 38 คน
ตังหลายก็มาหาพระองค์ในบริเวณพระวิหารตั้งแต่เจ๊ามืด
เปื้อจะฟังพระองค์สั่งสอน

22

ยูดาสตกลงจะหักหลังพระเยซู

1 เมื่อใก้จะเถิงงานปัสกา คืองานกิ๋นเข้าหนมปังบ่ใส่เจื๊อ
2 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์ ปากั๋นหาตางก๋ำจัด
พระเยซูอย่างลับๆ อยู่ ย้อนกั๋วคนตังหลาย
3 ซาต๋านครอบงำจิตใจ๋ยูดาส อิสคาริโอท ตี้เป๋นสาวกคน
นึ่งในสิบสองคน 4 ยูดาสก็ไปนัดหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่
นายทหารฮักษาพระวิหารว่า เขาจะหักหลังพระเยซูจาใดดี
5 คนหมู่นั้นก็ดีอกดีใจ๋ แล้วสัญญาว่าจะหื้อสตางค์เป๋นก้า
ตอบแตน 6 ยูดาสก็ตกลง แล้วก็แนหาโอกาสตี้จะหักหลัง
พระเยซูหื้อหมู่เขาโดยบ่หื้อใผฮู้

มื้อสุดต๊ายของพระเยซูฮ่วมกับหมู่สาวก

7 เมื่อเถิงวันกิ๋นเข้าหนมปังบ่ใส่เจื๊อ จาวยิวต้องฆ่าลูกแกะ
สำหรับงานปัสกา 8 พระเยซูก็ใจ๊เปโตรกับยอห์นล่วงหน้าไป
ก่อน สั่งเขาว่า ไปจัดเกียมมื้อปัสกาไว้หื้อหมู่เฮากิ๋นตวย
กั๋น 9 หมู่เขาถามพระองค์ว่า จะหื้อหมู่เฮาไปเกียมมื้อปัส
กาตี้ไหนดี 10 พระองค์ก็บอกว่า เมื่อหมู่ต้านเข้าไปในกรุง
เยรูซาเล็ม แล้วจะมีป้อจายคนนึ่งแบกน้ำหม้อมาหาหมู่ต้าน
เขาจะเข้าไปเฮือนหลังใดก็หื้อตวยเขาเข้าไป 11 แล้วบอก
เจ้าของเฮือนนั้นว่า อาจ๋ารย์หื้อมาถามว่า ห้องตี้เปิ้นจะกิ๋น
มื้อปัสกากับหมู่สาวกนั้นอยู่ตังใด 12 เจ้าของเฮือนจะปา
หมู่ต้านขึ้นไปห้องใหญ่จั๊นบนตี้แต่งดาไว้แล้ว ก็หื้อจัดเกีย
มมื้อปัสกาไว้ตี้ห้องนั้นเต๊อะ 13 ตึงสองคนก็ไป แล้วก็ปะกู้
อย่างตี้พระองค์บอกไว้ตึงหมด หมู่เขาก็ได้จัดเกียมมื้อปัส
กาไว้

ก๋านตั้งพิธีหักเข้าหนมปัง

14 เมื่อเถิงเวลากิ๋นมื้อปัสกา พระเยซูก็เข้าไปนั่งตี้โต๊ะกับ
หมู่อัครสาวกของพระองค์ 15 อู้กับหมู่เขาว่า เฮามีความ
ตั้งใจ๋ตี้จะกิ๋นมื้อปัสกานี้กับหมู่ต้าน ก่อนตี้เฮาจะต้องทน
ตุ๊กทรมาน 16 เฮาขอบอกไว้ว่าเฮาจะบ่กิ๋นมื้อปัสกานี้แหม
จ๋นความหมายของปัสกานั้นจะสมบูรณ์ในแผ่นดินของ
พระเจ้า 17 พระองค์ยกจอกน้ำองุ่นขึ้นมา เมื่ออธิษฐาน
ขอบพระคุณพระเจ้าแล้ว ก็ส่งหื้อหมู่สาวก บอกว่า เอา
ไปแบ่งกั๋นกิ๋นเน่อ 18 เฮาบอกหมู่ต้านว่า ตั้งแต่นี้ไปเฮาจะ
บ่กิ๋นเหล้าองุ่นแหมแล้ว จ๋นกว่าแผ่นดินของพระเจ้า จะมา
แผว 19 แล้วพระองค์ก็หยิบเข้าหนมปังขึ้นมา ขอบพระคุณ
พระเจ้าแล้วก็บิยื่นหื้อหมู่สาวก อู้ว่า นี่เป๋นก๋ายของเฮา

ตี้ได้หื้อไว้กับต้านตังหลาย หื้อเยียะจาอี้ เปื้อกี๊ดเถิงเฮา
20 เมื่อกิ๋นเข้าหนมปัง แล้วพระองค์ก็ก๋ำถ้วยขึ้นมาเยียะ
อย่างเดียวกั๋น แล้วอู้ว่า ถ้วยนี้เป๋นพันธสัญญาใหม่หละ
หว่างพระเจ้ากับต้านตังหลายตี้พระองค์จะยืนยันโดยเลือด
ของเฮา 21 แต่ผ่อเต๊อะคนตี้จะหักหลังเฮา ก็อยู่ตวยกั๋นกับ
เฮาบนโต๊ะนี้ 22 บุตรมนุษย์จะต้องจากไปต๋ามตี้พระเจ้าได้
ก๋ำหนดไว้แล้ว แต่ความฉิบหายก็จะเกิดกับคนตี้หักหลัง
บุตรมนุษย์ 23 แล้วหมู่สาวกก็ถามกั๋นไปมาว่า จะเป๋นใผ
ในหมู่เขาตี้จะเยียะจาอี้

ก๋านเถียงกั๋นเรื่องใผเป๋นใหญ่

24 หมู่สาวกเถียงกั๋นว่า ใผจะเป๋นใหญ่ตี้สุดในแผ่นดิน
ของพระเจ้า 25 พระองค์จึงอู้กับหมู่เขาว่า กษัตริย์ของคน
ต่างจ้าดเป๋นเจ้านายปกครองคนตังหลายโดยก๋านบังคับ
กับผู้มีอำนาจหมู่นี้ก็ฮ้องตั๋วเก่าว่าเป๋นผู้มีบุญคุณของคน
ตังหลาย 26 แต่สำหรับหมู่ต้านนั้นบ่เป๋นจาอั้นเน่อ คนใด
เป๋นใหญ่ก็หื้อคนนั้นเป๋นคนเล็กหน้อยตี้สุด คนใดเป๋นนายก็
หื้อเป๋นคนฮับใจ๊ 27 จะถามว่าคนตี้นั่งโต๊ะกับคนตี้ฮับใจ๊ ใผ
เป๋นใหญ่เหลือกั๋น คนตี้นั่งโต๊ะบ่ใจ้กา แต่เฮาอยู่ตวยต้านตัง
หลาย เหมือนเป๋นคนฮับใจ๊
28 ต้านตังหลายเป๋นคนตี้ได้อยู่กับเฮา ในเวลาตี้เฮาต่อ
สู้กับความลำบาก 29 พระบิดาได้จัดเกียมแผ่นดินแล้วมอบ
หื้อเฮาจาใด เฮาก็จัดเกียมแล้วมอบหื้อต้านตังหลายจาอั้น
30 เปื้อหมู่ต้านจะได้กิ๋นได้ดื่มฮ่วมโต๊ะกับเฮาในแผ่นดินของ
เฮา กับต้านตังหลายจะได้นั่งบนบัลลังก์ เปื้อตัดสินสิบสอง
ผะกุ๋นของคนอิสราเอล

พระเยซูตวายตั๊กเรื่องเปโตรจะละพระองค์

31 ซีโมนเหย ซาต๋านได้ขอหมู่ต้านไว้ เปื้อจะเอาไปฝัดไป
ฮ่อนเหมือนเปิ้นฝัดข้าว 32 แต่เฮาได้อธิษฐานเผื่อตั๋วต้าน
เปื้อต้านจะบ่ได้ขาดความเจื้อ แล้วเมื่อต้านกลับใจ๋มาหา
เฮา ก็หื้อจ้วยหมู่ปี้น้องหื้อมีความเจื้อเข้มแข็งนักขึ้นตวย
เน่อ 33 เปโตรบอกพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้า
พร้อมแล้วตี้จะไปตวยต้าน บ่ว่าจะติดคอก กาว่าจะต๋ายก็
ได้ 34 พระเยซูบอกเปโตรว่า คืนนี้ก่อนไก่ขัน ต้านจะบอก
บ่ฮู้จักเฮาเถิงสามเตื้อ

35 พระเยซูถามหมู่สาวกว่า ต๋อนตี้เฮาใจ๊ต้านตังหลาย
ออกไปบอกข่าวดี แล้วบ่หื้อเอาถงสตางค์ ถงสะปาย กาว่า
เกิบแหมกู้ไปตวยนั้น ต้านตังหลายขาดอะหยังพ่อง เขาตัง
หลายก็ปากั๋นบอกว่า บ่ขาดอะหยังสักอย่าง 36 พระเยซู
บอกเขาว่า แต่บ่าเดี๋ยวนี้ใผมีถงสตางค์ กาว่าถงสะปาย ก็
หื้อเอาไปตวย ใผบ่มีดาบก็หื้อขายเสื้อคุมซื้อดาบเหีย 37 เฮา
บอกต้านตังหลายว่า กำตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ตี้อู้เถิงเฮา
จะต้องเป๋นไปต๋ามนั้น คือกำตี้ว่า พระองค์ถูกนับอยู่ในหมู่
เดียวกั๋นกับคนบ่ดี[ภ] กำตวายตั๊กตี้เล็งเถิงเฮานั้นก๋ำลังจะ
เป๋นแต้ 38 หมู่เขาบอกพระองค์ว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า หมู่
เฮามีดาบสองเถี่ยนครับ พระองค์บอกว่า ปอแล้ว

พระเยซูอธิษฐานในสวน

39 พระเยซูออกจากกรุงเยรูซาเล็ม ไปตี้ดอยบ่ากอกเทศ
เหมือนตะก่อน หมู่สาวกก็ไปตวยพระองค์ 40 ตี้ดอยนั้น
พระองค์บอกหมู่สาวกว่า หื้ออธิษฐานเน่อเปื้อว่าต้านจะ
บ่ตกอยู่ในอำนาจของก๋านลองใจ๋ 41 พระองค์เตียวไปแหม
น่อย ไก๋ประมาณเอาบ่าหินขว้าง แล้วคุกเข่าลงอธิษฐานว่า

ภ **22:37** 22:37 อสย 53:12

42 พระบิดาเจ้าข้า ถ้าพระองค์ปอใจ๋ ขอหื้อถ้วยแห่งความ
ตุ๊กยากนี้ป๊นไปจากข้าพระองค์เหียเต๊อะ แต่ขอหื้อเป๋นไป
ต๋ามความต้องก๋านของพระองค์บ่ใจ้ของข้าพระองค์ 43 มี
ทูตสวรรค์องค์นึ่งจากสวรรค์มาป๋ากฏจ้วยพระองค์หื้อมีก๋ำ
ลังใจ๋นักขึ้น 44 เมื่อพระองค์เป๋นตุ๊กหนัก ก็ยิ่งตั้งใจ๋อธิษฐาน
นักขึ้น จ๋นเหื่อไหลเป๋นเหมือนเลือดออก หยดลงดินเป๋นเม็ด
ใหญ่ 45 เมื่ออธิษฐานแล้วพระองค์ก็ลุกเตียวปึ๊กมาหาหมู่
สาวก ก็หันหมู่เขาหลับอยู่ย้อนตุ๊กใจ๋จ๋นอิด 46 พระองค์จึงอู้
ว่า หลับเยียะหยัง ลุกขึ้นอธิษฐานเปื้อจะบ่ตกอยู่ในอำนาจ
ของก๋านลองใจ๋

ก๋านหักหลังกับก๋านจับกุมพระเยซู

47 บ่ากองพระองค์อู้ลิ้นยังบ่ตันเข้าปากเตื้อ ก็มีหลายคน
เตียวเข้ามา มียูดาสตี้เป๋นสาวกคนนึ่งในสิบสองคนนั้นนำ
หน้า ยูดาสก็เข้ามาใก้พระเยซูแล้วตั๊กตวายพระองค์โดย
ก๋านจูบ 48 พระองค์ก็ถามว่า ยูดาส เจ้าจะหักหลังบุตร
มนุษย์ด้วยก๋านจูบกา 49 เมื่อหมู่สาวกคนอื่นๆ หันว่าจะมี
อะหยังเกิดขึ้นต่อไป จึงถามพระเยซูว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า
เอาดาบฟันเลยบ๋อ 50 แล้วคนนึ่งในหมู่สาวกก็จั๊กดาบออก
มาฟันคนฮับใจ๊ของมหาปุโรหิต ถูกหูเผิกขวาปุด 51 พระเยซู
ก็ห้ามเขาไว้ แล้วเก็บเอาใบหูมาต่อหื้อคนนั้น หูเขาก็หาย
เป๋นปกติ 52 พระเยซูอู้กับหมู่หัวหน้าปุโรหิต หมู่นายทหาร
ฮักษาพระวิหาร กับหมู่คนเฒ่าคนแก่ ตี้มายับพระองค์ว่า
หมู่เจ้าหันเฮาเป๋นโจ๋รกา เถิงได้ก๋ำดาบก๋ำค้อนมายับเฮา
53 เฮาอยู่ตวยต้านตังหลายกู้วันในพระวิหาร ต้านตังหลาย
ก็บ่มายับเฮา แต่บ่าเดี่ยวนี้เป๋นเวลาของหมู่ต้านแล้วเน่อ
เป๋นเวลาของอำนาจแห่งความมืด

เปโตรบอกว่าบ่ฮู้จักพระเยซู

54 หมู่นายทหารยับพระเยซูปาไปบ้านมหาปุโรหิต เปโตร
เตียวถ่อมตวยพระองค์ไปห่างๆ 55 เมื่อหมู่เขาดังไฟตี้ก๋าง
ข่วงแล้วปากั๋นหิงไฟ เปโตรก็นั่งหิงไฟตวยหมู่เขา 56 มีสาว
ใจ๊คนนึ่งหันเปโตรนั่งหิงไฟอยู่ใก้ๆ ก็ส่องผ่อหน้าเปโตรแล้ว
อู้ว่า “คนนี้ก็อยู่ตวยเยซู” 57 เปโตรปฏิเสธว่า “นางเหย
คนนั้นข้าบ่ฮู้จักลอ” 58 แหมสักกำเดียวป้อจายคนนึ่งหัน
เขาก็อู้ว่า “เจ้าเป๋นคนนึ่งในหมู่นั้นตวย” เปโตรก็บอกว่า
“อ้ายเหย บ่ใจ้ลอ” 59 แหมสักจั๋วโมงนึ่ง มีแหมคนยืนยัน
แข็งขันว่า “แม่นแล้ว คนนี้อยู่ตวยคนจื้อเยซูแน่ๆ ย้อนเขา
เป๋นจาวกาลิลีเหมือนกั๋น” 60 เปโตรก็อู้ว่า “อ้ายเหย ตี้ว่า
มานั้นข้าบ่ฮู้เรื่อง” เมื่อเปโตรก๋ำลังอู้ลิ้นยังบ่ตันเข้าปาก ไก่
ก็ขัน 61 องค์พระผู้เป๋นเจ้าเหลียวหลังมาผ่อเปโตร แล้วเป
โตรก็เลยกึ๊ดเถิงกำอู้ตี้พระเยซูเกยบอกเขาว่า “คืนนี้ก่อนไก่
ขัน ต้านจะบอกว่าบ่ฮู้จักเฮาสามเตื้อ” 62 เปโตรก็ออกไปตัง
นอกแล้วไห้เสียใจ๋ขนาด

63 คนตี้กุมพระเยซูก็เยาะเย้ยบุบตี๋พระองค์ 64 เอาผ้ามัด
ต๋าพระองค์ ตบหน้าพระองค์ แล้วถามว่า “ตวายมากำลอว่า
ใผตบหน้าเจ้า” 65 แล้วอู้หยามใส่พระองค์แหมหลายอย่าง

พระเยซูต่อหน้าสภา

66 แจ้งเจ๊ามาหมู่คนเฒ่าคนแก่ หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่
ธรรมาจ๋ารย์ก็ประชุมกั๋น หมู่เขาปาพระเยซู เข้ามาในสภา
ของหมู่เขาตวย 67 ถามพระเยซูว่า “ต้านเป๋นพระคริสต์กา
บอกมาเต๊อะ” พระเยซูตอบว่า “เถิงเฮาบอก หมู่ต้านก็บ่เจื้อ
68 ถ้าเฮาถามต้านๆ ก็จะบ่ตอบเฮา 69 ตั้งแต่นี้ไปบุตรมนุษย์
จะได้นั่งตังเผิกขวาของพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจ” 70 หมู่เขา

ก็ถามพระองค์แหมว่า ต้านเป๋นพระบุตรของพระเจ้ากา พระองค์ก็ตอบว่า หมู่ต้านอู้แล้วว่าเฮาเป๋น 71 หมู่เขาก็ปากั๋นว่า หมู่เฮาบ่ต้องมีพยานอะหยังแหม ย้อนได้ยินกำจากปากของเขาแล้ว

23

พระเยซูต่อหน้าเจ้าเมืองปีลาต

1 แล้วกู้คนในตี้ประชุมก็ลุกขึ้นปาพระเยซูไปหาปีลาตตี้เป๋นเจ้าเมือง 2 หมู่เขาฟ้องว่า หมู่เฮาหันป้อจายคนนี้สุ่ยคนตังหลายบ่เสียภาษีหื้อซีซาร์ แล้วก็อ้างว่าตั๋วเขาคือพระคริสต์เป๋นกษัตริย์องค์นึ่ง 3 ปีลาตซักถามพระเยซูว่า ต้านเป๋นกษัตริย์ของจาวยิวกา พระองค์ก็ตอบว่า ต้านอู้แล้ว 4 ปีลาตจึงบอกหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับคนตังหลายว่า เฮาบ่มีหลักฐานอะหยังตี้จะลงโต้ษป้อจายคนนี้ 5 หมู่เขาซ้ำยืนยันอย่างแข็งขันว่า คนนี้สุ่ยจาวเมืองหื้อวุ่นวายโดยกำสอนของเขาไปใคว่แคว้นยูเดีย ตั้งเก๊าตี้แคว้นกาลิลีก่อนแล้วจ๋นมาเถิงตี้นี่

พระเยซูต่อหน้ากษัตริย์เฮโรด

6 เมื่อปีลาตได้ยินจาอั้นก็ถามว่า ป้อจายคนนี้เป๋นจาวกาลิลีกา 7 เมื่อฮู้ว่าพระเยซูมาจากดินแดนตี้กษัตริย์เฮโรดปกครองอยู่ ก็ส่งพระองค์ไปหาเฮโรด ต๋อนนั้นต้านอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มปอดี 8 เมื่อเฮโรดหันพระเยซูก็ดีใจ๋ ย้อนต้านใค่ปะพระเยซูมาเมินแล้ว ต้านเกยได้ยินเรื่องพระเยซูก็หวังว่าจะได้หันพระองค์เยียะก๋านอัศจ๋รรย์พ่อง 9 เฮโรดจึงถามพระเยซูหลายอย่าง แต่พระองค์บ่ตอบอะหยังสักอย่าง 10 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์ก็ใส่ความพระเยซูอย่างรุนแรง 11 เฮโรดกับหมู่ทหารของเขาปากั๋นใค่หัวใส่

พระองค์ เยาะเย้ยดูถูกดูแคลนพระองค์ เอาเสื้อคุมอย่างดี
ของกษัตริย์หื้อพระองค์นุ่ง แล้วส่งพระองค์ปึ๊กไปหื้อปีลาต
แหม 12 ปีลาตกับเฮโรดก็คืนดีกั๋นในวันนั้น ย้อนว่าตะก่อน
เป๋นศัตรู๋กั๋น

พระเยซูถูกกำตัดสิน

13 ปีลาตฮ้องหมู่หัวหน้าปุโรหิต หมู่ผู้นำจาวยิว กับคนตัง
หลายมาประชุมกั๋น 14 แล้วอู้กับหมู่เขาว่า ต้านตังหลายได้
ปาคนนี้มาหาเฮา ฟ้องว่าเขาได้สุ่ยจาวเมืองหื้อกบฏ เฮาได้
สอบสวนเขาต่อหน้าต้านตังหลายแล้วก็หันว่าบ่มีหลักฐาน
ปอตี้จะตัดสินได้ว่าเขาเยียะผิดอย่างตี้ต้านว่าลอ 15 กษัตริย์
เฮโรดก็หันว่าเขาบ่มีความผิดเหมือนกั๋น ย้อนจาอั้นกษัตริย์
เฮโรดได้ส่งตั๋วปึ๊กมาหื้อเฮาแหม เฮาหันว่าคนนี้บ่ได้เยียะ
อะหยังผิดจ๋นต้องลงโต้ษเถิงต๋าย 16 เฮาจะสั่งเฆี่ยนเขาแล้ว
ปล่อยไปเหีย๖

18 คนตังหลายปากั๋นเอิ้นเสียงดังบอกปีลาตว่า เอาคน
นี้ไปฆ่าเหีย แล้วป่อยบารับบัสหื้อหมู่เฮาเต๊อะ 19 (บารับ
บัสถูกยับขังคอกในข้อหาฆ่าคนต๋าย กับก่อก๋านวุ่นวายใน
กรุงเยรูซาเล็ม) 20 ปีลาตยังมีใจ๋ใค่ป่อยพระเยซู ก็อู้กับหมู่
เขาแหมเตื้อนึ่ง 21 คนหมู่นั้นก็เอิ้นเสียงดังบอกปีลาตว่า
เขิงบนไม้ก๋างเขน เขิงบนไม้ก๋างเขน 22 ปีลาตอู้กับหมู่
เขาเป๋นเตื้อตี้สามว่า เขิงเขาเยียะหยัง เขาเยียะอะหยังผิด
เฮาบ่หันว่าเขามีความผิดจ๋นต้องต๋ายลอ เฮาจะเฆี่ยนเขา
ก็ปอ แล้วจะป่อยตั๋วไป 23 คนตังหลายฮ้องเป๋นเสียงเดียว
กั๋นว่า เขิงบนไม้ก๋างเขน 24 ปีลาตตัดสินใจ๋เยียะต๋ามตี้หมู่
เขาต้องก๋าน 25 จึงป่อยคนตี้ถูกยับเข้าคอกในข้อหาก่อก๋าน

---

๖ **23:16** 23:16 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 17 ตี้ว่า ย้อนปีลาตต้องปล่อยนักโต้ษคนนึ่งหื้อคนตังหลายในงานปัสกาของกู้ปี๋

วุ่นวายกับฆ่าคนต๋าย หื้อหมู่เขาไป ส่วนพระเยซูก็หื้อหมู่เขา
เอาไปเยียะจาใดก็ได้ ต๋ามใจ๋หมู่เขา

ก๋านเขิงบนไม้ก๋างเขน

26 เมื่อ ทหาร ปา พระ เยซู ออก ไป หมู่ เขา เข ซี โมน จาว
เมืองไซรีน ตี้ก่ำลังลุกบ้านนอกมา หื้อแบกไม้ก๋างเขนตวย
พระองค์ไป 27 มีคนจ๋ำนวนนักตวยพระองค์ไป ตึงหมู่แม่ญิง
ตี้ไห้ย้อนอินดูพระองค์ 28 พระเยซูเหลียวมาผ่อหมู่เขาแล้วอู้
ว่า ลูกสาวแห่งเยรูซาเล็มเหย บ่ถ้าไห้ย้อนอินดูเฮา แต่หื้อ
ไห้ย้อนอินดูตั๋วเก่ากับลูกของตั๋วเต๊อะ 29 ย้อนจะมีเวลานึ่ง
ตี้คนตังหลายจะว่า แม่ญิงหมู่นี้ตี้เป๋นหมัน ต๊องตี้บ่ได้มาน
กับหัวนมตี้หละอ่อนบ่เกยดูด ก็เป๋นสุข 30 เวลานั้นหมู่เขา
จะอู้กับดอยตังหลายว่า ขอดอยโหยดมาเต๋งเฮา ขอม่อน
ดอยบังเฮาไว้น่อยเต๊อะ[ม] 31 ย้อนว่าถ้าคนตังหลายเยียะ
กับคนบริสุทธิ์ขนาดนี้ แล้วอะหยังจะเกิดขึ้นกับคนตี้เยียะ
ผิดพ่อง

32 หมู่ทหารกุมนักโต้ษแหมสองคนมาตวยพระเยซู เปื้อ
ฆ่าพร้อมกับพระองค์ 33 หมู่เขาปาตึงสามคนมาเถิงตี้แห่ง
นึ่งจื้อว่า เนินกระโหล้งหัว แล้วเอาพระเยซูเขิงบนไม้
ก๋างเขนฮ่วมกับนักโต้ษสองคน ตังซ้ายคนนึ่ง ตังขวาคน
นึ่ง 34 พระเยซูอธิษฐานว่า พระบิดาเจ้าข้า ขอยกโต้ษหื้อ
หมู่เขาตวย ย้อนหมู่เขาบ่ฮู้ว่าก่ำลังเยียะอะหยัง หมู่ทหาร
เอาเสื้อผ้าของพระองค์มาจกเบอร์แบ่งกั๋น

35 จาวเมืองตังหลายก็ยืนผ่ออยู่ หมู่ผู้นำจาวยิวอู้เยาะเย้ย
พระองค์ว่า เขาจ้วยจีวิตคนอื่นหื้อรอดได้ ก็หื้อจ้วยจีวิต
ตั๋วเก่าผ่อลอ ถ้าเขาเป๋นพระคริสต์ผู้ตี้พระเจ้าได้เลือกไว้

ม **23:30** 23:30 ฮซย 10:8

36 หมู่ทหารก็เยาะเย้ยพระองค์ตวย หมู่เขาเอาเหล้าองุ่นส้ม
หื้อพระองค์กิ๋น 37 อู้ว่า ถ้าต้านเป๋นกษัตริย์ของจาวยิวก็
จ้วยตั๋วเก่าหื้อรอดก่อนเต๊อะ 38 มีป้ายเขียนข้อความติดไว้
เหนือหัวพระองค์ว่า คนนี้คือกษัตริย์ของจาวยิว
39 นักโต้ษคนนึ่งตี้ถูกเขิงบนไม้ก๋างเขนข้างพระองค์ ก็
เยาะเย้ยพระองค์ว่า ต้านเป๋นพระคริสต์บ่ใจ้กา จ้วยตั๋วเก่า
กับเฮาหื้อรอดแหล่ 40 แต่มีนักโต้ษแหมคนนึ่งห้ามเขาว่า
บ่กั๋วพระเจ้ากา เจ้าก็เป๋นนักโต้ษตี้ต้องถูกฆ่าต๋ายเหมือน
กั๋น 41 เฮาสองคนก็สมกับโต้ษนั้นแต๊ หมู่เฮาได้ฮับโต้ษต๋าม
ตี้หมู่เฮาเยียะไปนั้น แต่ต้านคนนี้บ่ได้เยียะผิดอะหยังเลย
42 แล้วเขาก็อู้ว่า พระเยซูเจ้าข้า ขอกึ๊ดหาข้าพเจ้าพ่อง เมื่อ
พระองค์เข้าไปในสวนสวรรค์ 43 พระเยซูตอบเขาว่า เฮา
บอกความจริงแก่ต้านว่า วันนี้ต้านจะได้อยู่กับเฮาในสวน
สวรรค์แน่นอน

ก๋านต๋ายของพระเยซู

44 ต๋อนนั้นเป๋นเวลาประมาณเตี้ยงวัน ก็มืดไปใคว่แผ่น
ดินจ๋นเถิงบ่ายสามโมง 45 ตะวันก็ดับมืดไป ผ้ากั้งในพระ
วิหารก็ฉีกออกเป๋นสองเผิก 46 พระเยซูฮ้องเสียงดังขึ้น
ว่า พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ขอมอบวิญญาณของข้า
พระองค์ไว้กับพระองค์ เมื่ออู้จาอั้นแล้วก็ต๋าย 47 นายร้อย
ทหารเมื่อหันเหตุก๋ารณ์เป๋นไปจาอั้น ก็สรรเสริญพระเจ้าว่า
แต๊ๆ แล้ว ต้านคนนี้เป๋นคนบริสุทธิ์ 48 คนตังหลายตี้มา
หลุ้มผ่อเหตุก๋ารณ์ ก็ปากั๋นตบอกด้วยความโศกเศร้าเสียใจ๋
ปี๊กเมือบ้าน 49 คนตี้ฮู้จักพระเยซู กับหมู่แม่ญิงตี้เกยติดต๋าม
พระองค์จากกาลิลีก็ปากั๋นยืนผ่ออยู่ห่างๆ

ก๋านฝังศพพระเยซู

50 มีป้อจายคนนึ่งจื้อโยเซฟ เป๋นคนดีกับเยียะถูกต้อง
ต๋ามธรรม กับเป๋นสมาชิกสุภาคนนึ่ง 51 เขาเป๋นจาวอาริมา
เธียอยู่ในแคว้นยูเดีย กับก๋ำลังถ้าแผ่นดินของพระเจ้า เขา
บ่หันตวยในก๋านตัดสินฆ่าพระเยซู 52 เขาเข้าไปหาปีลาตเปื้อ
ขอศพพระเยซู 53 เมื่อได้ฮับอนุญาตแล้ว ก็เอาศพลงมาจาก
ไม้ก๋างเขน เอาผ้าลินินปันศพ แล้วเอาไปไว้ในอุโมงค์ตี้เจาะ
เข้าไปในหิน อุโมงค์นั้นยังบ่ได้ใส่ศพคนใดเตื้อ 54 วันนั้นเป๋น
วันดาวันสะบาโต๗
55 หมู่แม่ญิงตี้เกยติดต๋ามพระเยซูมาจากกาลิลีก็ไปตวย
โยเซฟตี้อุโมงค์นั้น จะได้หันว่าเขาเอาศพไว้จาใด 56 จากนั้น
หมู่เขาก็ปึ๊กเมือบ้าน ไปเกียมเครื่องหอมกับน้ำมันหอมเปื้อ
จะเอามาอาบศพพระเยซู แต่ในวันสะบาโตเขาปากั๋นย้าง
วันนึ่งต๋ามบทบัญญัติของจาวยิว

24

ก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋าย

1 เจ๊ามืดวันติ๊ด หมู่แม่ญิงเอาเครื่องหอมตี้เขาจัดเกีย
มไว้มาตี้อุโมงค์ฝังศพของพระองค์ 2 หมู่นางก็หันบ่าหิน
ใหญ่ตี้ตืดปากอุโมงค์ฝังศพอยู่ กิ้งออกไปแล้ว 3 เมื่อหมู่
นางเข้าไปตังในก็ผ่อบ่หันศพของพระเยซูองค์พระผู้เป๋น
เจ้า 4 เมื่อก๋ำลังกึ๊ด ย้อนบ่เข้าใจ๋ในเหตุก๋ารณ์นั้น ก็มีป้อจาย
สองคนมายืนอยู่ใก้ๆ เสื้อผ้าเหลื้อมมาบๆ จ๋นผ่อปอจะบ่ได้
5 แม่ญิงหมู่นั้นกั๋วเลยก้มหน้าลงดิน ป้อจายสองคนนั้นอู้
กับหมู่เขาว่า หมู่เจ้ามาหาคนเป๋นในหมู่คนต๋ายเยียะหยัง

---

๗ **23:54** 23:54 วันดา ในสมัยก่อนเป๋นวันศุกร์ วันสะบาโตตั้งเก๊าหลังจากตะวันตกดินของวันศุกร์

6 พระองค์บ่อยู่ตี้นี่แต่พระเจ้าเยียะหื้อพระองค์เป๋นขึ้นจาก
ความต๋ายแล้ว หื้อกึ๊ดเถิงกำตี้พระองค์ได้อู้กับต้านตังหลาย
เมื่อพระองค์อยู่ในแคว้นกาลิลีว่า 7 บุตรมนุษย์จะถูกมอบ
ไว้ในอำนาจของคนบาป จะถูกเขิงไว้บนไม้ก๋างเขนจ๋นต๋าย
แล้วในวันตี้สามพระองค์จะเป๋นขึ้นจากความต๋าย 8 เมื่อ
หมู่นางกึ๊ด ก็จ๋ำกำตี้พระองค์อู้นั้นได้ 9 เมื่อปึ๊กจากอุโมงค์
ก็ปากั๋นไปบอกหมู่สาวกสิบเอ็ดคนกับคนอื่นๆ ต๋ามตี้ได้หัน
ได้ยินมานั้น 10 คนตี้ไปบอกหมู่อัครสาวกคือ มารีย์จาวมัก
ดาลา โยอันนา มารีย์แม่ของยากอบ กับแม่ญิงคนอื่นตี้อยู่
ตวยกั๋น 11 หมู่อัครสาวกบ่เจื้อ หาว่าแม่ญิงหมู่นี้อู้ไปเล่ย
12 เปโตรเมื่อได้ยินแล้ว ก็ล่นไปตี้อุโมงค์ก้มส่องเข้าไปใน
อุโมงค์ ก็หันก้าผ้าปันศพเต้าอั้น เปโตรก็งึดแล้วปึ๊กบ้าน

ก๋านเตียวตางไปหมู่บ้านเอมมาอูส

13 ใน วัน เดียว กั๋น นั้น มี สาวก สอง คน ออก จาก กรุง
เยรูซาเล็ม ไปหมู่บ้านเอมมาอูส หมู่บ้านนี้อยู่ห่างจากกรุง
เยรูซาเล็มสิบเอ็ดกิโลเมตร 14 เมื่อเตียวตางไป หมู่เขาอู้กั๋น
เรื่องเหตุก๋ารณ์ตี้เกิดขึ้นกับพระเยซู 15 ต๋อนตี้หมู่เขาก๋ำลัง
อู้กั๋นอยู่ พระเยซูก็เข้ามาหาแล้วเตียวไปตวยกั๋น 16 พระเจ้า
เยียะหื้อหมู่เขาจ๋ำพระองค์บ่ได้ 17 พระองค์ถามหมู่เขาว่า
หละหว่างเตียวตางมานี่หมู่ต้านอู้กั๋นเรื่องอะหยัง หมู่เขา
ก็หยุดยืนหน้าหมองต๋องเศร้าอยู่ 18 คนนึ่งจื้อเคลโอปัสก็
ถามพระองค์ว่า ต้านท่าจะเป๋นคนเดียวในกรุงเยรูซาเล็ม
ตี้บ่ฮู้เรื่องเหตุก๋ารณ์ตังหลายตี้เกิดขึ้นในสองสามวันนี้เหีย
ก้า 19 พระเยซูถามเขาว่า เหตุก๋ารณ์อะหยัง เขาก็ตอบ
พระองค์ว่า เหตุก๋ารณ์เรื่องพระเยซูจาวเมืองนาซาเร็ธ

เปิ้นเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตี้มีฤทธิ์อำนาจใน
ก๋านงาน กับในกำอู้ต่อหน้าพระเจ้ากับต่อหน้าคนตังหลาย
20 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ผู้นำของหมู่เฮาได้มอบพระองค์
หื้อถูกตัดสินลงโต้ษเถิงต๋าย หมู่เขาเอาพระองค์เขิงบนไม้
ก๋างเขน 21 แต่เฮาตังหลายได้หวังไว้ว่า ต้านผู้นี้จะเป๋นผู้
ไถ่จาวอิสราเอลจากอาณาจักรโรม 22 ซ้ำวันนี้เป๋นวันตี้สาม
แล้วตี้เหตุก๋ารณ์นั้นเกิดขึ้น เจ๊าม็ดวันนี้มีแม่ญิงสองสาม
คนเยียะหื้อหมู่เฮางีดขนาด หมู่เขาไปตี้อุโมงค์ฝังศพพระ
เยซู 23 แต่บ่หันศพของพระองค์ ก็ปี๊กมาเล่าหื้อฟังว่า ได้
หันหมู่ทูตสวรรค์กับหมู่ทูตสวรรค์บอกว่า พระองค์ยังมีจีวิต
อยู่ 24 มีบางคนในหมู่เฮาก็ไปผ่อตี้อุโมงค์ แต่บ่หันพระองค์
อย่างตี้หมู่แม่ญิงบอกนั้นละ

25 พระเยซูอู้กับสองคนนั้นว่า เออคนง่าว เป๋นจาใด
บ่เจื้อกำตี้ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าได้บอกไว้ 26 จ๋ำ
เป๋นตี้พระคริสต์จะต้องทนตุ๊กทรมานจาอั้น แล้วจึงจะได้ฮับ
เกียรติบ่ใจ้กา 27 พระเยซูอธิบายสิ่งตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์
ตี้เล็งเถิงพระองค์ ตั้งแต่โมเสสจ๋นเถิงผู้เป๋นปากเป๋นเสียง
แตนพระเจ้าตึงหมดหื้อเขาฟัง

28 เมื่อใก้จะแผวหมู่บ้านตี้หมู่เขาไปนั้น พระเยซูเยียะ
เหมือนจะเตียวก๋ายไปเหีย 29 แต่หมู่เขาก็อู้เหนี่ยวพระองค์
ไว้ว่า เจิญต้านย้างตวยกั๋นเต๊อะ บ่าเดี่ยวนี้ก็ค่ำแล้ว ตะวัน
เกือบจะตกแล้ว พระองค์ก็เข้าไปย้างตวยหมู่เขา

30 ต๋อนตี้พระองค์กิ๋นข้าวตวยหมู่เขา พระองค์ก็หยิบ
เข้าหนมปังขอบพระคุณพระเจ้า แล้วหักส่งหื้อหมู่เขา
31 พระเจ้าก็เยียะหื้อหมู่เขาจ๋ำพระองค์ได้ หมู่เขาก็จ๋ำ

พระองค์ได้แต่พระองค์หายตั๋วไปเหียแล้ว 32 หมู่เขาก็อู้กั๋นว่า ใจ๋หมู่เฮาเต้นตุ๊บๆ ตั๊บๆ เมื่ออู้กั๋นมาต๋ามตางกับเมื่อพระองค์อธิบายพระคัมภีร์หื้อฟังแม่นก่อ 33 แล้วตึงสองคนก็ฟั่งปึ๊กไปกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อมาแผว ก็ปะหมู่สาวกสิบเอ็ดคนก๋ำลังจุมนุมกั๋นกับคนอื่นหลายคน อู้กั๋นว่า 34 องค์พระผู้เป๋นเจ้าได้เป๋นขึ้นจากความต๋ายแต๊ๆ ซีโมนก็หัน 35 สองคนนั้นก็เล่าเรื่องตี้เกิดขึ้นต๋ามตางกับตี้เขาจ๋ำพระองค์ได้ต๋อนหักเข้าหนมปัง

พระเยซูป๋ากฏแก่สาวกของพระองค์

36 เมื่อสองคนนั้นก๋ำลังเล่าเรื่องหื้อหมู่สาวกตังหลายฟัง พระเยซูก็เข้ามายืนอยู่ต้ามก๋างหมู่เขา แล้วก็อู้ว่า ขอหื้อหมู่ต้านมีสันติสุขเต๊อะ 37 หมู่เขาตกใจ๋กั๋วกึ๊ดว่าหันผี 38 พระเยซูก็อู้กับหมู่เขาว่า เป๋นจาใดหมู่ต้านเถิงกั๋ว สงสัยเยียะหยัง 39 ผ่อมือผ่อตี๋นเฮาลอ แล้วจะฮู้ว่าเป๋นเฮา ยุบตั๋วเฮาผ่อลอ ผีบ่มีเนื้อหนัง บ่มีกระดูก เหมือนตี้ต้านตังหลายหันเฮามี 40 เมื่อพระองค์อู้จาอั้นแล้ว พระองค์ก็เอามือเอาตี๋นหื้อหมู่เขาผ่อ 41 เมื่อหมู่เขายังบ่เจื้อแต๊ๆ ว่าเป๋นพระเยซูย้อนหมู่เขาก๋ำลังอัศจ๋รรย์ใจ๋กับจื้นจมยินดีอยู่นั้นพระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า หมู่ต้านมีอะหยังกิ๋นพ่องก่อ 42 หมู่เขาก็เอาป๋าปิ้งติ่นนึ่งมาหื้อพระองค์ 43 พระองค์ก็กิ๋นส่องหน้าเขาตังหลาย

44 แล้วพระองค์อู้กับหมู่เขาว่า เมื่อเฮายังอยู่ตวยหมู่ต้าน ก็บอกหื้อฮู้ว่ากู้กำตี้เขียนไว้ในบทบัญญัติของโมเสส กำตี้หมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตังหลายได้เขียนกับกำตี้เขียนไว้ในพระธรรมสดุดี ตี้อู้เถิงเฮานั้นจะต้องเป๋นแต๊ต๋ามนั้น 45 แล้วพระเยซูก็เยียะหื้อหมู่เขาเข้าใจ๋ข้อต่างๆ

หมู่นี้ในพระคัมภีร์ได้ 46 พระองค์บอกหมู่เขาว่า มีเขียนไว้
ว่า จ๋ำเป๋นตี้พระคริสต์จะต้องทนตุ๊กทรมานจ๋นต๋าย แล้วใน
วันตี้สามจะเป๋นขึ้นจากความต๋าย 47 แล้วหื้อบอกคนกู้จ้าด
ในนามของพระองค์ เรื่องก๋านกลับใจ๋จากบาป กับเรื่องก๋าน
ยกโต้ษบาป ตั้งเก๊าตี้กรุงเยรูซาเล็มก่อน 48 หมู่ต้านจะเป๋น
พยานในเรื่องหมู่นี้ 49 เฮาจะหื้อสิ่งตี้พระบิดาสัญญาว่าจะ
หื้อหมู่ต้าน แต่หมู่ต้านต้องถ้าอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มก่อน จ๋น
กว่าต้านจะได้ฮับฤทธิ์อำนาจจากเบื้องบนเหียก่อน

พระเจ้าฮับพระเยซูขึ้นสวรรค์

50 พระเยซูปาหมู่สาวกออกจากกรุงเยรูซาเล็มไปตี้หมู่
บ้านเบธานี แล้วพระองค์ยกมือปั๋นปอนหมู่เขา 51 เมื่อก่ำ
ลังปั๋นปอนอยู่นั้น พระเจ้าก็ฮับพระองค์ขึ้นไปสวรรค์ 52 หมู่
สาวกก็นมัสก๋านพระองค์ แล้วปากั๋นปึ๊กเข้ากรุงเยรูซาเล็ม
ด้วยความจื้นจมยินดี 53 หมู่เขาอยู่ในพระวิหารกู้วัน เปื้อ
สรรเสริญพระเจ้า

พระคริสตธรรมคัมภีร ภาคพันธสัญญาใหม

Thai, Northern: พระคริสตธรรมคัมภีร ภาคพันธสัญญาใหม
New Testament

copyright © 2017 Wycliffe Bible Translators, Inc.

Language: (Thai, Northern)

Contributor: Wycliffe Bible Translators, Inc.

All rights reserved.

2020-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022
fbcf997d-cc8e-504d-b48a-58b89f82fd7d